ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвертъкъ. Цѣна-та за единъ годишъ е едно бѣло меджидіе и половина, а за шесть мѣсеци три четверти отъ бѣло меджидіе съ пощенскы Турскы таксфы (вулове) 50 гроша за годишъ. Спомоществователи-та трѣбва всякога да ся предплатятъ и да ся испращатъ въ полнія, въ другія, въ кавчежа съ пощенскы таксфы (вулове) Турскы, Нѣмскы, Прускы, Русскы или Французскы, на Редакторъ-та у Американы Хаиъ въ Цариградъ. Извѣстія ся елѣствадатъ по 2 гр. на редъ-ка.

Година 2. **ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 3 МАРТЪ 1877.** **Брой 9.**

ЧУДЕСНА-ТА СПОЛУКА НА ПРѢДПРІЯТІЕ-ТО ХРИСТОВО.

(Продлъженіе).

Въ послѣдній-тъ си брой най-изходнжмы колко единъ Іудеи-тѣ сѣ се противили на прѣдпріятіе-то Христово. Христосъ, обаче, бѣ запонѣдалъ на учениці-тѣ си да отидатъ и при язычницы-тѣ. Нека сега да разгледамъ дай послѣдни-тѣ сѣ были по-расположени отъ Іудеи-тѣ да пріематъ Іисуса и служителы-ти. Язычническый-тъ свѣтъ имаше, наистинѣ, голѣма нужда отъ единъ нравственъ и духовенъ избавитель; но бѣше ли готовъ да пріеме Іисуса Христа за неговъ избавитель? Единъ учены историкъ е казалъ че языческый-тѣ свѣтъ тогава е бѣлъ раздѣленъ на три класси, именно, простый-тъ народъ, който е вѣрвалъ че всичкы-тѣ вѣроисповѣдания са были еднакво истинны; учены-тѣ, които са вѣрвали че всичкы-тѣ вѣроисповѣдания са были еднакво лъжливы; и дружинны-тѣ мжжіе, които са вѣрвали че всичкы-тѣ вѣроисповѣдания са были еднакво полезны за правительства-та. Ако Евангеліе-то Христово да прогласедаше само че е имало еще единъ Богъ да са прибави на другы-тѣ, и ако то да са задоволяше да сподѣли той съ другы-тѣ почеть-та на свѣтъ-та, тогава Христіанство-то можаше десно да са припознава отъ простыі-тѣ, мъчливо да са прѣвира отъ учены-тѣ и да са покровительства отъ владѣтели-тѣ, и Библейскый-тъ Богъ можаше да има мѣсто въ Пантеонъ-тъ. Іисусъ Христосъ, обаче, е прогласелъ че има само единъ истинскы Богъ и единъ Спаситель, и че всичка-тѣ человѣшка трѣбва да напускатъ лъжливы-тѣ си богове, и да ся поклонатъ само на единого истиннаго Бога и да ся уповаватъ само на Іисуса Христа за спасеніе. Язычніци-тѣ бѣхъ ли готови да напустнатъ всичкы-тѣ си заблужденія и да пріематъ Іисуса Христа за единчкій-тъ и вседостаточній-тъ Спаситель на свѣта-та?

Гриціы-тѣ и Римскы-тѣ философи бѣхъ ли готови да пріематъ за тѣхенъ учитель единъ Іудеинъ, който никога не бѣ посѣтилъ славны-тѣ школы, и който може-бы не бѣ прочелъ великы-тѣ имѣ системы? Цицеронъ публично си е ругалъ съ учения-та за бѣдающій-тъ свѣтъ; Юлій Кесарь утвърдилъ въ Сенатъ-тъ че душа-та не ще да сашествуча слѣдъ смерть-та; Тацитъ отричалъ Божіе-то Провидѣніе, и Хораціи прѣлъ божество-то на Епикурія. Такыва человѣшки готови ли бѣхъ да отхвърлятъ свои-тѣ си мнѣнія, и да пріемать учения-та на единъ тѣмъ непознатъ Іудеинъ? Гордость-та на человѣшка-та мадрость и высокомѣріе-то на человѣшко-то учение несмѣнно бѣхъ отхвърлили учения-та на Іисуса Христа.

Нравственно-то състояніе на язычницы-тѣ бѣше ли такова, щото тѣ да радость да пріемать нравственны-тѣ ученія на Христа? Нынѣшни-тѣ исторіци описватъ развратъ-тъ имъ тъй строго, както Ап. Павелъ го описва въ първа-тѣ три главы на Посланіе-то си къ Римлянитѣ. Ренанъ казва, че Римъ бѣ изворъ на развратность-та и на жестокость-та. Това нравственно униженіе не бѣ огранично само въ столица-та; всякоя область бѣше са развратила. Ренанъ казва че срѣди-та на первый-тъ вѣкъ слѣдъ Христа е бѣла единъ отъ най-лошы-тѣ періоды на древны-тѣ исторіи. Такыва разрастени народи бѣхъ ли готови да пріемать Іисуса, който имъ запонѣда да отхвърлятъ всякы нечистъ мысль и да расцвѣкъ всякъ мрьсъ похоть? Всичкы-тѣ похоти на человѣшко-то сърце несъмнѣно щѣхъ да ся противатъ на небесна-та чистота на учения-та Іисусовы.

Римско-то правительство готово ли бѣше да пріеме Іисуса за свой царь? Това правительство, което гордо си наричаше Господарь на свѣтъ-тъ и си славаше по обширны-тѣ си завоевания и по всемірны-тѣ си владѣнія, готово ли бѣше да приподме за свой духовенъ царь единого отъ прѣдрѣны-тѣ си подданицы, който е бѣлъ распнатъ какъ злодѣецъ? То можаше отъ-ред само да прѣзира мащина-тъ му послѣдователи, и за нѣколко врѣме, по причина на незначительность-та имъ, да не ги гони; но щѣше ли правительство-та до остане равнодушно, когато тѣхни послѣдователи на Христа са умножавахъ и силно са стараихъ да сборятъ цѣлъ-та языческа религіозна система, който то считаше нуждна за своѣ подпорка. Щѣхъ ли Римскы-тѣ владѣтели да пріемать учения-та Христовы, които строго осѫждахъ народна-та имъ гордость, неправедны-тѣ имъ завоевания и жестокы-тѣ имъ забавленія? Никакъ.

Исторіи-та свидѣтелствува че языческы-тѣ не бѣхъ по-готови отъ Евреи-тѣ да пріемать Евангеліе-то Христово. Когато царство-то Христово ся прогласи у язычницы-тѣ и истинно-то му естество имъ ся откры, то са противаше толкова силно и толкова жестоко отъ тѣхъ колкото отъ Іудеи-тѣ. Мадрость-та на языческый-тъ свѣтъ го прогласи за безумство и го отхвърли какъ нѣкъ глупость. Всичкы-тѣ страсти на едно разрато языческо съединяхъ силы-тѣ си да му противостоѣтъ, и Римско-то правительство е рѣшно да го искорени. Прѣзъ пьрвы-тѣ три вѣка слѣдъ Христа най-голѣмы-тѣ усилія сѣ были положены отъ Нерона, Домиціана, Траяна, Марка Аврелія, Деція Траяна, Валеріана, Діоклетіана и отъ другы Римскы императоры за да спрѣтъ распространеніе-то на царство-то Христово. Прѣзъ тѣхно-то царуваніе ужасны мжкы сѣ были измислены, и твърдѣ голѣмо число Христіяни сѣ были свирѣпо погубени. Велика-та Римска имперія често си е прѣдавала, съ всичка-тѣ си силы, на съвѣршенно-то искоренеіе на Христіянска-та вѣра.

Исторія-та сведѣтелствува че цѣлый-тъ свѣтъ е бѣлъ противъ духовно-то царство, което Іисусъ Христосъ бѣ прѣдпріелъ да основе. Іудеи-тѣ и языченци-тѣ съединяхъ тогава силы-тѣ си да му противостоѣтъ. Гриціы-тѣ философи и Іерусалимскы-тѣ книжніци и лицемѣри-тѣ Фарисеи единакво му са противахъ. Рѣшеніе-то на Іудейскый-тъ Съборъ за встрѣбленіе-то на Христіанство-то са подтвѣрди отъ Римскый-тъ Сенатъ. Римскый-тъ императоръ и Іудейскый-тъ архіереинникъ бѣхъ единакво за противостоѣкъ съ всичка-тѣ си силы на прѣдпріятіе-то на Іисуса Христа. Какъ, тогава, бѣ было възможно за него да успѣе противъ такыва умственны, царковны и граждансы силы? Сподѣ человѣшеско-то съжденіе то би было невъзможно.

(Слѣдва).

МОИСЕЕВЫЙ-ТЪ ИЗБОРЪ.

2.

Въ послѣдній-тъ си брой видѣхмы какъвъ человѣкъ бѣше Моисей, а въ настоящій-тъ ще разгледамы самыйтъ му изборъ.

Но Божіе провидѣніе той ся намѣри въ такова положеніе, щото той трѣбаше да избере, първо, дали ще да наричи сынъ на Фараоновы-тѣ дъщерки или сродникъ на прѣзрѣны-тѣ Евреи, т. е. дали ще ся счита за честенъ или безчестенъ человѣкъ; второ, дали ще ся наслажда съ всякакъвъ видъ удоволствія за нѣколко врѣме, или ще тръпи скърбь съ народъ-тъ Божій; и трето, дали ще ся наслажда съ Египетскы-тѣ съдружніци или ще тръпи бѣдность заради Бога. Отъ една страна имаше вещественно богатство, плотскы наслажденія и свѣтскы почести; а отъ друга — бѣдность, страдания и безчестіе, и той трѣбаше да избере между тѣхъ. Той трѣбаше да избере между Божіе-та служба и свѣта съ удоволствія-та му. Изборъ-тъ трѣбва да е бѣлъ за него твърдѣ мжченъ, защото свѣтъ-тъ твърдѣ нарѣдко прѣдстава на единого человѣка толкова много привлекателности, колкото на Моисея въ царскый-тъ дворъ; и твърдѣ нарѣдко служба-та Божія са види толкова трудна и непривлекателна колкото тогава на Моисея. Нека ги сравнимъ вкратцѣ.

1) Ако Моисей са рѣшеше да продлъжава да ся нарича сынъ на Фараоновы-тѣ дъщерки, той можаше да прѣживе единъ спокоенъ животъ безъ никакыв трудове и непріятны отговорности. Въ такъвъ случай той щѣше да бѣде свободенъ да са наслаждава колкото обичча. Той можаше да си избере пріятны другари и отъ два-та пола, той можаше да си прѣдава на най-пріятны-тѣ забавленія и да ся наслажда съ всичко онова, което царскы-тѣ съкровища можахъ да му доставятъ. Отъ друга страна, ако той отказаше да ся нарича вече сынъ на Фараоновы-та дъщерки, той трѣбаше да ся раздѣли съ млады-тѣ си другари, да напусне за вынаги царскы-тѣ угощенія и забавленія, и да стане другарь, пріятель и сродникъ на онѣзи, които имѣхахъ прѣкае да угощенія, но са намирахъ въ жалости, и нашкахъ подъ тѣжкы-тѣ товара на жестокы-тѣ си господари. Какъ голѣма разлика между веселы-тѣ лица въ Фараоновый-тъ дворъ и поробены-тѣ и страдающы-тѣ Евреи! Моисей трѣбаше да си избере между тѣхъ.

2) Безъ съмнѣніе и другы нѣща е имало въ царскый-тъ дворъ, който Моисей е цѣнилъ повече отъ угощенія-та му, именно, най-благопріятный-тѣ случай и изобилны-тѣ средства, чрѣзъ който той можаше да обработи и да развива умственны-тѣ си силы. Нѣй знаемъ че Моисей бѣше вече изучилъ мждрость-та на Египтаны-тѣ. Той имаше вкусъ за знаніе. Ако склоняваше да са нарича сынъ на Фараоновы-тѣ дъщерки, той можаше да продлъжава да ся усъвершенствува въ знаніе. Всичкы-тѣ съкровища на знаніе-то, които Египтяни-тѣ бѣхъ събрали, щѣхъ да влѣзатъ въ неговы-тѣ ржцѣ, и най-знаменити-тѣ учители щѣхъ на драго сърдце да помагатъ на сынъ-тъ на Фараоновъ-та дъщерки въ изслѣдованія-та му. Отъ друга страна, ако той са отдѣлеше отъ дворъ-тъ и си съединяше съ Еврейскый-тъ народъ, какво можаше да са надѣва да извърши за своѣ-та образованность? Тозя народъ не бѣше въ състояніе да му помогне въ изслѣдованія-та му, нито дажде да съчувствува съ тѣзи негови усилія. Той трѣбаше да избере между царскы-тѣ учители и Еврейскы-тѣ работницы.

3) Моисей бѣше способенъ человѣкъ; той имаше изрядны умственны дарбы, и за това той естественно желаяше да са намира въ едно положеніе, въ което той можаше да упражнява дарбы-тѣ си въ нѣкои голѣмы прѣдпріятія и да остави добръ спомень за себе си. Ако склоняше да са нарича сынъ на Фараоновъ-та дъщерки, за него щѣше да

ина най-благопріятни случаи за упражненіе-то на силы-тѣ му. Ако да и наше граждански способности, той можаше да земе участіе въ управленіе-то на дѣржава-та; ако да иначе военны дѣрбы, той можаше да са отличи като военачалник; или ако бѣше въодушевенъ отъ человѣколюбивы чувства, той можаше да стане единъ прѣобразователь и по-тоя начинъ да у-лучши състояніе-то на съотечественици-тѣ си. Но ако са оттегляше отъ царскый-тѣ дворъ, какво можаше той да са надѣва да извѣрши? Каквы случаи нѣмаше да ими, и какви средства можаше да употрѣби за да са отличи или да помогне на съотечественицы-тѣ си? По видимому никакви.

Тогава какво трѣбваше Моисей да направи? Трѣбваше ли да са откаже да са нарича синъ на Фараоновак-та дъщерѣ или не? Трѣбваше ли да напустне царскый-тѣ дворъ или не? Трѣбаше ли да са счита единъ отъ угнетены-тѣ Евреи или не? Той обмисли добрѣ и тогава здраво рѣши. *Той рѣши да напусне царскый-тѣ дворъ и да са счита за единъ прѣдѣлъ Евреинъ.*

АНГЛИЙСКЫ-ТѢ ПАРЛАМЕНТЪ.

I.

Парламент-тѣ прѣди врѣме-то на Карла I.

Исторія-та на Англійскый-тѣ Парламентъ може да са раздѣли на три періода: 1) врѣме-то прѣзъ което той е бѣлъ просто орѫдіе на владѣтель-тѣ; 2) врѣме-то прѣзъ което той са възвыси нашѣ владѣтель-тѣ; и 3) врѣме-то прѣзъ което той дѣйствително почна да прѣдставлява волія-та на народъ-тѣ.

Борба-та между Карла I и Парламент-тѣ му съставлява скключаніе-то на пьрвый-тѣ періодъ и начало-то на вторый-тѣ. Въобще народъ-тѣ не зе участіе въ тази борба, освѣнъ когато нѣкой религіозенъ въпросъ са е повдвалъ, който да е бѣлъ свързанъ съ нѣк. Парламент-тѣ са е борилъ за свои-тѣ си права, и накрѣцъ е спорилъ да подчини владѣтель-тѣ на власть-та си. Слѣдъ това врѣме власть-та на владѣтель-тѣ и граждански-тѣ закони са зависили отъ волія-та на Парламент-тѣ; по-напрѣдъ и Парламент-тѣ и закони-тѣ са зависили почти съвершено отъ волія-та на владѣтель-тѣ. Единъ кратѣкъ погледъ нарху исторія-та на Англійскый-тѣ Парламентъ ще ни помогне да проумѣемъ положеніе-то, което той е заниимавалъ, когато Карлъ I са е въцарилъ.

Ни единъ Англійскы владѣтель, дажe въ най-раннный-тѣ періодъ на Англійска-та народна исторія, не е бѣлъ безъ нѣкакъвъ народенъ Съвѣтъ; но пьрвый-тѣ свѣщенски Парламентъ са е сѣбралъ въ годинка-та 1116. Ако и да е сѣстоялъ отъ Бароны и отъ Народны прѣдставители, и ако и да е бѣлъ въ много отношенія подобенъ на настоящый-тѣ Парламентъ, той е ималъ твърдѣ малка важность. Баронитѣ са са сѣбирали въ него за да давать съвѣти на Царь-тъ; но послѣдни-тѣ можалъ да ги отхвърли. Народни-тѣ прѣдставители са присъствували въ него за да одобряватъ налаганіе-то на данощи, по Царь-тъ е можалъ да сѣбира данощы и безъ тѣхно-то одобреніе. Парламент-тѣ въ онова врѣме не е ималъ законодателнѣ силѫ. Това бѣ въ врѣме-то на Хенри I. Сто годины послѣ, въ врѣме-то на Хенри III, Народни-тѣ прѣдставители видѣхъ че тѣ можахъ да увеличатъ политическа-та си силѫ, ако са съгласѣхъ да одобрятъ налаганіе-то на новы данощы само когато Царь-тъ имъ установи нѣкоѩ правдини. Отнарно, Народни-тѣ бѣхъ толкова силни, щото не сиѣхъ тѣхни устахны за много нѣщо; но по-послѣ когато Народни-тѣ прѣдставители придобѣхъ по-голѣма силѫ, царіе-тѣ не можахъ да имъ ги отказѫтъ. Напримѣръ, въ 1320, Парламент-тѣ добѣ позволеніе отъ Едуарда II да са сѣбира всѣка година. Въ врѣме-то на Едуарда III, Народни-тѣ прѣдставители придобѣхъ важный-тѣ законъ, спорелъ който само онѣзи, които плащахъ данощы да имать право да гы налагатъ; а пакъ въ врѣме-то на Хенри IV, тѣ придобѣхъ право-то да гледатъ дали пари-тѣ имъ отиватъ за цѣль-та за който са сѣбрали, и дали са изхарчватъ честно и умно. Сащый-тѣ Царь-съ задъ-жи да направи единъ законъ, спорелъ който никой сѣдія да не са извинява за несправедливо сѣденіе като каже че той е направилъ това по царскы заповѣдь. Въ 1414 Народни-тѣ прѣдставители прицѣкъ Хенри V да усвои церковнитѣ земи, по причина че тѣхни-тѣ приходи за церковницы-тѣ са бѣли по-голѣми отъ приходи-тѣ на Дворъ-тъ и на царство-то му.

Но макаръ Парламентъ-тъ да е направѣвалъ така, той често е намѣрвалъ че тѣзи царскы устахны, които той бѣше придобѣлъ, са гледахъ отъ владѣтели-тѣ само като праздны обѣщаніа; а пакъ въ другы отношенія, той е бѣлъ угнетяванъ. Хенри VII никакъ не свикалъ Парламент-тѣ прѣзъ послѣдни-тѣ седмь годины на царуваніе-то си. Хенри VIII са е обхождалъ съ такова прѣзрѣніе и съ такъвъ деспотизмъ къмъ Парламентъ-тъ, щото членове-тѣ му съ бѣли принудени да пріемать едно низко подчиненіе и да одобрятъ едно правило, спорелъ което прогласеніе-та на Царь-тъ да са пріемать за законъ. Той казалъ на людіе-тѣ си че тѣ сѫ «скотове и неопитни» и слѣдователно тѣ не трѣбва да даватъ мнѣніе за управленіе-то на Дѣржавъ-та повече отколкото единъ слѣпецъ — за краскы-тѣ. Царицы-тѣ Мария и Елисавета съ слѣдвали политика-та на баща си, и съ признавали права-та на Парламента само до толкова до колкото тѣхни права съ съгласували съ тѣхни-тѣ желанія. Елисавета, особенно, е отказвала да припознае различны-тѣ устахны, които съ бѣли направены по-напрѣдъ на народъ-тѣ; тѣ е сѣбирала голѣми суммы пары безъ одобрѣніе-то на Парламентъ-тъ, измѣнявала е законы-тѣ или е правяла новы по нейна-та си волія, запрятвала е на Парламент-тѣ да разисква нѣкой въпросъ, който е доказвалъ царскы-тѣ права, и са е обхождала и съ двѣ-тѣ Камары на Парламентъ-тъ като съ просты кукы, на които подчиненіе-то е увеличавало блясковость-та на нейно-то въръженство, или на които противніе-то и е служало за извиненіе за да покаже най-строго-то си неодоволствіе къмъ тѣхъ.

До кога Парламентъ-тъ щѣше да продължава да бѣде въ това унизително положеніе, ако да не бѣше станѫло никакво изкѣнѣніе въ царскы-тѣ политика, невъзможно е да са опрѣдѣли. Когато Іаковъ I, обичч, са въцари въ 1603, голѣма промѣненіе са случи въ нейк. Този глупавъ Царь прѣдтани по-высоки и по-голѣми притязанія отъ прѣдшественци-тѣ си, като обявя че царско-то му право е божественно право, и че слѣдователно той не е отговорѣнъ на народъ-тъ отъ който той очака съвершенна покорность. Но неговый-тъ характеръ бѣше толкова слабъ и непостоянѣнъ, и поведеніе-то му толкова неблагопристойно, щото подданицы-тѣ му видѣхъ че неговы-тѣ искванія бѣхъ несправедливы, и слѣдователно тѣ са въспротивъ на тѣхъ, и настоявахъ да искать новы правдини. Іаковъ I противостоеще на Парламентъ-тъ до колкото можаше, и не само отказа да му даде новы правдины, но даже му каза че не негова работа да са мѣси съ тайны-тѣ на Дѣржавъ-та. Но когато той умрѣ въ 1625, и Карлъ I са въцари, Парламентъ-тъ бѣше научилъ единъ урокъ, който той не забрави наскоро, и отъ тогаза си почна онѣзи голѣма борба съ царска-та власть, която са свѣрши съ прѣодолѣніе-то на власть-та на Парламентъ-тъ въ Англія.

И тъй ний видѣхми че когато Карлъ I са въцари, Парламентъ-тъ бѣше въ твърдѣ долно положеніе. Той зависѣше почти съвершенно отъ волія-та на Царь-тъ; той нѣмаше почти никакъвъ силѫ да прави закони; той придобѣ повече-то отъ грамоты-тѣ си (хатове) не като свои права, но като наразѫжды въ замѣнъ съ пара, за които той е гласоподавалъ; и неговы-тѣ сѣвѣти можахъ да са пріемать или да са отхвѣрлять отъ Царь-тъ както той е обичалъ. Царь-тъ управляваше за себе си, а Парламентъ-тъ бѣше просто нечово орѫдіе.

Робертъ Томсонъ.

ПАЖТЕШЕСТВЕНЫ ВѢСПОМИНАНІЯ.

ПИСМО II.

Драгый пріятелю,

Въ послѣдно-то си писмо азъ та доведохъ до Трієстъ и та оставихъ тамъ като са надѣвахъ че наскоро ще ми са надне случай да та разведа и попататъкъ отъ този градъ, — по другы страны и градища. Но по причины съвершенно независящы отъ волія-та ми, азъ не можихъ да исплѣнѣ желаніе-то си на врѣме, и вѣрвамъ че тѣ бѣ доста да ги е дотѣгнѣло да дойдешь до Трієстъ и да чакашъ тамъ доста дълго врѣме безъ да можешь да отидешь по-нататъкъ. Като мислѣхъ че доста сѫмъ тя мамъ въ този градъ, което не е нито твърдѣ забѣлѣжителенъ, нито привлекателенъ, азъ желѣхъ сега да ти разкажѫ вкратцѣ заради него и тогава да продлъжѫ разказа на пажтешествіе-то си по другы страны и мѣста.

Извѣстно ти е че Трієстъ са намира подъ владѣніе-то на Австро-Унгарскы-тѣ Дѣржавы, и наистина той е единъ добрѣ образецъ на състава на тази Дѣржава. Макаръ и да принадлѣжи на едно царство, което обыкновено са признава за Германско и дѣто Германскый-тѣ и Унгарскый-тѣ елементи имать най-главно-то участіе въ управленіе-то, Трієстъ не е нито Германски, нито Унгарски градъ. Както Австрія е съставена отъ разны народности имѣющи съвсѣмъ противоположны обычаи, нравы и наклонности и говорящи различны нарѣчія, тъй и Трієстъ е смѣтанцѣ-то на хора отъ разны нарѣчія и народности. Тука са срѣщатъ хора отъ всичко-тѣ краища на Европѣ, и тука са говорятъ языци които прѣдставляватъ единъ Вавилонъ. Французы, Италіянцы, Германцы, Гърцы, Евреи, Далматинцы, Словаци, Арменцы, Черногорцы и каквы нещешь другы ежедневно кръстосватъ улицы-тѣ на града и говорятъ свои-тѣ си дѣлекты. Но ако нѣкаква точа да опрѣдѣлишь града, тогава ти ще прѣдѣлю би го нарѣкъ Италіянскы, защото Италіянскый-тъ языкъ е най-общеупотрѣбителенъ-тъ. На сѫкадѣ ти слушашь да ся приказва Италіянскы; дажe и нѣстищы-тѣ и разны-тѣ обявленія, было отъ страна на правительство-то, было на частны лица,ся обнародваха на Италіянскы. Твърдѣ нарѣдко си чувя да са говори Германскы или Надмарскы, и азъ вѣрвамъ твърдѣ малцина сѫ онѣзи които познаватъ ни единыи или другыи языкъ. И при всичко това градъ-тъ са счита за притяжаніе на една, тъй назоваемка, Германска Дѣржавка!

Всичка-та слава и процвутость Трієст дѣлъи на голѣма-та търговія, която той вѣрши почти съ цѣлы Европа и до нѣйдѣ си съ Азія и Африка, по причина че има едно хубаво пристанище. Той служи като тържището на всичка-та търговія кѣкато Австрія, Италія и дажe нѣкои другы страны вѣрятъ съ Истокъ, и почти ежедневно ѝ ще видите пароходи да пристигатъ или да тръгватъ. Разработваніе-то и отварніе-то на другы пастища между Европа и Истокъ нанетнуе е намалило до нѣйдѣ си важностъ-та на града, но сѐ пакъ търговія-та, която са вѣрти тука, е доста значителна. Венеція, славно-то старо пристанище на Адріатическо-то море, дѣсто е съсѣдъ исполнѣла, по причина на отварніе-то на Трієстъ като свободно пристанище, и прѣзъ всичко-то време когато Австрія владѣеше надъ Венеція, Австрійско-то правительство са е трудило, и е сполучило, да въдигне Трієстъ въ ущерѣ на Венеція.

Пристанище-то на града е доста широко и здраво направено, тъй щото ще служи за прибѣжище на корабы-тѣ въ бурно врѣме. Една часть отъ морето е заградено и отъ дѣв-тѣ страны съ дувары, и посрѣдъ има оставено отворено мѣсто да служи за входа или изхода на пароходы и корабы. Всичка-та стока са товари и растоварва на сами-тѣ скелѣ, и тъй са избѣгнатъ несгодности-тѣ на прѣнасяніе съ барки. Едно часть отъ пристанище-то е продѣлъкено, чрѣзъ единъ канадъ, пакъ въ улицы-тѣ на града, и тука корабы-тѣ дохождатъ за да са товарятъ отъ хранилища-та на стоки-тѣ, които са сѫ-зидани и отъ дѣв-тѣ страны на канала. Малы пароходчета почти всякый часъ работятъ между града и близкы-тѣ села, които са намирать по крайбрѣжіе-то на Адріатическо-то море. Бѣтрѣшность-та на града има доста прѣятенъ и спретенъ изглѣдъ, до колкото единъ търговскій градъ може да бѫде прѣтенъ. Улицы добрѣ построены, широки и сравнѣтелно чисты; здания-та каменны и почти еднообразны по единъ и изглѣдъ. Твърдѣ малко паматници отъ важность са намирать въ града, но и тѣхни азъ не можахъ да видѣ по причина на нѣмане

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

Единъ Англійскы военнъ списатель наосѣдоха е обнародвалъ една книга подъ названіе: заглавіе, вдругъ войнто Лондон. *Таймез* предлага слѣдуюа-та-та-та-та.

Тъзи книга е доста интересна особенно за сегашно-то врѣме. Мнодина са опѣли, що-то добръ увѣдомени за нинъ-то войни между Турція и Русія, и нѣдина съ въ положеніе да садатъ прано за какво бы было сѣдствіе-то ако стане нови война между тѣхъ. Нѣкои направдо-то изобразвалъ че Русіи не трѣбо да напрана друго освѣда да истегли сабіъ-та-си, да прѣвзиме Дуная-тъ, и ти ще спечели извадзала сабя-та-та-та-та; а нѣдина друты вѣрвать че Турція може да си защищава противъ Русіія и дако да не-то стана послѣдъ-та-та прѣвзиме Дуная-тъ. Тъзи книга, на какъ-то пара-та часть садържа една краткы исторія на нинъ-тѣ дъты войни между Русіія и Турція и ако поуреди да поправи нѣмѣ-та и краймы-тѣ прѣдмѣти на дѣйствіе-то.

Положеніе-то на дѣйствіе Силы въ нѣкои отношенія е подобно на положеніе-то, кое-то е отношено-то на 1854 и 1855 нѣкъ, но въ другы отношенія то е различно. Какъ-то 18-й вѣкъ тъй и въ 19-й, Сила-та-та-та-та

ще ся накани твърдѣ много прѣди да прѣстане до мѣсто-то за рѣшителна борба. Спорѣд тъзи новенки критики Русчукъ е войска не ще бадѣ повече отъ 150,000 души когато достигне до Цариградъ. Между това Турци-тѣ ще укрѣпатъ силно дѣл-тѣ Чешкедзи, ще сѣбираатъ зидъ тѣхъ силна тодкова голѣма войска, ще колкото възможно, и Турска-та елота при кранцата на тъзи укрѣпленци ще може да безспосно твърдѣ много обсадителна-та войска. Елиа войска отъ 150,000 души можеше да ги прѣвземе такъвъ укрѣпленіе; и даже ако можеше, другы-тѣ Европейски Сили ще ли го позволатъ? Прѣдъ лицѣ на всичы-тѣ тѣхи обстоятелства, Русія колкото и да желае да всплъни цѣлъ-та си, не е чудно че тя се двоуми.

ПОСЛАНЕ-ТО НА ГЕНЕРАЛЪ ИГНАТІЕВА.

Тъзи седмичны-тѣ телеграфически новины вѣрху посланіе-то на Генералъ Игнатіева до Европейски-тѣ Дворове са противорѣчущи на новины-тѣ отъ миналата-та седмица. Нѣй бы обнародиваны тъй както ги новирахи ны Европейски-тѣ вѣстницы, и читатели-тѣ на ни-то свободни да сѣдатъ както щатъ за тѣхъ.

Елиа телеграмъ отъ Парижъ отъ 25 миналаго казва че языкъ-тъ, който Генералъ Игнатіевъ употрѣбилъ, билъ миролюбивъ. Френскій-тѣ дѣйствіе *Тамъ* утвърдилъ че той ся старалъ да прилобие подписвайе-то на елиа Протоколъ отъ Всичы-тѣ Сили, който да съдѣржа изисканы-тѣ доброзаконности за нѣ Турціи, които конференціи-та бѣше одобрила. Той не прѣдлагалъ никакъ умѣщаеніе-то на Парижскій-тѣ договоръ отъ 1856. Другъ телеграмъ отъ Парижъ отъ 27 миналаго казва че Генералъ Игнатіевъ не е напустилъ идѣя-та да ходи въ Лондонъ. Френскій-тѣ печатъ вѣсбще казва че новено-то послѣніе показа че Русія е смѣчила программа-та си. Сѣщій-тѣ печатъ утвърдила че Англія показа недовѣрие кѣмъ нилаѣсна-та программа, прѣдставена отъ Генералъ Игнатіева.

Извѣстіи отъ другы мѣста утвърдилатъ че Русія желаеи щото Порта-та да вмѣстѣ обѣщаеніе-то си прѣобразованіѣ въ сѣдѣ Протоколъ, чрѣзъ който да ся даде на Сѣдѣ-тѣ правo да настоваатъ вѣрху испълненіе-то нѣй.

Лордъ Щуваловъ, Русскій-тѣ посланикъ въ Лондонъ, който прѣди 5—6 седмицы бѣше отишелъ въ Парижъ за да ся срѣщне съ Генералъ Игнатіева, бѣлъ на завръщане за Англійска-та столица, дѣто щѣлъ да сѣобщи на Лордъ Дерби най-послѣдни-тѣ прѣдложенія на Русскія.

Берлинскій-тѣ дописникъ на *Таймсъ* телеграмвалъ на 21 миналаго казвущо-то вѣрху посланіе-то на Генералъ Игнатіева: «Главна-та цѣль на Генералъ Игнатіевото пазуваніе си нѣди да е да убѣди Сѣлъ-тѣ да накарать Султанъ-та да сѣ-дѣлъ писменно че той ще тури въ дѣйствіе сѣоби-та прѣобразователна программа въ едно опредѣлено врѣме, и че ще прѣемъ прѣобразователни-та программа въ повечерѣщи-та въ случай че не испълни това задъжаеніе. Бѣрость-та той трѣбва да рѣши дали Султанъ-тъ дѣйствително е въ-вѣлъ сѣоби-та си программа прѣобразованіе-то остаи неопрѣлѣлъ. Макаръ Парижкій-тѣ договоръ, който забранява всяко вмѣсваніе въ домашни-тѣ работи на Порта-та, бѣ да уницожѣлъ на дѣло елиа дипломатически документъ отъ такова естество, то пакъ са мисли за възможно че едно такова спорадѣжніе ще стане. Сила-тѣ е разположложены благоприятно, и Порта-та е виждала на да ся сѣлъзи, яко Русія са задъжи да отчети войски-тѣ си отъ границы-тѣ и бѣсъ зибина, и яко условно-то прѣемане на программа-та на конференціи-та не е тури въ такъвъ языкъ въ писмено-то задъженіе, който да го вирани необходимо за Турція».

ПРѢГОВОРИ-ТѢ СЪ ЧЕРНАГОРА.

Прѣговори-тѣ за сключаніе-то на мирътъ между Порта-та и Черногора виждъ не успѣвать. Черногорски-тѣ претензіи искать да ся устави на Черногора крѣпостъ-та Никшичъ, притежаще-то Спица, които са земиха въ Шкодерскій-тѣ вилаетъ, и яко-що оружіи. Гаванъ-тѣ сѣзаеа въ прѣговоры-тѣ между Турски-тѣ и Черногорски-тѣ пъзномощіиа е устаиваніе-то на Черногора единъ тракгелиикъ земѣ, който обсиа крѣпостъ-та Никшичъ и прочутый-тѣ проходъ, наречень Дуга. Тоа тракгелиикъ отъ всеиа точка зрѣніе е твърдѣ важенъ за Черногора, и-то-то-то на Русія, между кото е особенно Ахмедъ Мухтаръ паша, як сѣлъгаеъ да не го устъпіа. Черногорски-тѣ претензіи отъ стоиа-тъ обѣщаеіи ще ся отнемѣ отъ тъзи земѣ и на едно пристаніще на Адриатическо-то море за тѣхъ е животъ или смъртъ, т. е. тѣ или трѣбва да изчезатъ тѣхъ нѣщо, или пакъ трѣбва да изкарать отъ гладъ ко сѣдалста-та си гора.

Спорѣдъ *Хералдъ* Турско-то Правителство считаѣ Черногорски-тѣ всякиа за твърдѣ важна работа, и за това то размышляваѣо сега да ги подложи за разглеждаеіе ни на Парламенъ-тѣ или на особенъ Всичы Сѣвѣтъ.

ОТОМАНСКЫЙ-ТѢ ПАРЛАМЕНТЪ.

Опрѣдѣлаеный-тъ день за отваряніе-то на Отоманскій-тъ Парламентъ бѣше 1-й Марть, но поеекѣ всичы-тѣ членове за въ Камара-та на Представителитѣ-тѣ не са пристигнали, то отложѣ обѣдѣ-тъ, то е е отложѣо за 7-й Марта, т. е. за идущій понедѣлникъ.

Прѣдшнѣшнѣ-тъ Турскы университетъ (Дар-ко-Фенуъ) е приготовѣ за заседѣаніе-та на Сенатъ-та и на Камара-та на Прѣдставителитѣ-тѣ. Отваряніе-то на Парламенъ-тъ, обаче, ще стане отъ самый-тъ Султанъ въ сѣдѣмкаа-та палатъ-тъ на Долма-бахче, войто е много по-годенъ за тъзи тържественка церемоніа отколкото Дар-ко-Фенуъ. Тамъ Н. Величество ще прѣемѣ Прѣдставителитѣ-тѣ, и ще ги каже свое-то слово, както Наполеонъ е правилъ въ Тюйерійскій-тъ палатъ, и както Германскій-тѣ Императоръ прави сега въ «Сѣлъ Бѣшинъ» на Царскій-тъ палатъ въ Берлинъ.

Българскы-тѣ членове за въ Камара-та на Прѣдставителитѣ-тѣ са 7, отъ които 3-ма са отъ Тракійскій-тѣ вилаетъ, 2-ма отъ Сѣофійскій-тъ, 1 отъ Едирненскій-тъ и 1 отъ Манастирскій-тъ. Тъзи 7-ма Дунайскій-тъ вилаетъ, но ние, сѣ Г-да Д. и С. Братіи Теодорови отъ Тр. Сѣлъ и Г-нъ П. Златевъ отъ Русчукъ; отъ Едирненскій-тъ вилаетъ е Г-нъ Г. Кора-Михаловъ; отъ Сѣофійскій-тъ — Дѣдо Иеко отъ Сѣофія и Г-нъ З. Х. Хорозовъ отъ Сѣофія, и отъ Манастирскій-тъ — единъ отъ Г-да Бр. Робеви отъ Битолия.

СТРАХОВЕ-ТѢ ЗА ВОЙНѢ.

Л. Хералдъ заема сѣдѣующе-то отъ Пеценскій-тѣ *Лоедъ*:

Знакове-тѣ, че едно войнственно прѣшеие е наближѣо, са умножаватъ отъ день на день. Спорѣдъ новины-тѣ отъ Букурещъ, дирекціи-та на Ромжанскій-тѣ желѣзници е прѣела отъ Кишиневъ положителна запоѣдѣ да бадѣ готова въ всякой часъ за прѣвозаеіе-то на Русскы войски. Отъ другъ страна, въ С.-Петербургъ са вѣрна че прѣвозъ-то е дошло да ся напоини на Сиьы-тѣ по единъ аесиъ начинъ че тѣ еще не са отговорили на окружно-то писмо на Гурчаковъ, и да ся прѣбоаи на тоа че, за Русіѣ, едно по-дълго чакаеіе и по-дълго бѣдѣйстіе са съвсѣмъ неизможни. Ако С.-Петербургскій-тѣ Кабинетъ не е вѣнрилъ вече тъзи постъаки, той искаоро ще ги вѣнрани.

Либертие описаеи сѣдѣстіи-то вѣрху икономическо-то състояніе на Европа отъ страхове-тѣ за война. Работа-та-то на производителитѣ-тѣ классове въ цѣла Европа страдатъ по причина на нѣиаеіе работа. Въ Франціи работницы-тѣ са изнарѣвать въ голѣма бѣдность; въ Австрія хаи-дѣла чезнѣи са лишены отъ насущный-тѣ си хлѣбъ; въ Германія промишленость-та е въ съвсѣмно отпадаеіе и прѣсѣелѣе-то изъ неіа не прѣстаиа въ Русѣія, мноелзи-тѣ са толкова миоеробойни, щото не ги сѣбтаатъ вече; и въ Англія дѣйствіе-то на разни-тѣ Сили е-за че политика-та на Австрія никога не е была сѣмнителна; послѣдѣа-та като знае че едно какво да е прѣобѣѣіе въ Турція ще бадѣ въ нѣйна вредѣа, та желае работи-тѣ да си останатъ тъй както си са. Англійска-та политика управана отъ общо-то мнѣніе, и за това то отъ естественѣ-то сѣ-бѣ обстоятелства-та, по какъ Англія желае щото Парижкый-тѣ договоръ да си стаиа, и инаеіо-то желае да не ся уиотрѣбаіа. Германія желае да види удачно-то на сѣдѣа-та на Христіаны-тѣ въ Турція, и та трѣбва да вѣрни между Русѣія и Австрія, на которо-то интересѣ-та са противоположни елиа на другы. Германія още ими радѣ-тѣ сѣ-зарѣ сѣмно Русѣія, на которо свобода-та за дѣйстіе та не сиѣи да ѣсѣиора отъ-то-вѣнно. Дѣ-тѣ Корони са съединени чрѣз родственскы и прѣтелскы вѣрьсы, и Германія дѣлки на Русѣія сѣмѣ дѣлгъ на приятелность за ѣсѣиа-то положеніе прѣдъ-вѣрѣ-то на война-та съ Франціи. Тъзи послѣдѣа-та причиа за политика-та, които ся вѣди отъ Германія и Русѣія, е-кото задѣа голѣко безспокойстіе и страхъ въ Парижъ.

СЪЕДИНЕНЫ-ТѢ ДЪРЖАВЫ.

Продъжителна-та политическа борба вѣрху избирѣніе-то на Прѣдсѣѣдѣтелъ-то въ Съединены-тѣ Държавы е прѣстанала. Прѣзъ неіа народъ-тъ се е обхождалъ много добрѣ, и е показалъ отъ свои-тѣ Прѣдставителитѣ щото трѣбвалъ да ся избѣрѣ-то между двѣма-та подлѣзѣнціи, които са имали почти равны гласове за Прѣдсѣѣдѣтелѣ-то, да стане спорѣдъ закона-тѣ на Конституціи-та. Нѣкои политически бѣсъ-ки повѣдѣи, които бѣха готови да нарушатъ закона-тѣ за да прѣдобѣѣіатъ нѣкои прѣимущества за своіа-та си партіѣ, но народѣй-тѣ дъхъ строго-та е осѣдѣлъ, и съ това народъ-тъ въ Съединѣ. Държавы са показалъ достоѣнъ за свобода-та, съ войто е наслѣдѣлъ отъ единѣ вѣкъ насамъ.

Поеекѣ вѣрѣ-то на Конституціи-та и закона-тѣ за тържественѣ-то провъзглашаеіе на Прѣдсѣѣдѣтелѣ-то сѣ е надѣѣло на 6. Февруарій-то 1877 миналаго, то е отложѣо за на утрѣ-та въ Лондонъ. Въ тоаи день новый-тъ Прѣдсѣѣдѣтель произнесѣѣ едно слово, въ което той изказалъ поздравленіе-то-то-то къмъ войто населеніе и искрено расположеніе да усѣои такъва политика, войто да посѣѣвѣстуваа за благосостояніе-то на всичы-тѣ классове. Тоа слово е приѣо добрѣ отъ всѣ-ки-то народъ. Той казалъ че войнѣ-то всѣка трѣбва да ѣма пъѣно сѣглаеіе между Сѣверни-тѣ и Южны-тѣ Държавы, и между освободены-тѣ робіи и прѣдѣдѣшнѣ-тѣ ѣ-ѣ-ѣ-

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧНѢ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвертокъ. Цѣна-ѝ за єдна година є єдно бѣло медженідїє и половина, а за шесть мѣсеца три четверта отъ бѣло медженідїє; на кайнє и за доходенїя Турски тамбри (вулове) 50 гроша за година. Спомоществованїя-та трѣбва всякога да ся предплатяти и да ся испращате въ полиця, въ гроуш, въ кайнє или въ новенски тамбри (вулове) Турски, Нѣмски, Прусски, Русски или Французски, на Редакторъ-тъ у Америкаи Хаи въ Париградъ. Извѣстїя ся вмѣстяватъ по 2 гр. на реда-тъ.

Година 2. **ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВРЪТЪКЪ, 10 МАРТЪ 1877.** **Брой 10.**

ЧУДЕСНА-ТА СПОЛУКА НА ПРѢДПРИТІЕ-ТО ХРИСТОВО.

(Продлженіе).

Въ послѣдни-тѣ си дни брой вѣрнїтѣ изложихмы колко сиїно и Іудеи-тѣ и Ізычницы-тѣ сѣ дѣйствували противъ прѣдпрїятіе-то Христово. Нека сега разгледамы дали Іисусъ Христосъ є билъ възможенъ да извьрши прѣдпрїятіе-то си и дѣйствитѣло да основе єдно всемірно духовно царство.

Можѣ ли той да успѣе въ Іерусалимъ дѣто Іудейскый-тъ Съборъ бѣше го осѫдилъ за богохулство въ Римскый-тъ управителъ бѣше го распялъ както злодѣецъ? Малко врѣме слѣдъ смьрть-та му, само чрѣзъ проповѣданїе на Евангелїе-то му, множество мѫже и жены, и даже мнозина отъ священницы-тѣ повѣрваха въ него, и повече отъ 5,000 душы то признаваха за тѣхенъ Господь и Спасителъ.

Когато послѣдователи-тѣ Іисусови са изгонихѫ отъ Іерусалимъ, тѣ отидохѫ на всякждѣ да проповѣдватъ Евангелїе-то, и чрѣзъ тѣхно-то проповѣданїе царство-то Христово скоро са распространи по Іудеѧ, Галилеѧ, Самарїѧ, почти по всикы-тѣ области на Малаѧ-Азїѧ, по Грьцїѧ, по островы-тѣ на Егейско-то море, по крайбрѣжїе-то на Африка, по Италїѧ и даже до самый-тъ Римъ. Наскоро едно голѣмо число въ Антіохїѧ, Іоѳѳѧ, Ефесъ, Коринѳъ, Солунъ, Берїѧ, Иконїѧ и Дервїѧ прихождаха Іисуса Христа за тѣхенъ духовенъ Владѣтелъ. Свидѣтелство-то на Римскы-тѣ списателе вьрху тоѧ прѣдмѣтъ е убѣдително. *Тацитъ* свидѣтелствуа че Христіанската вѣра са распространила не само въ Іудеѧ но даже въ Римъ. Христіанското са прїемало отъ толкова много душы въ Витинїѧ и Понтъ, щото Римскый-тъ управителъ *Плинїй* писалъ за това на императоръ Троянъ, и го помалъ какво да направи за да въспре распространение-то му. *Іустинъ Мартиръ*, 106 г. слѣдъ Р. Х. утвьрдилъ: «Нѣма ни единъ народъ, който да не прииса молитвы на Създателя въ име-то на распятаго Іисуса». *Тертулїанъ*, единъ Христіанскы списателъ, около 156 г. слѣдъ Р. Х. писалъ на управителъ-тѣ на Римска-та Държава: «Нѣй сме вчерашни, но при това пьлнимъ всичкы-тѣ вѣста, градове-тѣ ви, островы-тѣ ви, самы-тѣ ви станове, палать-тѣ ви, сенать-тѣ ви и тьржища-та ви». Той утвьрдилъ че въ онова врѣме царство-то Христово са распространило въ Испанїѧ, Францїѧ и Британїѧ. Като неизбѣжно слѣдствїе отъ тоѧ общо распространение на Христіанство-то, идолопоклонство-то въ Римска-та Държава падна; богове-тѣ му сѣ были отхвьрлени и храмове-тѣ — напустнали. Христіанство-то станѫ религїя-та на Римскѫ-та имперїѧ, и Христосъ, наистинѧ, установи едно духовно царство по границы-тѣ ѝ. Исторїя-та свидѣтелствуа още че тоѧ е было само начало-то на распространение-то му. То продлъжавало да ся распространява даже отвадъ границы-тѣ на тъзи широкѧ имперїѧ, додѣто цѣла Европа ся подчинила, поне въ名ашно, на духовно-то царуванїе на Іисуса. Послѣ то распространило видьчество-то си отвадъ океанъ-тѣ, т. е. въ Америкѧ, въ Австралїѧ и въ остроны-тѣ; и даже до днесь то распространява владычество-то си въ пустынѝ-тѣ на Африкѧ и въ самѫ-тѣ срѣдѫ на Азїѧ.

Истина е че напрѣдъкъ-тъ на Христово-то царство не е было вынагы бьрзъ. Могущественны силы всякога сѣ дѣйствували противъ распространение-то му, и понѣкога тѣ сѣ были толкова силни щото да въспрѣтъ за нѣколко врѣме напрѣдванїе-то му. Осѣмѣ това и понѣкосто отъ това е, че послѣдователи-тѣ Христови не сѣ были вынагы дѣятелни и вѣрни както трѣбва. Понѣкога суевѣрїя-та толкова са разслабили сѣмы-тѣ имъ, щото тѣ сѣ извьрнували тьрдѣ малко за распространение-то на Христово-то духовно царство. Понѣкога духъ-тъ на невѣрїе-то е прѣкъсвалъ за нѣколко врѣме сѣмы-тѣ имъ и ги ослабявалъ. Понѣкога прѣпятелнѣ-тѣ имъ духъ и вктрѣшны-тѣ имъ распри сѣ изнурвали дѣятелность-тѣ имъ.

Но, вопрѣки суевѣрїя-та, които понѣкога сѣ скрывали славны-тѣ му частины; вопрѣки невѣрїе-то, което сѣ сѣмивало за божественно-то му начало; вопрѣки вктрѣшны-тѣ распри, които сѣ изнурвали силы-тѣ му, и вопрѣки свѣтскый-тъ духъ, който толкова често е завладѣвалъ послѣдователи-тѣ му, това царство тьрдо и постоянно е напрѣдвало отъ смьрть-та на неговый-тъ Царь до сега. Прѣзъ всичкы-тѣ тѣзи вѣкове Іисусъ Христосъ е извьршалъ намѣрение-то си и е испьлнилъ планъ-тѣ си за основанїе-то на едно всемірно духовно царство. Число-то на онѣзи, които, поне по име, признохамъ Господство-то му, са е увеличавало отъ вѣкъ на вѣкъ; и число-то на послѣдователи-тѣ му не е было толкова голѣмо въ нѣкое по-прѣжно врѣме колкото е сега. Споредъ точны изброенїя, въ край-тѣ на 1-й вѣкъ слѣдъ Р. Х. е имало около 500,000 душы, които признохамъ Господство-то на Іисуса Христа; въ край-тѣ на 3-й вѣкъ е имало около 5,000,000; въ край-тѣ на 10-й вѣкъ — около 50,000,000; въ край-тѣ на 15-й вѣкъ — около 100,000,000; а въ настоящый-тѣ вѣкъ има около 300,000,000.

Никоя сила не е могла да противостои зъ дьлго врѣме на вѣрно-то проповѣданїе на Евангелїе-то. Дѣто са е проповѣдвало сѣ вѣра, молитва и любовь, то са е прїемало и отъ варвараски-тѣ и отъ образованны-тѣ народы. Дѣто са е прїемало искренно и срьдечно, то са е показвало по-горно отъ всичкы-тѣ земны силы. Всякакъвъ видъ оружїя са е употрѣбвали противъ него, но все напразно. Всякакви средства са са турали въ дѣйствїе за да противодѣствуватъ на вліянїе-то му, но напразно. Безвѣрїе-то са е хвалило много пати че то е съсипало основанїя-та туй духовно царство, но то продлъжава да стои до днесь непоколебимо. Безвѣрїе-то е прогласавало хьляды пати че Евангелїе-то е изчезало лъжово, но свѣтъ-тъ продлъжа да вѣрва радостно-то му извѣстїе. Философїя-та често са е присилвала на ученїе-та му като ги е считала за глупость, но то и до сега са доказва да е най-висока-та мѫдрость.

Повече отъ 1800 годины са са изминьли откато Іисусъ Назорянинъ-тъ е открылъ на ученицы-тѣ си свое-то намѣрение за установленїе-то на едно духовно царство, което да обхва человѣцы отъ всичкы-тѣ народы и което да съществува прѣзъ всикы-тѣ вѣкове. Истина е че прѣдпрїятіе-то на Іисуса Христа още не е напьлно извьршило; но като земемъ прѣдъ видъ колко то са е извьршило до сега, ный не можемъ да сѣмнуваме за пьлно-то му извьршванїе въ бѫдаще. Тогава кой не бы са съгласилъ съ думы-тѣ на Френскый-тъ историкъ Гизо, който е казалъ, че Іисусъ Христосъ е завоевалъ Грьцїѧ и Римъ, и че той е завоевалъ язычественство-то и продлъжава да завоевава свѣтъ-тъ. Читателю, ако Іисусъ Христосъ дѣйствително завоевава свѣтъ-тъ, той е той *Той трѣбва да е Царь на царѣ-тѣ и Господь на господствующы-тѣ.*

МОИСЕЕВЫЙ-ТЪ ИЗБОРЪ.

3.

Въ послѣдній-тъ си брой видѣхмы какъвъ сѣ изборъ-тъ Моисеевъ, и сега нека да разгледамы какво послѣдва отъ него. Той рѣши да напусне хубавы-тѣ Фараоновы палаты, обществото-то на весены-тѣ придворницы и угощенїя-та въ царскый-тъ дворъ. Споредъ мѣнїе-то на нѣкои, негово-то рѣшенїе е было страшно, но относѣ той раскаялъ ли се за него? Слѣдъ нѣколко годины той видѣ всичка-та водѣ около тѣзи хубавы палаты пробьхвратѣ въ кръвь, украсены-тѣ имъ стаи испьлнены съ жабы, и прѣбывающы-тѣ въ тѣхъ покрыты съ скипцы; и въ всико едно отъ тѣзи хубавы жилища той чу плачъ и рыданїе, защото въ всико отъ тѣхъ първородный-тъ бѣ умрѣлъ. Слѣдъ нѣколко годины той видѣ Фараона съ хробри-тѣ му начелники и съ весели-тѣ му мѫдреци издавени въ Червено-то море; а пакъ той и народъ-тъ Божій, сѣ който той прѣдпочете да страда нежели да са наслаждава съ грѣшны-тѣ удоволствїя, са имали голѣмъ радость и си веселы срьдца са пѣли: «Ще пѣя Господу, защото са прославенъ славно. Господь е слава мои и пѣнїе, и станѫ на спасенїе.» Исх. 15; 1, 2. Моисей, като е стоялъ на бѣрѣ-тъ на Червено-то море и е гледалъ съвьршено-то погубванїе на Фараона и на всичко-то му воинство, раскаялъ ли са е за рѣшенїе-то си?

Моисей, по Божіе повелѣнїе, напусна Учены-тѣ мѫже на царскый-тъ дворъ, отъ поученїе-та на които той можаше много да са ползува; и той от оттегли отъ едно благопріятно положенїе дѣто можаше да са усьвьршенствува въ знанїе и да са отличи като списатель. Споредъ мнѣнїе-то на нѣкои, това рѣшенїе е было тьрдѣ безумно, но Моисей относѣ раскаялъ ли се е за него? Той относѣ стана списатель на нѣколко книги, които са были прѣведени на повече языцы и са са чели отъ повече хора, отколкото всичкы-тѣ списанїя на всичкы-тѣ Египетски учены мѫже. Тѣ са са чели дьлго врѣме слѣдъ като тѣхны-тѣ списанїя са были забравени, и ще слѣдвать да са четатъ прѣзъ всичкы-тѣ бѫдащы вѣкове.

Моисей напусна Египетскы-тѣ учители, но Богъ самъ стана неговъ учитель, и го поучавалъ въ онѣзи първоначалны истины и основны начала по които той управлява свѣтъ-тъ. Чрѣзъ Моисея, Богъ е обнародвалъ онѣзи нравственены закони, който служѫ за основа на най-просвѣтенны-тѣ кодексы на настоящый-тѣ вѣкъ. Читателю, какво мислишь, Моисей жалувалъ ли са е за дѣто е напусналъ Египетскы-тѣ мѫдрецы, когато Богъ самъ го е поучавалъ?

Моисей, като противостоенїе на славолюбны-тѣ побужденїя, напусна службѫ-та на Египетскый-тъ царь въ който той можаше да са отличи като държавенъ мѫжъ, или като военачалникъ, или като прѣобразователь. Постѫпилъ ли е той умно? Богъ относѣ му е радъ по-велико дѣло отколкото можаше да са намѣри въ службѫ-та на Фараона. Той стана освободитель на Еврейскый-тъ народъ; и основодателе-то, което той чрѣзъ раководенїе-то и помощь-та на Бога извьрши, не е было само освободителе-то на человѣцы-тѣ народъ отъ Египетско-то робство; то е было назначено и да служи за образецъ на още по-велико освободителе, което Богъ самъ щѣше да извьрши за всичкы-тѣ нро-

ды, именно освобождение-то имъ отъ робство-то и отъ унижение-то на грѣхъ-тѣ.

Моисей отхвьрли высоны-тѣ службы и почести на Египетскій-тѣ царь, но относѣй раскаялъ ли се е за отхвьрлание-то имъ? Това не можание да бѫде, защото Богъ бѣше го назначилъ да стане единъ отъ най-велины-тѣ земни освободители, и образецъ на Божественаго Избавителя, Господа Іисуса Христа.

ПИСМА ЗА МАЙКЫ.

9.

Драги Приятелиы,

За да разяснїя прѣдвѣтъ-тъ на послѣдно-то си писмо, и да направѣ въ умове-тѣ ви по-дълбоко впечатлѣние за важность-та на право-то оцѣнение на дѣца-та, аз ще ви дамъ въ това си писмо два примѣра.

Первый-тъ е едно повѣсть за едно малко момче, чїто майка не могли да разбере способности-тѣ и дарогдѣпность-та на дѣте-то си; и момиче-то почнѫ да размишлава тѣй: «Не знаѭ да ли съмъ направена за нѣщо; може бы че аз нѣ съмъ за нищо». То поторди тѣзи думы нѣколко пати и почнѫ да плаче. «Мама казва че аз всѣкога й додѣвамъ въ работы-тѣ й и че не съмъ за нищо; и Иванъ все ми се кара. Може-бы че аз не съмъ за нищо. Тогава аз не разбирамъ защо съмъ дошла на свѣтъ-тъ. Дано да не бѣхъ се родила!».

Птицы-тѣ нѣехъ около него, скакали-тѣ пѣирчехъ въ трѣвъ-тѣ, цвѣтъ-та испращахъ благоухайнїя-та си въ въздухъ-тъ и малкый-тъ потокъ течеше и чучуркаше по каменїе-тѣ; всичко, всичко сѣ виждаше на него да извьрша нѣкакъв работъ — да е *направено за нѣщо*, — но горко-то това момиче мислиме че само то не бѣше за нищо. Много скърбно бѣше състояніе-то му съ сторка-та му майка и съ себелюбивый-тъ му братъ, въ простак-тъ имъ колибѣ. Колкото повече то се стараеше да имъ угождава, толкозъ повече тѣ сѣ оплакваха отъ него, и елене прїятна сутрины, когато всѣко дѣте трѣбваше да е весело и честито, то излѣзе и отиде надалечъ отъ дома си, бесѣ да се гриижи да ги да се вярне или не. Тамъ то изъсхоли глаза-та си о единъ зеленъ храстъ, и каза съ скрѣбенъ гласъ: «Птицы-тѣ и всичкы другы нѣща сѣ направени за нѣкакъв работъ; защо не съмъ и аз за нѣщо? Не, азъ не съмъ за нищо».

Точно тогава са случи да заминува по онова мѣсто една госпожа, кото заче скрѣбны-тѣ думы на горко-то момиче и много го сѣкани. Като са изведе кѣмъ него, тя кротко му рече: «Да, малко дѣте, ты си направена за нѣщо. Ты си направена за да бѫдешь единъ ангелъ на небе-то».

Момиче-то са обърна кѣмъ госпожа-та и каза: «Мама казва че азъ не съмъ за нищо»; но госпожа-та отговори, «ты си направена за нѣщо, ты си направена да си ангелъ на небе-то». «Дѣ е небе-то», попита момиче-то, «могъ ли да отидѫ тамъ сега?» Тогава прїятелка-та й расказа за онова хубаво мѣсто и за блаженный-тѣ Іисусъ, който оставш славный-тъ си прѣстолъ и дойде на земя-тъ, дѣто зема дѣца-та на рацѣ-тѣ си и ги благословя; и какъ тоси Спасителъ умрѣ съ жестокъ смьрть за да могатъ дѣца-та да бѫдатъ ангели на небе-то. Горко-то момиченце отри сльзы-тѣ си и са позасѣчѣ. Това бѣше первый-тъ пьть дѣто то чу за Іисуса.

Майка му нигога не бѣше го поучавала за Бога, за небе-то или за Спасителя. Сега то сѣ усьрдіе повтьа господка-та: «Могъ ли и азъ да бѫдѫ ангелъ? О, колко щѣхъ да обичамъ да бѫдѫ ангелъ и да видѭ Іисуса!» Господка-та ми даде единъ книгъ, който учеше за небе-то и какъ може да са влѣзе въ него, и бѣдно-то момиче много са зарадва. «*Да, то бѣше направено за нѣщо.*» Момиче-то отиде у дома си съ книгъ-та си книгъ, и когато му казваше майка му че то не е за нищо, то казваше на себе си: «азъ съмъ направена да бѫдѫ ангелъ на небе-то; » и често когато отиваше студено и гладно да си лѣгне, то гледаше на горѣ и мыслеше че може бы Іисусъ и ангели-тѣ гледахъ на него, и единъ день цѣхъ да дойдѣтъ да го земѣтъ тѣй щото и то да бѫде ангелъ.

Друга-та повѣсть е сьдѣсѣнъ разказъ отъ горѣспомнѣвъ-та, и си помири у Библіѣ-тъ въ первъ-тъ часть на Первъ-тъ Книгъ на Царіе-тѣ. Лична желаеше да има чадо и са моленше Господу за това. Богъ чу молитвы-тѣ й и дадѣ й чадо, което тя нарече Самуилъ и то посвати на служба-та на Оногова който бѣше й го подариль. Защото не оцѣняваше дарь-тъ си направи та това? Никакъ; напротивъ, са това та най-добрѣ изрази признателность-тѣ си за този дрогоцѣненъ дарь. Та заемна Господу най-дрогоцѣнно то си скъповище. «Въ всичкы-тѣ дни на животъ-тъ си ще бѫде заемкато Господу.» Господь прїе прїношение-то й, и когато дѣте-то бѣше още малко той го въкаше по ниве, говорене му и съобщаваше му пророчески свѣдѣнія.

Ный не можемъ да мыслимъ че Анна е была *равнодушна* къмъ дѣте-то си, или че му е говорила *грубо* или *лошо*, или че то е *измаемала* въ нѣщо. До когато Самуилъ бѣше подъ нейнь-тъ грижа, той трѣбва да е бѣлъ като дрогоцѣненъ залогъ отъ Бога, и той може да си въобрази каквы мысли сѣ обладавали сьрдце-то й когато та го заведе въ домъ-тъ Господень у Сило да прѣбывава прѣдъ Господа всякога! Нѣкакъ-та й любовь и грыжа за него са показвахъ усьрдно чрѣзъ малкый-тъ дарь, който та му носеше всѣка годинка, когато излѣзувахъ съ мѫжа си за да принесе годишны-та си жертвѣ».

Добри уроци могатъ да са научатъ отъ такъ повѣсть. Дано влїяніе-то на Духа Святаго да бѫде съ насъ когато ѣ прочитаемъ, щото да можемъ да са подлуваемъ отъ неѣ и да подражаваемъ примѣръ-тъ на Анна.

1.

Кога дойде, кога дойде
Свисъ нашъ да приготви
Сѣкнощны-тѣ си вещи,
Стяжаньe-то си;
Ще ги тури да свѣтнатъ,
Звѣзды на зорѫ-тъ,
Украшение славно
На свой-тъ вѣнецъ.

2.

Праведны-тѣ,
Въ свое-то си царство
Ще прїеме, ще ги тури
На свой-тъ прѣстолъ.
Ще ги тури да свѣтнатъ, и пр.

3.

И дѣца-та, и дѣца-та
Кото то любятъ
Сѣкнощьны сѣ нему,
Стяжаньe-то му.
Ще ги тури да свѣтнатъ, и пр.

АНГЛІЙСКЫЙ-ТѢ ПАРЛАМЕНТЪ.

II.

Борба-та между Парламента-та и Карла I.

Карлъ I, при въцарваніе-то си, са опыта да наложи сѫщы-тѣ высокомѣрны притязанія, които баща му Іаковъ I бѣше направилъ. Но Карлъ ако и да бѣше въ нѣкои отношенія единъ благороденъ мѫжъ, Парламентъ-тъ имаше очи-тѣ си отворени, и не щѣше да прїеме сега исканія, които бѣхъ несправедливы, и които считахъ за нищо права-та и грамоты-тѣ (хатове), които той бѣше придобылъ отъ предшествующы-тѣ си владѣтели. Парламентъ-тъ бѣше проучилъ вече че народна-та свобода трѣбаше да са защищава не отъ неоправнѣчна-та Монархія, но отъ Конституціоналнъ-та, и, че Конституціонално-то правленіе трѣбаше да са основава вьрху полїт-ка на цѣлый-тъ народъ. Той бѣше проучилъ още че въ тѣзи политическы борбѣ, той трѣбаше да стои като защитникъ на народны-тѣ права, и че отъ тъкъ нататъкъ, ако Англійскый-тъ народъ трѣбаше да са покорява на законы-тѣ, той трѣбаше да ги прави.

Борба-та бѣше трудна въ всяко отношеніе. Народъ-тъ приподавяше власть-та на Царь-тъ и силѫ-та на законы-тѣ, но той припознаваше и своѩ-тѣ си права. Парламентъ-тъ като видѣ че несправедливы-тѣ притязанія на Карла I и на прѣдшественицы-тѣ му бѣхъ прѣобрѣчени Конституціъ-та въ едно праздно нис, той имѣ сѣлость-та да взѣтане противъ царска-та власть. Той влѣзе въ борбѫ-та не съ желаніе да установи елна комуна, или да уищожи Монархїя-та, или да оборати себе си. Той бѣше готовъ да са задоволи съ припознаваніе-то и уплашаніе-то на неговы-тѣ права и на права-та на народъ-тъ който той прѣдставляше.

Борба-та си почнѫ въ само-то първо засѣданіе на Парламентъ-тѣ прѣзъ Карлово-то царуваніе. Колко рѣшителны бѣхъ и дѣл-тѣ страны да спечелятъ побѣда-та, е явно отъ факъ-тъ, че прѣзъ первы-тѣ четыри годины на царуваніе-то си Карлъ е свикавалъ три различни Парламенты. Всякой отъ тѣхъ си е събиралъ два или три пати; но постыдка-та на членове-тѣ имъ е была толкова неугодна на Царь-тъ, щото той не позволилъ засѣданія-та имъ да си продьлжатъ повече отъ нѣколко мѣсеци, и пакъ пито единъ отъ тѣзи Парламенты не е съществувалъ елна цѣлъ година. Карлъ I бѣше надмѫжилъ всичкы-тѣ си прѣдшественицы въ несправедлъ-та на дѣла-та си. Той направи бой безъ да са съвѣтва съ Парламенъ-тъ, който по тъзи причины отказа да гласоподава за нуждно-то количество пары. Той наложи данощы на подданницы-тѣ си безъ одобрѣніе-то на Парламенъ-тъ, и за това тѣ отказахъ да ги платятъ. Той прѣобрѣяна почти всичко което служаше за храна и за облѣкло въ монополъ, и са стъ той направи народъ-тъ си да плаща за всичко такыва высокы цѣны щото той осиромашѣ. Карлъ, като са принуди да са отнесе пакъ до Парламентъ-тъ за помощь, дадо му нѣкои права въ замѣнъ съ пары, но вьтрѣ въ елна година той развали общанія-та си. Той са потруди да отрини свободъ-та на разискания-та въ Парламентъ-тъ; и, когато това произведе едно негодованіе, той се опыта да тури въ затворъ нѣкои отъ най-сѣлы-тѣ му человове. Той са принуди, обаче, да ги отпусне, и като видѣ че не можаше да принуди парламентарцы-тѣ права съ царска-тѣ, той усвои другъ политика, по та бѣ още по-противна на правата на подданницы-тѣ му. Той разрусѣ Парламенъ-тъ си, и за 11 годины царува като единъ неограниченъ монархъ.

Прѣзъ тѣзи 11 годины Карлъ е уплашавалъ народъ-тъ си въ гражданскы-тѣ и въ религіозны-тѣ му дѣла. Той уищожи на дѣло законы-тѣ сѣдища, като направи всичкы-тѣ обвеа да сѣдятъ отъ неговы-тѣ привьрженцы. По тоси начинъ той е можалъ да налага голѣмы суммы за наказаніе въ народъ-тъ даже за най-малкы-тѣ погрѣшкы, и да тури въ свое-то си сѫкровище всичкы-тѣ пары зеты отъ него. Той направи твьрдѣ угнетителны законы, и наказаніе тѣжко отъ кои-то са нарушавахъ. Той подновя ветхы законы, които не бѣхѫ вечѣ въ употрѣбленіе; и, чрѣзъ турнїе-то имъ въ дѣйствіе, той сѣсипа почти всичкы-тѣ по-богаты фамиліи въ дьржавя-тъ. Той са потруди да уищожи религіозна-та свобода и да подчини сѣвѣсть-та на подданицы-тѣ си на своѩ-та волѧ. По такыва незакоены и угнетителны начины Карлъ е управлявалъ народа си. Той е искалъ да сѣбере много пары за да може да бѫде въ сѣстояніе да уничожи войска-та си, и по този начинъ да може да дьржи народъ-тъ съ принудено подчиненъ на волѧ-та сѝ. Но за добрѣ честь, прѣди той да направи това, нѣкои отъ по-духовиты-тѣ му подданицы въстанахъ противъ негово-то угнетеніе, и слѣдъ 11 годины той пакъ бѣ принуденъ да свика единъ Парламентъ. Това са случи въ 1640. По Карлъ пакъ продьлжаваше да прѣзира всичкы-тѣ грамоты (хатове), дадены на народъ-тъ, и да го угнетяваше по най-своеволенъ начинъ. Управленіе-то му бѣ толкова тежко щото наконецъ елна война са появи между него и Парламенъ-тъ му; и, слѣдъ 9 годишенъ бой, Карлъ бѣше хванатъ и публично осѫденъ на смьрть. Той бѣше посѣченъ въ 1649.

Отъ тъзи исторїя ний можемъ да извлечемъ много полезны уроци въ днешно врѣме. Главна-та грѣшка на Карла I е сѣстояла въ негово-то задѣваніе че народъ-тъ му бѣше въ самосъзнаніе и че той трѣбваше да напрѣдва. Народъ-тъ му бѣше прѣмѫлалъ отъ дѣтинство въ мѫжество, а той искаше да го управлява като дѣте. Исканія-то е нѣкои отъ исканія-та на Парламенъ-тъ бѣхъ вече изпълнены; но тѣ бѣхъ справедливи, и слѣдователно той трѣбваше да му ги усталѣ. Той е считалъ за нищо свои-тѣ си обѣщанія и обѣщанія-та на прѣдшественицы-тѣ си, и съ това той е унизилъ царско-то си достоѩнїе, и е произвелъ недовѣрїе въ сѫрдца-та на народъ-тъ си. Той е нарушилъ само за свое-то си удоволствіе безъ да мысли за благосѣстояніе-то на народъ-тъ.

Парламентъ-тъ, обаче, слѣдъ елна дьлга и постоянна борбѫ спечели по-

бѣдж-та; и Англія днесь има да благодари за неѣк на свои-тѣ патріоти, които са борихѫ мѫжественно прѣди 250 годины.

Роберта Томсонъ.

НАРОДОНАСЕЛЕНИЕ-ТО ВЪ ТУЛЧАНСККИЙ САНДЖАКЪ И СЪСТОЯНИЕ-ТО МУ.

Тулчанскій санджакъ са раздѣля на седмь казы и на три нахіи. Казы-тѣ са тѣзи: Тулча, Бабадаг, Мачинъ, Хырсово, Медиджіе, Кюстенджа и Сулина; а нахіи-тѣ са: Сакча, Махмудіе и Киліа. Народонаселение-то е сѣбесно и взлаза до 135,000 душы, които са расподѣлять по народности тѣй: около 20,000 Турцы, 22,000 Власи, 25,000 Българы, 2,535 Грцы, 9,400 Русцы Старообрѣдци, 6,300 Русцы Правосланы, 650 Арменцы, 35,000 Татары, 6,320 Черкезы, 2,360 Нѣмцы, 750 Циганы, 2,800 Европейски стоцы-ты Европейцы въ Тулча, Сулина и Кюстенджа.

Икономическо-то състояніе на санджака нижаше да бѫде отъ най-пріядны-тѣ, защото мѣсто-то прѣдставлява много изгодности. Широки и плодородны полета, пристаница за изнасяніе на произведенія-та, земя спокоенія съ чужды-тѣ страны, тьлсты пасбища за добытъкъ и множество езера и канали за рыболовство. Добѫто най-добра-та жетва по другы-тѣ части на Българійе дава само до 10 киле жито отъ кило-то, тука жито-то дава до 20-30 киле, ячмиь-тъ до 30-50, а просо-то и кукурузъ-тъ до 100 и повече. До осѣмь девети стотини хиляды овцы пасѫть по поляны-тѣ въ санджака и за десеть милліона гроша рыба са изнася ежегодно за Влашко, Сѣрбіія и Западна Българійе. Толкова другы милліона останять отъ Франція, Русція и Цариградъ. При всичко това материално-то състояніе на санджака е крайно и населеніе-то отива къмъ съвершенно разореніе. Има села, които сѫ бѣдны и пьти по-много, отколкото струва всичко-то имъ имущество. Причины-тѣ на това са сѫщы-тѣ, които дѣйствуватъ и въ другы-тѣ части на Державата. Тѣ са: отсѫтствіе-то на обезпеченіе за живота и имота, чрѣзмѣрны-тѣ дѫждіи, пристрастіе-то на сѫдлищы-тѣ, уміѣстны-тѣ и неумѣстны-тѣ анграфіи, несѣдѣдско-то отнасаніе на Турско-то населеніе къмъ Христіанско-то, неравномѣрно-то расподѣленіе на полета-та и др. нѣкои, които истинать като сѫдѣствіе отъ тѣзи първи-тѣ. Отсѫтствіе-то на обезпеченіе за живота и имота, отъ-то на неуспѣшно-то дѫждіи, пристрастіе-то на сѫдлищы-тѣ, уміѣстны-тѣ и неумѣстны-тѣ анграфіи, несѣдѣдско-то отнасаніе на Турско-то населеніе къмъ Христіанско-то, неравномѣрно-то расподѣленіе на полета-та и др. нѣкои, които истинать като сѫдѣствіе отъ тѣзи първи-тѣ. Отсѫтствіе-то на обезпеченіе за живота и имота, чрѣзмѣрны-тѣ

Настаявейи въ сѫщій-тъ смыслъ съ си дали на Русы-тѣ посланницы въ Віснь, Берлинъ, Парижъ и Римъ.

РУССІЯ И ТУРЦІЯ.

Слѣдующе-то изяснени отъ уводный-тъ членъ на *Лонд. Таймсъ*:

Настояще-то положеніе на работи-тѣ въ Истокъ не може да си продлъжава за длѫго вр̂ѣме. Какъ Бисмарк̂ъ казвото и да е говорилъ на Генералъ Игнатіева, дорѣко е бѫдѣ въ Берлинъ, нѣкои сѫмнѣніе че Русый-тѣ посланникъ поси съ себе си силно желаніе за да наміри единъ путь за честно-то отстеклени на Руска-та войска. Русіи, като зема подъ вниманіе положеніе-то на финанціи-тѣ сѝ, голѣма-та опасность че борба-та, поспана на Турска-та земя, може да се распространи, и че не ще да позводи да сѝ въспозвуча отъ побѣда-та сѝ, тъкси случай да избѣгне отъ война-та. Та желае да добие едно общо задлъженіе отъ Силы-тѣ и отъ Порта-та въ подлъ на Христіанскы-тѣ подвинци на послѣдня-та, за да ими да покаже нѣщо прѣди да отстели войска-тѣ сѝ.

Мачоутъ-та за такова едно рѣшеніе сѫ явны. Англія навѣрно не ще са бѫе за Турцій, но тъ не ще са задлъжи да увотрѣби сила за изплатнѝ-то на всякакъ въ другъ-тѣ Силы. Прочее, едно общо порачительство, въ точный-тъ смыслъ на дума-та, не може да стане. Казва се че нѣкото такъ задлъженіе Силы-тѣ трѣбѫ, въ едно общо Нота, да изложатъ голѣмы-тѣ услуги, които Русіи е направила за Христіанскы-тѣ въ Турцій, и да знаятъ Порта-та че та е длъжна да управлява подвинци-тѣ си справедливо. Такова Нота може да бѫде въ вѣкѫдѣ запазителни за Турцій, и да задвоя въ Русіи-то, на которо-то нѣма ще зависи отъ поведеніе-то на Порта-та. Ако послѣдня-та е способна и нѫждна да направи всичко, което Силы-тѣ искатъ отъ нея, упвавайе-то на миръ-тъ може да стане десно; но ако та нѣма нито сила-та, нито волія-та да исплати тѣхи искания, тогиа само едно прѣмирие може да стане. Протаповѣе-то на Конституціи иداد сѫщо-то въ Парламенти мало позаувятъ; пазежаще-та нѫжда въ Турцій е сѫедневно провосѫщіе. Порта-та въ прѣмирие-то на war-то не може да тури въ дѣйствіе прѣобразованія въ единъ мѣсецъ или въ единъ годинѫ; но тя може да дадѣ поне нѣкои знакове за подобреніе въ управленіе-то сѝ. Тя може да опрѣдѣли Христіанскы-тѣ валіи въ разнылчныи-тѣ области; тя може да наиме гавнатари-тѣ на башибозуци-тѣ, кои-то опустошаха Българскы-тѣ селя; тя може да отграни власть-та на мохамедански-та кастъ, и да дадѣ на рѧ-тѣ нѣкаква сила да сѝ защищаятъ. Окова, кото-то очаква отъ Порта-та, е да докаже на нѣко искренность и способность въ исплъненіе-то на обѣщаніи-та.

ГЕНЕРАЛЪ ИГНАТІЕВЪ.

Генералъ Игнатіевъ въ свиждание-то съ въ Парижъ съ дописника-тъ на *Дейли Телеграфъ* казалъ така: Най Русскіи-тѣ единъ въ кво Конвенрція-та е имала нѣкакво значеніе, та трѣба да има едно задлъженіе. Ако логическа-та послѣдователность се сѫбаде, всякакъ дѣйство-то на сѫщо по себе си; за зла честь, логика-та нѣма вліяатъ много нѣніе въ дипломаціяа-та. Другы-тѣ Силы си помислятъ - тѣ могатъ да чакатъ толкова колкото щатъ; но вый не можемъ. Вый сме турци на войска нога 500,000 душы. Наша-тѣ приготовкіи не са станали за 10,000,000 лв. лиры, и вый не можемъ да си наложимъ подобни разноски безъ да постигнемъ цѣл-та, какото нѣкыи прѣкъ видѣ.

Дошинъ-тъ нѣто казалъ че Русіи има навѣрное да дѫржи войска-та си на граница-та съ дѣлъ да изтощи Порта-та, Англиатіса се насѣдъ и продлъжаватъ.

Токи нѣмъ не бы бѫдѣ въ нѣма полза. Вый сме принудени да поддѫржаемъ войницы-тѣ, а нѣкъ Турцій кара Христіанскы-тѣ да подлъжиатъ да хранятъ войска-тѣ. Сѫбодатъсо вый цѣхмы да направимъ голѣмо зло на населеніе-то, на което всякамъ да помогнемъ. Поеке Англія е, кото сѫвсѣм Конвенрція-та, вый не считамъ него задлъжена да ни помогне да исплънимъ рѣшеніе-та, кото станалъ отъ прѣдставителя-тѣ на Европа, и вый сѫ надѫмамы вашіте-то чи не-ще ни отвадѫ. Вый знаеме че въ вымалъ сѫмъ искатъ едно *спокойчество мнѣніе;* но, ако Англія сѫ отстеи прѣдъ логичны-тѣ сѫображенія-то сѝ за заключеніе, тогава вый трѣбва да размислимъ какво ни остава да направимъ.

МѢЖДУНАРОДНЫЙ-ТѢ ПРОТОКОЛЪ И ГЕНЕРАЛЪ ИГНАТІЕВЪ.

Телеграмически-тѣ новины отъ 4 и отъ 5 того, кото надъ отъ Лондонъ са отъ-тѣкъ новиость, и си мислятъ за задлъжителны въ столицы-тѣ на Англія и на Франціа, и за това дѣки-тѣ на фондове-тѣ са са покачили значително въ тѣхъ. Генералъ Игнатіевъ пристигнахъ въ Лондонъ имал-тѣ четвъ. Негово-то отвваіе тамъ е ставало въ сѫдействіе на едно сѫобщеніе отъ страна на Англійско-то Правительство, а то се гледа като знакъ на миръ.

Таймсъ отъ сѫббота извѣстява че прѣговори-тѣ за миръ може да си сѫ спитатъ на сѫщиеа. Щомъ Русія приеме измѣнени-та които са прѣдлагатъ отъ Англія въ израженія-та на Международный-тѣ Протоколъ, другы-тѣ Силы ще го подпишатъ, и Русія-та войска ще се отегли.

Журналъ де Дебъ отъ 2-й того казва че Англійско-то Министерство е имало единъ Сѫвѣтъ миналъ-та седмица (сѫбѫдъ), въ който-то да сѫ прѣдложатъ нѣкои измѣнеціи Протоколъ, който да са подпише отъ 6-тѣ порачителны Силы, именно отъ Франція, Австрія, Руссія, Англія, Германія и Италія. Которто-то израженіе-то на измѣненіе-то на токи Протоколъ, Лордъ Дерби и Контъ Шуваловъ, Руский-тѣ посланикъ, бѫли на спорразумѣніе.

Телеграмк-тѣ извѣстиватъ още че Сѫръ Хенри Елиотъ и посланицы-тѣ на другы-тѣ Силы може да са завѣрятъ наскоро въ Цариградъ.

Единъ телеграмъ отъ 7 того отъ Лондонъ казва че Протоколъ-та още не са е подписалъ, но че спорразумѣніе-то е вече прѣдрѣшено. Австрійскый-тѣ посланикъ въ Лондонъ е единъ-тѣ прѣдставителъ на порачителни-тѣ Силы, който е ималъ и е запоѣдѣ отъ Правительство-то си да го подпише. Другъ телеграмъ отъ сѫщи-та дата казва че Руссія прѣдлага прѣзъ посланника си въ Лондонъ нѣкои измѣненія въ Протоколъ-тѣ, които Англійско-то правительство още не е разгледало.

Другъ телеграмъ отъ Лондонъ отъ 8 того казва че Генералъ Игнатіевъ са прѣлъ въ аудиенціи отъ Англійска-та Царица, и че Англійско-то Правительство още не е дошло до едно рѣшеніе за измѣнѣніе-то, които Русія прѣдлага да станатъ въ Протоколъ-тѣ.

ПРѢГОВОРИ-ТѢ СЪ ЧЕРНАГОРѢ.

Читателеи-тѣ ни вече знаятъ че Черногорски-тѣ прѣговори за мѣстнѝ-то Ръка-та Николо нѣкыи уставіи на земя; Сѫ свободно плаваніе по рѣка-та Боянѫ, който Порта-та трѣбѫ да дѫржи въ правно-то сакстояніе, и за свободно плаваніе въ прѣтавищно-то Сѫица на Адріатическо-то море; Ако) завръзаніе-то на Херцеговинскы-тѣ бѫнѫщи; и 5) конечно-то рѣшеніе въ разни висящи въ разнѫ-то Европа-та въ Николаевски-то направени-то Черногорскый-тѣ Князь въ 1875.

Турско-то Правительство сѣдѣ дѣлги размѣненія въ-ръ-тѣ искания, казало на Черногорски-тѣ прѣтавищи че то са съгласила за поправленіе-то на граница-та въ-въ-то удорѣ-то Ръоца, Бавина, Пива, Дробняко и Харанци, и яска отъ своѝ страна поправленіе-то на граница-та отъ-къмъ Височенко. То е готово да поѣрки-тѣ токи поправленіе на граница-та въ сѫщіеа Високо-то. Сѫ дрѫги страна, то отъкрѣ искание-то въ-въ за установаніе-то на Нишинъ, Дуга, Скуцъ, Зебокъ и Спица, сѣй както и дѫрѫ-то Ръоца, то прѣтавищи-та поддѫржайе-то на *положеніе-то прѣди война-та*, кото се сѫдѫжа въ прѣдложенія-та направени на Черногорскый-тѣ Князь отъ бѫвшій-тѣ В. Везиръ Мидхатъ паша. Черногорски-тѣ прѣтавищи обявяти отъ своѝ страна че тѣ не са оплъномощени да вашѝ-то прѣдложеніе, но само да прѣдставятъ на Порта-та искания-та на Князь-тѣ сѝ. Миньа-та сѫбота тѣ дѣкъ да си отвиатъ въ Черногора, но Порта-та ги сѣзтъкала да останатъ туки още за нѣколко деня и да поискатъ новы инстаціеи-то телеграфъ-то отъ Князь-то сѝ. Тѣ останахъ туки, но още не са прѣли нѣкакыи инстаціеи отъ Князь-то.

ОТВАРНИЕ-ТО НА ОТОМАНСКЫЙ-ТѢ ПАРЛАМЕНТЪ.

Въ понедѣлникъ часъ-то по 7 1/2 тоно-нѝ трѣвнеи въ столица-та извѣстиха отваряніе-то на Отоманскый-тѣ Парламентъ въ залата-та на Долма-бахчи въ присастствіе-то на Н. И. В. Султанъ Абдулъ Хамидъ II. Царско-то слово са прочело отъ едного отъ секретари-тѣ на Султанъ-тъ. Прѣди прѣвъ-то на прочитанѣ-то му Министри-тѣ и Сенаторы-тѣ са стоели отъ дѣсна-та страна на Султанъ-тъ, а Народни-тѣ Прѣдставители отъ лѣва-та му страна. Султанъ-тъ на влѧзѣ и на излазѣ дѣки-тѣ само селяни, и не казалъ ни сѫща дума.

Слѣдующе-то е сократено на царско-то слово:

Основа-та на едно добро Правительство трѣбва да стои вѣрху взаимна-та довѣренность на управителѝ-тѣ и на управляеми-тѣ, и вѣрху ясно-то прочуваніе на относителны-тѣ права и длъжности на Дѫржава-та и на населеніе-та. Нѝкаленіе-то на сѫдьба-та на Отоманска-та Дѫржава е было сѫдѣйствіе на неизвѣстно-то на законы-тѣ. Прѣобразованія-та въ Дѫржава-та са почвали отъ Султанъ Махмуда и въ продлѫжаніе на сѫщіеа Султанъ-то Абдулъ Меджида. Крымска-та война въспорѣ за нѣколко врѣме усилія-та на Отоманско-то Правительство за Конституціо-то подобреніе на Дѫржава-та, то та се сѫбори съ единъ миръ, който тугра ядкость-та и незавиѝсимость-та й подъ порачителство-то на сѫща Европа. Пакъ-тъ за земеѝ, обаче, се отворѝ. Надежда имаше за добро отъ мирѣ-тъ, който послѣдна Крымска-та война, но вѣтрѣшны смущенія, произведени отъ тѣхнѝ, нѣмаяи са бѫде спокоѝни Правительство-то. То бѣ принудено да прибѣгне на възраженѝя и на описанія на войски, които отнесоха отъ работнѝ-то населеніе единъ голѣмо число работнѝци отъ земѝ-тѣ. Въ послѣдни-то 6-тѣ радостнѝ-то на дѫржавнѝ-то сѫнціе.

Херцеговинско-то въстаніе направи полезно състояніе-то на работи-тѣ; нѝкото да си прѣмахнѣ за послѣдніе-то въ ежиціалнѝ-тѣ кутрѝ-то, единъ сѫвсѣмъ мѫрна се за на нѝкаленіе-то на лихвы-тѣ на дѫржавнѝ-тѣ дѣлгове. Послѣ дойде война-та съ Сѫрбія и съ Черногора, и въ прѣкъ-то на вѣй-голѣмѝ-то ни-то, по волія-та на Всевышнѝ, вѣй бѣхмы повикани да запазимъ прѣстолъ-то на славны-тѣ ни прѣдѣли.

Въ нѝкоѝ другъ епоха общы-тѣ ни работи не сѫ бѫвали заобѣколени съ по-голѣмѝ мѫчнотѝ и опасности. За да защитѝмъ права-та ни, въ бѫхъ принудени да повикамъ на оружіе защитницѝ-тѣ на отечество-то ни, и вѣй имамы сила на нѝкоя врѣме 700,0000 душы.

Убѣдѣни че вѝрѣдѣхъ-тъ осѫществѝмъ въ Европейскѝ-то Дѫржавы е сѫдѣствіе на свободолюбивы учреждѣнія които ги прѝвлѣзѣхмъ, и че злины-тѣ, отъ които Турцій страда, нѝмѣ нѝ источникъ-тъ си въ системѣ-та на свободѣ-то, въ протѝвнѝ-то на Конституціѝ-то, и сѝ считамъ за честитъ да отворѝмъ пѣрво-то засѣдѣніе на Отоманскѝ-тѣ Парламентъ. Законѝ-тѣ, съ които Европѣ-тѣ ще нѝмѣ да сѫ запазимъ тъ-то годѝна, сѝ относѣтъ до вѣтрѣшны-тѣ вѣрсбы, до вѣбирѣ-то на Прѣдставителѝ-то, до устройствѣ-то на общестѣ-тѣ и на кантонѝ-тѣ, до запазѣ-тѣ на чиновницѝ-тѣ, до печатѣ-тѣ и до бюджетѣ-тѣ.

Вѣй вѣрѣхмы мѝръ-тъ съ Сѫрбія, и вѣй вѣдѣхмы на Сѫрбія-та да ни дѣ-ло задоволѝтено спогодѣніе и съ Черногора.

Отношенія-та ни съ Европейскѝ-тѣ Сѫсѣди сѫ бѫли нѝнакыи прѝятелскѝ. Прѣди нѣколко вѣсѣдѣ слѣд отъ тѣхъ прѣдложѝ да стане една Конференція, и наша-та Высока Порта прѣ да стане. Конференціѝ-то не успѣ, но Порта-та се е показала готова да тури въ дѣйстѣіе нѣкои отъ искания-та и съвѣти-тѣ на прѝятелскѝ-тѣ Сѫсѣди.

Въ вторникъ Сенатъ-тъ и Камара-та на Прѣдставителѝ-тѣ сѝ почнѝхѝ засѣдѣніе-та сѝ съ сѫда молитва отъ Ахмедъ Всѣмъ Ефендѝ, прѣдсѣдатель-то на Камара-та.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Г-нъ Гладстонъ е обнародвалъ втора брошура отъ 80 страницы, подъ заглавіе «Уроци отъ Кліко.» Въ всѣ той строго оса-дѫ поведеніе-то на Порта-та спрѣмо нѣкыи лица, които направиха клаѝн-та въ Българія. Той казва че Европа трѣбѫше поне да вадѝ на Турско-то управленіе оная поета та обѣяя за необходимо. Колкото за дѣвніе сроко отъ сѣда годѝна на Турцій за да нѣмѣнѝ обѣщанія-та сѝ, той е сѫгласенъ съ Англійскѝ-то сѫдѣствіе за направѣ-тѣ брошура на правительственѝ-то документы прѝдставени въ Англійскѝ-то Парламентъ, като земѝ отъ тѣхъ повечето отъ доказателства-те сѝ.

Турскы-тѣ вѣстницѝ обнародѝхѝ тѣхѝ дни имена-та на 32 лица опрѣдѣлени да стоятъ Сенатори. Между тѣхѝ имѧ 4-мѧ Гарди, 2-ма Арменци, 1 Българинъ (Г-нъ Іоргаки Стоиновичъ отъ Пловдивъ) и 1 Евреинъ. Всѝчкѝ-тѣ другѝ сѫ Мохамедани. Сеерѣстъ-то, бившій-тъ Министръ на Общы-тѣ Сѫдѣлы, сѝ опрѣдѣлѝ за прѣдсѣдатель на Сенатъ-тъ.

Споредъ Австрійскѝ-тѣ дописникѝ на *Таймсъ* прѝбѫзвайе-то на Сѫрбія да сѫкѝ-ни мѝръ съ Турцій дало поводъ на single вѝрнѝтѣ корреспонденціи между Черногорскѝ-тѣ и Сѫрбскѝ-тѣ Князѝ. Пѣрвѝ-тъ укорѝ послѣдній-тъ за дѣто разваѝхѝ задлъжеѝе-то сѝ, споредъ което нѝкой отъ тѣхъ не трѣбвалѝ да сѫдѝ-ни мѝръ безъ другѝ-тѣ. Сѫрбскѝ-тѣ Князь се извѝнѝ-ваѝ като дѫлъ за причѝна повелѣніе-то нѫждѧ, поеке Турцій-то не бѣхѧ приѝнѝ-ла нѝ-то-то, и слѣдъ това Черногорскѝ-тѣ Князь отгелѝ възраженѝя-та сѝ, може-бѝ по-вѣсоко запоѣдѣ.

Сѫрбско-то Правительство обѝвѝо на жѝтелѝ-тѣ на Алексинацъ че тѣ могатъ да са завѣрнатъ въ кѫщѝ-та сѝ, защото Турскѝ-то Войска е прѝкратѝла сѫвѣршенѝ. Итѣлѝнскѝ-то вѝлѝцѝ нѝпусѝкѝ Сѫрбіѧ. Повече отъ 100 чѝновницѝ, отъ които по-мнѝго-то бѣхѧ Русси, са распусѝкѝ отъ Сѫрбскѝ-та войска.

Стандардъ и Дейли Телеграфъ обѝвѝватъ ясно че Англія не ще сѝ сѫгласѝ за уничѫжѝваніе-то на Парижѝскѝ-тѣ договоръ.

Загубѣ-та на Сѫрбія-тѣ въ послѣдѝ-ни-то война, спорѣдъ изложеніе-то на Министерство-то на война-та, изѧзѧ да 8,000 душы убитѝ и до 20,000 раненѝ.

Официѧлно се извѣстѝ-ва че Англійска-та дипломатическа корреспонденція относѝтелно до работѝ-тѣ на Босна и Българія ще се прѣдстави на Парламентъ-тѣ сѫ-ѣдъ Великденскѝ-то распусѝ.

Мѣстни-тѣ вѣстницѝ казватъ че по-знаѧ-ѧ на Д. Везиръ Босненскѝ-то е вѣзѧ-ѧ-ѧ на жѝтѣ-тѣ по тоѝ вилетъ 4,000, 000 гроша като помощ за война-та.

Отъ Вѣло Пишатъ до *Л. Хералдъ* че мнѝго разбойнѝческѝ чети сѝ се появѝѧ-ѧ по Турско-Сѫрбско-то границѧ.

Въ Босна сѝ се появѝѧ-ѧ пакъ тъкъ тѫжѝ въстаніѧ, и дѫже тѣ сѝ имѧ-ѧ нѣкои незначителны сѫбѝтѝѧ сѝ дѫрскѝ-тѣ войскѝ.

Общѝѧ-та въ Ломъ сѝ нѫждѧе отъ сѝлѝ учитель, който да можѐ да прѣподѧ-ѧ вѣрѝоѧчѧлѝ-тѣ нѝуки и да ѝма чѣстно поведѐніе. Тѣхѧѧ-та умолѝѧ да сѝ отнѣсѐ до реченѝя-та общѝѧ-та спорѣдѫмѣніе.

Отъ Тѣрново сѝѧ Господѧ благодѧрѝ на Г-нъ И. Иванова за чѣсѣ-тѣ му ѣдѫ-ѧ Сѫвѣдѣсѣ-то, „който е пѫѣстѣвѣ въ 3-й брой на *Зорѝѧ*.

Подѧ-ѧ сѣ отъ Американско-то Евѧнѣелско Обществѣ.

Редѧктѣр **Т. Л. Байнтонъ.**

Въ Америкѧнѣ-Хѧнъ.

Въ Печѧтницѧ-тѣ на Д. Арѧмѧѧнѧ
Агенцѣѧ-Хѧнъ № 11.

ЗЛАТНИКЪ

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвертъкъ. Цѣна-та за единъ годинъ е едно дѣло медженідїе и половина, а за шесть мѣсеца три четвертя отъ дѣло медженідїе; ея кайме и въ поцелски Турски тамбри (вулове) 50 гроша за годинъ. Спомощественолія-та трѣбва всякого да ся предплатиинъ и да ся исправлятъ въ полиа, въ грузъ, въ кайме или въ поцелски тамбри (вулове) Турскъ, Нѣмецкъ, Руссъ, Французъ, на Редакторъ-тъ у Америкинъ Хвая въ Цариградъ. Нѣкоеки ея ебстоятъ по 2 гр. на редъ-тъ.

Година 2. ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 17 МАРТЪ 1877. Брой 11.

ВЛИЯНІЕ-ТО НА ХРИСТІАНСТВО-ТО.

Іисусъ Христосъ самъ е казалъ че едно дърво ся познава отъ плодове-тѣ си, т. е. че добро дърво не може да принесе лошъ плодъ, нито пакъ лошо дърво да принесе добръ плодъ. Нека Христіанство-то да ся сѣди отъ плодове-тѣ му. Ако то е принесло лошъ плодъ, нека ся отхвърли като едно низко суевѣрїе; но ако е принесло небесенъ плодъ, нека божественно-то му начало да ся пріеме съ благодаренїе.

Какво влияніе Христіанство-то е имало върху свѣта-тъ? Цѣй отговарямъ положительно, че *влияніе-то на Христіанство-то е было добро, вмѣсто добро, и само добро.*

Нѣкои, обаче, може да кажатъ че онѣзи, които са исповѣдвали Христіанство-то, са правили и добро и зло; и не много зло са е сторило въ имѣто на Христіанство-то. Това пріемамъ. Годѣмы и плачевны злины сѣ е правили въ свято-то имѣ на Христіанство-то, именно, неправедни боеве, тежкы мѣченія и неописаны свирѣпства. Скрѣбна истина е че человѣцѣ-тѣ са сѣ трудили, въ свято-то имѣ на Христіанство-то, да похищаватъ политическа власть, да изжаждатъ сѣвѣстѣ-тѣ на другы-тѣ, да спирятъ напредъкъ-тъ на истинска-та цивилизація, и да управляватъ съ деспотическа власть земы-тѣ народы. Всичко това е скрѣбна истина. Христіанство-то, обаче, отворно ли е за тѣзи злины? Между онѣзи, които са исповѣдвали Христіанска-та вѣра, е имало мнозина лицемѣри, които не са си трудили за друго освѣнъ за своѣ-та си слава, и които са исповѣдвали Христіанство-то само за свои-тѣ си интересы. Христіанство-то отворно ли е за злы-тѣ дѣла на такыва лицемѣри?

Мнозина другы са исповѣдвали Христіанство-то само по имѣ, безъ да са пріемали искренно ученія-та му и безъ да са подчинявали животъ-тъ си на законъ-тъ му и на духъ-тъ му. Христіанство-то отворно ли е за онова, което такыва человѣци са сторили?

Другы са пріемали Христіанство-то искренно, но като са тъкмували злѣ ученія-та му, падали са въ заблужденія. Христіанство-то, обаче, отворно ли е за тѣхны-тѣ погрѣшны и заблужденія?

Другы пакъ, които са пріемали Христіанство-то, не са были съвершенно освободени отъ силы-та на естественно-то развращеніе на человѣшкый-тъ родъ, и слѣдователно тѣ не са показвали напълно въ животъ-тъ си истинный-тъ духъ на Евангеліе-то Христово. Христіанство-то отворно ли е за тѣхны-тѣ несъвершенства? Не; Христіанство-то не е отворно за онова което е было противно на ученія-та му. То е отворно само за онова, което са е направило съобразно съ ученія-та му и съ духъ-тъ му. Влияніе-то, което Христіанство-то дѣйствувало е имало, и за което е отворно, е двояко — лично или частно, и народно или общо. То са е почувствовало въ сърца-та и въ животъ-тъ на человѣци-тѣ, и още въ закоды-тѣ и въ учрежденія-та на народы-тѣ; и никой не може да откаже че всичко, което са е направило споредъ ученія-та на Евангеліе-то Христово и споредъ духъ-тъ му, е принесло благословенія на человѣшка-тѣ и на народы-тѣ.

Нека, първо, да разгледамъ кратко какво е было общо-то влияніе на Христіанство-то въ всѣ народы-тѣ.

Мнозина отъ онѣзи, които са изслѣдували този въпросъ добрѣ, са убѣдени че повече-то отъ онова, което е съставлява слава-та на нынѣшна-та цивилизація, е было произведено отъ Евангеліе-то Христово. Наистинѣ, нѣкои отъ най-отличны-тѣ историцы положително утвърждаятъ че нынѣшна-та цивилизація — въ най-чисто-то и най-высоко-то значеніе на дума-та — е плодъ на Христіанство-то. Ако разгледамы нѣкои отъ елементы-тѣ и отъ начала-та които съставляватъ слава-та на нынѣшна-та цивилизація, най ще ся убѣдимъ че за тѣхъ дѣлжимъ твърдѣ много на Евангеліе-то Христово.

Нека начнемъ съ най-долнїй-тъ й елементъ, именно съ *богатство-то.* Богатство-то само по себе си е добро нѣщо; то е необходимо за най-высока-та степень на народно-то благоденствіе. Истина е, че спрошнощество-то е всякого безчестно нѣщо; но безъ нѣкакво богатство нито гимназіи и университети могатъ да ся учредатъ, нито учебищи да ся приготватъ, нито библіотеки да ся основатъ, нито пакъ частны лица могатъ да посвятятъ живота си за общо-то просвѣщеніе на народы-тѣ. Богатство-то служи за такова много полезны цѣли, щото найвысока-та цивилизація не може да ся постигне безъ него. Нынѣшна-та цивилизація, прочее, ся радва съ вещественны-тѣ си съкровища; но Христіанство-то много е допомогло за умноженіе-то ихъ. Евангеліе-то Христово, когато ся пріеме искренно и съдѣлено, прави жжіе-тѣ и жены-тѣ трудолюбивы и умѣренны, и съ това съдѣйствува силно за придобываніе-то и упазваніе-то на вещественно-то благоденствіе. При това чиста-та нравственость, която Евангеліе-то произвежда въ онѣзи, които сърдечно го пріемятъ, е единька-та вѣрна основа за онѣзи велики прѣдпріятія, чрѣзъ които вещественны-тѣ источници на цѣлы народъ могатъ да ся развиватъ напълно. Человѣци-тѣ трѣбва да имаатъ довѣріе единъ на другы, за да съставятъ дружества и да съдѣйствуватъ въ голѣмы прѣдпріятія. Евангеліе-то, като прави честны онѣзи които сърдечно го пріемаатъ, произвежда това взаимно довѣріе, и по тоа начинъ прави възможны такыва голѣмы прѣдпріятія.

Истинска-та цивилизація, обаче, не ся слави толкова много съ богатство-то си, колкото съ благородно-то употрѣбленіе на което са посвятява. Та ся радува съ безчисленны-тѣ си благодѣянія и съ заведенія-та си учредены за нещастны-тѣ отъ всякакъвъ видъ.

Богатство-то е едно благословеніе когато ся посвятява за благородны цѣли, но то е едно проклятіе когато ся употрѣблява да задоволява человѣшкы-тѣ страсти. Народи-тѣ често са посвятявали богатство-то си на расковшества, и съ това са изнѣжавали народы-тѣ си живость, развратявали са народы-тѣ си добродѣтели и са съсцивали себе си.

Богатство-то на нынѣшна-та цивилизація, щѣще да бѣде безчестіе нежели слава за нѣки, ако та отхвѣрлиме небесно-то ученіе на Іисуса Христа, който казалъ, *„По блаженно е да дава нѣкой отъ колкото да земе,“* и ако го растоваршие въ расковшества или го натрупваше отъ сребролюбіе.

Христіанство-то е сила-та, която и до днесь запазва народы-тѣ отъ развратъ-тѣ, който въ минъли-тѣ вѣкове често е произлизалъ отъ голѣмы-тѣ богатства. Хвала Богу, нынѣшна-та цивилизація е почнала да пріема повече и повече ученія-та Христовы, да учредява въ всякъ земѣк благодѣтелны заведенія и да умножава благодѣтелны службы.

(Слѣдва.)

МОИСЕЕВЫЙ-ТѢ ИЗБОРЪ.

4.

Наконецъ ный трѣбва да разгледамы какъ Моисей е можалъ да направи такъвъ единъ изборъ. Отъ человѣшкая точкъ зрѣнія, неговый-тѣ изборъ са види твърдѣ странень и даже неестественъ. Понеже тогова той не е знаялъ навѣрно, какво бѣ направилъ Богъ за него, какъ е было възможно за него да ся отсегни отъ такыва пріятны надежды, да напусне такыва удоволствія и почести и да ся откаже отъ такыва почетны службы? Тоги е единъ практиченъ въпросъ който заслужва вниманіе-то ни. Моисей не са е отсегнилъ отъ царскый-тѣ дворъ, защото той са е считалъ за твърдѣ ученъ или за твърдѣ способенъ, и защото са е надѣвалъ чрѣзъ свои-тѣ си усилія да извурни нѣкое голѣмо дѣло. Моисей, макаръ и да са е наричалъ сынъ на Фараоновыта дъщерѣ, и да е былъ ученъ въ всичка-та Египетска мѣдрость и силенъ словомъ и дѣломъ, е былъ единъ смиренъ человѣкъ, и той никакъ не са е упоявалъ на себе си. Той не са е оттегнилъ отъ Египетынъ-тѣ, защото са е упоявалъ на свой-тѣ народъ — на неговы-тѣ добродѣтели и способности, и защото са е надѣлялъ че той, единъ-то неговъ ръководителъ, ще стане-нѣкъ единъ славенъ народъ. Тогава какъ е можалъ той да смири себе си и да ся откаже отъ онѣзи нѣща, които человѣщи-тѣ въобще считатъ за найдрагоцѣнны? Слово-то Божіе ни казва какъ той е можалъ да направи това, и именно чрѣзъ *вѣра-та.* Моисей е вѣрвалъ съ всичко-то си сърдце въ Бога, и за това той е отхвърлилъ почестить и удоволствія-та на свѣтъ-тъ. Той е вѣрвалъ че Богъ е благъ, и че той е источникъ-тъ на всичкы-тѣ благости и блаженства, които могатъ да задоволятъ человѣшка-та душа. Той е было толкова убѣденъ за вѣрховенство-то на божественны-тѣ благости, щото той щѣше да ся счита за окаяненъ, даже въ дворъ-тъ на Фараоновыца-тѣ, ако да ги нѣмаше; и напротивъ, той щѣше да ся счита за блаженъ, даже въ пустинѣ-тъ, ако да ги придобиеше. Той е былъ толкова убѣденъ за съчувствіе-то и за благость-та на Бога, щото той е считалъ най-долнѣ-та отъ неговы-тѣ службы за по-блаженнѣ отъ найвысокы-тѣ службы на Фараона. Той толкова е вѣрвалъ въ мѣдрость-та Божіѣ, щото той е считалъ всичкы-тѣ земнѣшны-тѣ ученія, въ сравненіе съ неѣя, за глупавы, и знаніе-то за Бога за най-высоко. Моисей толкова е вѣрвалъ въ правдѣ-та Божіѣ, щото той е былъ убѣденъ че Господь щѣше да даде единъ по-славнѣ награда на всякой вѣренъ слугъ, отколкото всичкы-тѣ земни царіе можахъ да дадѣтъ. Той е можалъ да направи такъвъ изборъ, защото той е ималъ земы понятіи и силны убѣжденія за Бога. Богъ е былъ за него повече нѣщо отъ едно просто имѣ, или отъ едно ветхо прѣданіе, или отъ едно праздно суевѣрїе. Богъ е былъ за него едно сѣщинско сѣщество, едно славно лице, единъ милостивъ Отецъ и единъ благъ Въздѣтель. Той е можилъ толкова лесно да отхвърли удоволствія-та на Египетскый-тѣ Дворъ, защото чрѣзъ *вѣра* той бѣше видѣлъ нѣкои познанія за самаго Бога. Той е можилъ да прѣзре тѣшны-тѣ земны скровища, защото чрѣзъ *вѣра* той бѣше прѣдвидѣлъ небѣшнѣ-та награда, която Господь щѣше да даде на вѣрный-тѣ си слугъ.

Прѣдмѣтъ-тъ за Моисея, който разгледахмы въ 4 члена, е не само единъ любопытенъ исторически въпросъ, но и единъ отъ практична важность. Всякой

мѫжъ и всяка жена са призовавать да направятъ единъ изборъ подобенъ на Моисеевый-тъ. Истина е че положеніе-то на Моисея въ нѣкои отношенія е было необыкновено; и слѣдѣйи-та на изборъ-тъ му нѣкакъ извѣрдени; но пакъ всякой мѫжъ и всяка жена трѣбва да си изберѣтъ както Моисея между Бога и свѣтъ-тъ. Всичкы трѣбва да рѣшатъ дали ще прѣдпочетатъ Божіе-то одобреніе или почетъ-та кои-то иде отъ человѣци-тѣ, дали ще прѣпочетатъ вѣрно-то исполненіе на длъжности-тѣ си къмъ Бога и къмъ человѣци-тѣ, или наслажденіе-то на свѣтскы-тѣ удоволствія, дали ще цѣнятъ по-високо человѣческа-та мѫдрость отъ божественна-та, и дали ще посвятятъ живота-тъ си за себелюбивы-тѣ цѣли-то на Божіа-та служба.

Както за Моисея е было трудно да рѣши този въпросъ, тій и за насъ е трудно да го рѣшимъ. Нека всякой, обаче, да бѫде увѣренъ, че макарь Богъ и да не го почетѣ толкова колкото Моисея, той безъ друго ще награди щедро всичы онѣзи, които ги старѣятъ да му служатъ вѣрно. Тѫжно-то блаженство що прилича на Моисеевo-то. Исусъ Христосъ самъ е обѣщалъ че що благословіи всякого който си отважа отъ себе си и го послѣдува, и опытность-та на всичкы, които са го пріели искренно за тѣхенъ Господь, подтвърдава обѣщанія-та му. Дано Богъ да помогне на всякого отъ насъ да направимъ такъвъ увѣренъ изборъ какъвто е былъ Моисеевый-тъ, и да прѣдпочетемъ службѣ-та Божіа повече отъ всичкы-тѣ грѣшны удоволствія на свѣтъ-тъ, защото тогава ще имамы духовенъ миръ въ настоящій-тъ свѣтъ и вѣченъ животъ въ бѫдащій-тъ.

ОКО-ТО.

(Продѫженіе).

Въ нѣрвый-тъ си членъ върху тоза прѣдмѣтъ видѣхмы колко благопріятно е око-то на око-то за службѣ-та, които то има и изнурвна, и още чудесный-та начинъ по който то са запаза отъ прѣдѣ. Въ настоящій-тъ си членъ нека да разгледамы сакмо-то око, за да можемъ да са научимъ какво чудесно орѫдіе е то.

Око-то е едно оптическо орѫдіе, назначено и построено така щото человѣци-тѣ и животна-тѣ да могатъ да гледатъ съ него. Когато разгледамъ са внимаемы, нѣй ще видимъ че то е направено точно съобразно съ оптическы-тѣ закоиы, т. е. око-то е съвѫршенно приспособено на закоиы-тѣ на свѣтлина-та. Въ това отношеніе то е тъй искусно направено колкото найдобрый-тъ телескопъ, който человѣци-тѣ са измайстрили. И око-то и телескопъ-тъ са направени спорѣдъ сами-тѣ оптическы правила, но въ око-то има много повече искусство отколкото въ телескопъ-тъ. Человѣци-тѣ за да могатъ да видятъ нѣщо, едно изображеніе трѣба да са образува върху една нѣщица или заѩка въ задѣшъ-та часть на око-то, които е скаченa чрѣзъ една нерѫк съ мозъкъ-тъ. Какъ мозъкъ-тъ приема такъвъ внечатленій нѣй не знаемъ, но знаемъ че той ги приема. Въ око-то има разны цвѣщы и жидкости отъ разны плътности, които така са измѣстени и распредедны и имѫтъ такава сила надъ лучы-тѣ на свѣтлина-та, щото изображеніе-то на прѣдмѣтъ-тъ са образува точно дѣто е нужно, именно върху гореказанща-та цвѣщица или заѩка. Тѣзи жидкости приличатъ по дѣйствіе-то си на стъкла-та (лещи) на телескопъ-тъ и извѫршаватъ сѫща-тѣ службы. Прѣди телескопъ-тъ да бѫде са съвѫршенствувалъ, една мѫчотія са е срещала, които са е отмахнала едвамъ тогава когато дошло на ума на нѣкого да разгледа и да види какъ тъзи мѫчотіи е отмахнала въ око-то. Мѫчотіи-та е състояла въ това: стѣклина-та, както прѣдпочуна прѣзъ стъкла-та (лещи) на телескопъ-тъ, се е раздѣляла на разны краскы, така щото прѣдмѣтъ-тѣ се появявалъ съ краскы, особенно краща-та му. Когато изслѣдователи-тѣ разгледахъ око-то, намѣрихъ че тъзи мѫчотіи е отмахнала чрѣзъ употрѣбяно-то на кристалны жидкости направены отъ разны вещества, които имѫхъ различны силы върху лучы-тѣ на свѣтлина-та. Тѣ подражаха природѣ-тъ на око-то и сполучихъ съвѫршенно.

Око-то, обаче, е едно по-заплетено и по-искусно орѫдіе отъ най-добрый-тъ телескопъ, защото то има повече служби да извѫрлина. Телескопъ-тъ е направенъ съ цѣль да гледа само на далечны прѣдмѣты, но око-то трѣбва да гледа и на близки и на далечны прѣдмѣты. Спорѣдъ оптическы-тѣ закоиы това не може да стане безъ да са натъкмява орѫдіе-то спорѣдъ разстояніе-то на прѣдмѣта. Знаило са е че нѣкои пѫти трѣбва да стана въ вѣтрѣшна-та нарѣдба на око-то, когато са обрѫща отъ единъ далеченъ прѣдмѣтъ да гледа на единъ близенъ, но за дълго врѣме никой не е можалъ да открие какъ става това. Неотдавашны-тѣ изслѣдования, обаче, открыхъ че чрѣзъ една твърдѣ искусна нарѣдба, три разнины измѣнения ставатъ сѫщо-вено въ око-то когато то гледа на единъ близенъ прѣдмѣтъ, така щото слѣдствіе-то е точно каквото е нуждно. Око-то на всякой мѫжъ, на всяка жена и на всяко дѣте са натъкмява много пѫти ежедневно съ научнѫ точность спорѣдъ закоиы-та на свѣтлина-та, така щото тѣ могатъ безъ знание и безъ усилія да виждатъ близки и отдалечены нѣщи.

Друга причина има защо око-то трѣбва да са нарича по-искусно оптическо орѫдіе отъ телескопъ-тъ. Око-то е така построено щото то може да употрѣби повече или по-малко свѣтлина спорѣдъ обстоятелства-та. Когато свѣтлина-та е чрѣзмѣрна, душна-та, прѣзъ които свѣтлина-та влиза въ око-то, стана по-малка, но въ сѫщо-то врѣме точнѣй-тъ й кръгообразенъ видъ се запазва. Това не е лесна работа, но тя са извѫршва отъ всякого безъ мѫчотіи и дѫже безъ него знание. Когато свѣтлина-та е твърдѣ малка, сѫщо-то прави тъзи душка по-голѣма, така щото повече свѣтлина може да влѣзе въ него.

Забѣлѣжително е че въ нѣкои отношенія очи-тѣ на птица-тѣ, а въ нѣкои други отношенія очи-тѣ на рыбы-тѣ различаватъ отъ очи-тѣ на другы-тѣ животны, но въ всякой случай тѣзи нѣщества са спорѣдъ особны-тѣ нужды на тѣзи животни.

Всякой, който разгледа добрѣ благопріятно-то положеніе на око-то, нарѣдѣ-та чрѣзъ който то са запазва отъ вредѣ, искусно-то му устройство съобразно съ оптическы-тѣ закоиы, и съвѫршенства-та му приспособимость на нужды-тѣ на человѣци-тѣ и на животны-тѣ, трѣба да са убѣди че око-то не е една случайна нарѣдба, но дѣло благодѣтелно дѣло на единъ прѣмудръ Сѫздатель. Единъ отличенъ мѫжъ е казалъ право, че изучаніе-то на око-то е единъ добръ лѣкъ за безбожество-то.

НЫНѢШНЫ-ТѢ АНГЛИЙСКЫЙ ПАРЛАМЕНТЪ.

III.

Посичаніе-то на Карла I, за което говорихмы въ послѣдній-та си брой, не рѣши изведнѫдъ главно-то прѣніе между него и Парламент-тъ му, ако и да помогнѣ много за да приготви пытѣ-та за рѣшителны-тѣ сѫбытія които го послѣдѫвахъ. Кромвелъ, който бѣше главный-тъ водитель на Англійскій-та народъ въ сваланіе-то и въ погубваніе-то на Карла I, си опрѣдѣли за водителъ-тъ на Англійскій-та и на Шотландійскій-та народъ, и на Ирландія, но за голѣмо удивленіе, този человѣкъ — поборникъ-тъ на народнѫ-та свободѫ, непріятелъ-тъ на тиранство-то на послѣдній-тъ царь — установи едно тиранство подспотическо и по-омразно за народѫ-тъ отколкото е бѣше опыталъ до тогава. Той са относеше къмъ Парламент-тъ съ голѣмо прѣзрѣніе, и управляваше тай както искаше, като са подкрѣпаше отъ побѣдоносна-та си войска. Навѣрно това трѣбаше да научи Англійскій-тъ народъ че никой человѣкъ — былъ той царь или покровитель — не трѣбаше да са повѣрява съ неограничаемы власти; но народъ-тъ бѣше медленъ да научи този урокъ. Когато Кромвелъ умрѣ, сынъ му са труди за нѣколко врѣме да запыни нѣсто-то му, но напразно. Народъ-тъ повыка на прѣстолъ-тъ въ 1660 Карла II, сынъ-тъ на послѣдній-тъ царь, но той направи сѫща погрѣшка за дѣто не направи никакви условія съ него за свои-тѣ правдини, които трѣбаше да има. Слѣдствіе-то бѣ че работы-тѣ наскоро станѫхъ почти толкова лошы за Англійскій-тъ Парламентъ и за народъ-тъ колкото тѣ бѣхѫ по-напрѣдъ, понеже Царь-тъ ги покара да платятъ скыпо за задоволеніе-то сѝ съ изстаниваніе-то на Монархіѩ-та. Народъ-тъ, обаче, тѣгли си тѫрпѣніе до 1685, когато Карлъ II умрѣ и са наслѣди отъ брата си Якова II. Новый-тъ царь бѣше единъ человѣкъ свирѣпъ, жестокъ, фанатикъ, суевѣрнъ и съвѫршенъ тиранинъ. Само нѣколко мѣсеца бѣхѫ доста да покажатъ характера-тъ му и управленіе-то му. Тоя пытъ, обаче, Англійскій-та народъ постѫпи благородно. Той пекаше, ако бѣше възможно, да не са пролиа вече кръвь, но той бѣше рѣшенъ да са освободи; той искаше да нѣма единъ установена Монархіѩ, но та трѣбаше да бѫде конституціонна. За това той влѣзе въ прѣговоры съ Вилхелмъ, Оранжскій-та Принъ, който бѣше племянникъ и зетъ на Царь-тъ; и, когато са нарѣди всичко, народъ-тъ посрѣщна Вилхелма като царь Вилхелмъ III, и позволи на Якова II да изѫйде отъ Англія слѣдъ 3-годишно-то му царуваніе, което са счита въ Англійска-та исторія за най-лошо. Тоя голѣмъ прѣврѣтъ на 1688, обаче, не е извѫрши безъ да са направятъ нѣкои условія между народъ-тъ и Вилхелма. Актъ-тъ, нареченъ «Обявленіе на Права-та», слѣдъ като споменѫва причины-тѣ които бѣхѫ принудили народъ-тъ да земе тъзи мѣрка, продѫжава да прави голѣмы и важны ограниченія на царска-та власть, чрѣзъ които честы-тѣ събранія на Парламент-тъ са установяхѫ, народъ-тъ са освободи отъ всичкы-тѣ закоиы и дѫношы осѣмѣ отъ онѣзи които са одобряхѫ отъ Парламент-тъ, редовны-тѣ войски са упищожихѫ, свобода-та на избиранѣ-то на Прѣдставители-тѣ и на разисканѣ-то въ Парламент-тъ са оздрави, правосѫдіе-то са придобы, чрѣзвѣрны-тѣ жестокы-тѣ наказанія са упищожихѫ, лична-та и народна-та свобода са поръчистствуха, и значѝ-та царска власть са направи да зависи отъ волѩ-та и отъ рѣшенія-та на Парламент-тъ. Така наконецъ са довѣрши тъзи голѣма побѣда; и Англія отъ тогези насамъ са е управлявала отъ единъ ограниченъ и конституціоналенъ монархъ.

Отъ тъзи почева ново-то поприще на Англійскій-та или по-добрѣ на Британскій-та Парламентъ, защото така са е нарекълъ слѣдъ съединеніе-то му съ Шотландскій-тъ въ 1707. Първа-та и най-важна-та мѣрка, която са зѣ, бѣ да са намѣрятъ нѣкои лица, които да бѫдатъ отговорни за управленіе-то на народъ-тъ. За тъзи цѣль, понеже главна-та власть бѣше са отнела отъ владѣтель-тѣ, нужно бѣ да са опрѣдѣлятъ сѣстѣрни или министри, които, подъ цѣлѣ-то припознаять начальникъ да управляятъ работы-тѣ на Дѫржава-та. На тѣхъ са повѣри пълномощіе-то на рѣшенія-та на Парламент-тъ, и тѣ поехха всичка-та отговорность за слѣдъ-тѣ, които нѣкъде да давятъ на Царь-тъ и за послѣдующы-тѣ дѣйствія. Едно голѣмо прѣобразованіе са въведе и въ финаниціально-то отдѣленіе на царство-то. Вмѣсто да са гласодава за единъ голѣмъ сумѫ пары за народны-тѣ издиженія, фиш са да са гласодава отдѣлно за потрѣбны-тѣ суми за всяко нѣщо, и Министръ-тъ на финаніщѣ-то са направи отговоренъ за тѣхъ. Въ край-тъ на годиня-тъ той трѣбаше да покаже че тѣ са са издивили за нѣщи-та за които са е гласодавало.

Но при всичко това пакъ е имало нѣкои жалности съ които да са борятъ. Горѣ-тѣ, които не можахха сега да дѣйствуватъ направо по своему си, трудяхх са да придобыятъ косвено нѣкакво влияніе въ Камары-тѣ на Парламент-тъ. За тъзи цѣль тѣ давахх пара на всяко лице, което са намираше дѫже въ нѣй-долнія-тъ служба на правителство-то, да засѣдава въ Долнія-та Камара, и чрѣзъ това средство тѣ можахх да придобыятъ вышестоящо-то върху нѣкой въпросъ който закачаше тѣхны-тѣ интересы. Парламент-тъ въ начало-то не сѫгледа колко голѣмо бѣше това зло, но относѣ са стрѣсналъ отъ него, и го отмахнахъ, като не позволилъ вече на чиновницы-тѣ да засѣдяятъ въ Долнія-та ну Камара. Друго ужасно зло, което Парламентъ-тъ трѣбаше да отмахне, бѣше подарци-тѣ и рушвети-тѣ. Това зло бѣше станѫло обыкновено; Царь-тъ често подпуящаше Народны-тѣ Прѣдставители, и правосѫдіе-то са прѣнебрегаваше когато не са подписахъ пары за придобываніе-то му. Парламент-тъ трѣбаше да употрѣби всичка-тѣ си дѣятелность за отмахѫваніе-то на това зло. Той рѣши че ако са докажаше че нѣкой отъ членове-тѣ му е земалъ нѣкакъвъ рушветъ да са изнѫжда изъ него,

Една още по-заплетена задача имаше да ся рѣшава отъ Англійскій-тѣ народъ и отъ Парламентъ-тѣ. Министри-тѣ, които съставляватъ кабинетъ-тѣ, трѣбаше да ся опрѣдѣлятъ отъ Царь-тѣ; но въскоро станѣ явно че тѣзи министри често ся опрѣдѣляхѣ, не защото бѣхѣ способни за службѣ-тѣ си, и не защото тѣ бѣхѣ единчьи-тѣ лица които можахѣ да ся наѣврятъ за тѣхъ, но защото тѣ бѣхѣ любими на владѣтели-тѣ, или поне, такъва които да исплашятъ онова което тѣ имѣ заплашѣхѣ. Често министри-тѣ опрѣдѣляхѣ на които политика-та бѣше противна на народна-тѣ воля; и нѣкои отъ тѣхъ, на които поведение-то бѣше предпѣлено, продъжавахѣ да занимаватъ служби-тѣ си вѣсто да ся изваждатъ отъ тѣхъ. Народъ-тѣ сами ся вдигнаѣ и протестуваше противъ тоя зло, но никакво удовлетворение не можаѣ да придобие. Единъ вѣкъ слѣдъ прѣвратъ-тѣ на 1688, обаче, общо-то мнѣніе почнѣ да има такавъ силѣ, особенно когато почналъ-тѣ сама съвершенно свободенъ, защото царѣ-тѣ не сѣмѣхѣ вече да опрѣдѣлятъ министри, които народъ-тѣ не одобряше.

Между тѣхъ, Парламентъ-тѣ почнѣ да пада въ твърдѣ лошо състояніе. До когато мѣнніе-то на прѣвратъ-тѣ съществуваше като двигатель, и до когато имаше работа за устрованіе-то и прѣустрованіе-то на Дѣржава-тѣ, Парламентъ-тѣ исплъняваше доста вѣрно дѣлжность-та си за въ интересъ-тѣ на народъ-тѣ. Но слѣдъ врѣме, той постепенно имѣ съвершено подъ управленіе-то на богатѣ-тѣ и благородна-тѣ часть отъ общество-то. И така управленіе-то на Дѣржава-тѣ вѣзе въ рѣцѣ-тѣ на малцина отъ най-богатѣ-тѣ; и законодателный-тѣ класъ нанесе може-бы по-голѣмъ злины на Дѣржава-тѣ отколкото тиранство-то на древни-тѣ царѣ. Тѣхны и необходлѣны данощи, които сдѣлѣхѣ докачкъ богатѣ-тѣ, угнетяваѣхѣ по-спромасѣ-тѣ. Боевѣ ся правѣхѣ по желаніе-то на аристократіѣ-тѣ, а какъ народъ-тѣ най-много страдаше отъ тѣхъ. Богатѣ-тѣ купуваха всичкы-тѣ правительственны службы, а онѣзи които ги заслужавахѣ, сѣ дѣржахѣ долу. Тѣзи злины произведоха незадоволствіе-то и неугодованіе-то на Ирландіѣ противъ Англійско-то Правительство прѣзъ 18-ій вѣкъ; тѣ докарахѣ плачевнѣ-тѣ Американска война, и направихѣ Англія да изгубѣ онѣзи населенія, които днесъ образуватъ Съединены-тѣ Дѣржавы у Америка. Тѣ продъжаваха да ся умножаватъ и по-вече, и подъ, най-послѣ, въ 1832, ся извирѣ единъ голѣмъ правственъ прѣвратъ, чрѣзъ който Англійскій-тѣ народъ обяви че Парламентъ-тѣ трѣбва да прѣдставлява народъ-тѣ, и да дѣйствува сообразно съ неговы-тѣ желѣ. Прѣобразованіе-тѣ Актове отъ 1832 и 1867, слѣдъ като изстрѣдѣхѣ силно противнѣ-то туриѣх съ дѣйствіе. Тѣ искоренихѣ съществующы-тѣ злоупотрѣбленія, и туриѣх управленіе-то на Дѣржава-тѣ въ рѣцѣ-тѣ на народъ-тѣ. Отъ това врѣме насамъ можемъ да кажемъ че Англійскій-тѣ народъ дѣйствително сѣ е управлявалъ самъ. Злоупотрѣбленія отъ по-малъкъ видъ съществуватъ и до днесъ; и нито Парламентъ-тѣ нито пакъ Министри-тѣ сѣ достигнали още до съвершенство, но за да сѣ образова single народъ, който да можа да произѣва напълно правдини-тѣ и отговорности-тѣ на власть-тѣ, изисква ся врѣме. И онзи народъ, въ който съществува честно желаніе да вѣрши сѣ-пова кото е право, и е дина рѣшителность да не се остава да сѣ злоупотрѣбява отъ Царь, или отъ Парламентъ, или отъ Министерство, както може да ся каже за Англійскій-тѣ народъ, въ него има надежда за истинскы напрѣдъкъ въ всѣко отношеніе.

Прочее, такава е кратка-та история въ що какъ Англійскій-тѣ Парламентъ е станѣлъ по-горенъ отъ царѣ-тѣ сѣ, и послѣ за какъ Англійскій-тѣ народъ е станѣлъ въ-ровенъ, тая щотъ Парламентъ-тѣ да прѣдставлява народа-тѣ волѣ. Тя е история-та на развитіе-то на народнѣ-тѣ силѣ и на придобываніе-то на народнѣ-тѣ свобода чрѣзъ трѣнѣніе-то, постоянство-то и самопожертвованіе-то на народъ-тѣ.

Робертъ Томсонъ.

ВАЖНОСТЬ-ТА НА ВОДѢ-ТѢ.

Вода-та е главна-та механическа силѣ въ естество-то. Тя е главнѣ-та двигатель; та движи горы и пъвни долины. Всичкы-тѣ скалы (канары), пѣсъчни-тѣ и варовитѣ камъни и пъчи-тѣ сѣ се образуваи чрѣзъ дѣйствіе-то на вода-та. На нѣйнѣ-та разложителна силѣ и на химическо-то и дѣйствіе мнѣ дѣлжимъ за полезни-тѣ и минерални, за желѣзо-то, мѣдѣ-то, сребрѣны-тѣ и златны-тѣ сѣ руды и даже за въглены-тѣ. На физическы-тѣ и свойства мнѣ дѣлжимъ за рока-тѣ, дѣждъ-тѣ, снѣгъ-тѣ и мразъ-тѣ. Тѣ подкрѣпи растѣніе-та, доставя нѣ храна отъ прьсть-та и ги запазва отъ чрѣзмѣрна топлина. Животны-тѣ тоже запасѣтъ отъ нѣйно. Но слѣдъ всичко тоа сѣлѣчеся-та сѣли е, какъ води растѣніе-та да растатъ; тя е кото дѣвки всѣко нѣщо въ сѣвѣтъ-тъ, а вода-та е просто дѣецъ-тъ на сѣлнце-то.

Ако вода-та исчезнѣе отъ земно-то лице, земя-та щѣше да бѣде въ сѣлцо-то сѣстояніе, въ което сѣ напра сега луна-та. Ако и да имамы толкова голѣмо количество вода, то пакъ е само 240,000-на часть отъ всичко-то земно вещество. Кристалицины-тѣ скалы по земно-то лице сѣ съдержатъ по-голѣмо количество вода отколкото тоа, и щомъ наша-та земя тоѣ доста за да поѣе четвъ-тъ сѣнцѣмы на едно 0/0 отъ влага-та, океани-тѣ ще исчезнатъ. Ако изгубимъ океаны-тѣ сѣ, нѣй ще изгубимъ и атмосферъ-та сѣ; порозн-тѣ на скалы-тѣ ще погълнатъ вода-та нѣй чрѣзъ притяженіе-то и земя-та ще бѣде въ сѣлцо-то сѣстояніе, въ което сѣ намира сега луна-та.

Полза отъ скѣрби и страданія. — Ина человѣкъ кото излизатъ нѣй скѣрби-тѣ и страданія-та сѣ очистени както злато-то сѣ прѣчиства чрѣзъ огнь-тъ. Всичкы-тѣ сѣмѣны, скѣрби, и страданія, които тѣ срѣщатъ въ живота-тъ сѣ, нѣй помагатъ да бѣдатъ по-способны и по-справедливи. Но ина и другы человѣци които никакъ не сѣ подлъгатъ отъ скѣрби-тѣ и страданія-та сѣ; тѣ ставатъ твърдоглави, огорчватъ сѣ и сѣ отчайватъ. Тъкъ ще кажемъ само че первый-тѣ класъ человѣци посрѣщатъ скѣрби-тѣ и мъчнотѣ-тѣ благоразумно, а второй-тѣ неблагоразумно.

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

ИСТОЧНЫЙ-ТЪ ВЪПРОСЪ.

Сѣдъдующе-то изпичатъмы сѣ уводный-тъ членъ на *Times*:

Нѣйрно може да ся каже че криза-та на Источный-тъ Въпросъ е дошла. Никого отношрѣдъ по-малъ сѣобщенія вѣрху въпроса-то отъ сѣка дѣржава на другѣ не е станѣлъ както стана днесь между Русіѣ и Англія. Сѣдрѣмѣ-то на тоа сѣобщеніе е не само Великя Британія и другы-тѣ Сѣлы сѣ сѣгласѣ да поддѣржатъ предложенія-та на Паригрдска-та Конференціія и да поканѣтъ прѣемніѣ-то имъ отъ Порта-та, Русія и Правительство ще се задоволи да дѣйствува сѣгласно съ тѣхъ, и ще распустіе войскы-тѣ сѣ. Тоа сѣобщіе се разгласѣдва сега отъ Англійскый Кабинетъ. Какото и да ся мисли за условія-та му въ Англія, но взьмъ тѣ си считатъ за тѣрдѣ умѣренны. Такова е мѣнѣ-то на сѣмо-то Русіо Правительство. Всичко кото може да обѣди гордость-та, да възбуди недовѣрѣ-то, или да противорѣчи на политика-та на нѣкоѣ отъ Сѣлы-тѣ, особенно на Англія, не сѣ имѣ въ предложеніѣ-то на Генералъ Игнатіева. Англійско-то Правительство въразява на висаніе, и въ него нѣщо не сѣ спомѣнѣ за тоа; защо ли не, Русіо Правительство въ образованія-та трѣбва да сѣ въведатъ въ Българія, и въ Босна, са сѣмѣнѣ нѣйно. Въ Парижъ, въ Лондонъ и въ Римъ предложѣ-то на Русіо сѣ е видѣлъ толкова умѣренно, щото нѣкои почнѣли да казватъ че тѣ нѣйни приѣ, другы, че тѣ сѣ бои отъ сѣдѣ-тѣ сѣ отъ Германія и Австрія, и трети, че приготовленія-та на Турціѣ-тѣ іа правятъ да бѣде прѣдосторожна. Другы пакъ казватъ че сѣ отказѣ-то на Русіо е нѣйно дѣлжимѣ на всѣко, Турска-та Дѣржава ще падне по-лесно и сѣ по-малъ разносѣ. Но всичкы сѣ сѣгласуватъ че Русіо-то прѣдложеніе, было по-горѣно или по-долѣ, е тѣрдѣ умѣренно, и че ако мрѣ-тѣ може да сѣ оздравѣ нѣкоѣ врѣмѣ, нѣкой не бѣ сѣ дѣмѣжилъ да го прѣемѣ.

Такова кото е Русіо-то прѣдложеніе, въ-просъ-тѣ за другы-тѣ Правительства е дали имѣ нѣщо въ него кото да ги принуди да го отхвѣрватъ. Англійско-то Правительство сѣдно какъ да имѣ нѣщо дѣлжимѣ на него. Нѣй вѣрваемъ че другы-тѣ Европейскы Правительства ще го прѣемѣтъ щомъ сѣ изрѣчатъ че Англія сѣ е сѣгласила на него. Готина, защо какъ-то Правительство е по двоумѣ? Единчка-та причина е че то то е страхъ да не вѣзѣ въ нѣкоѣ заплетено задѣженіе. Може да сѣ мисли че между да по-не е кога сѣ отъ Сѣлы-тѣ да употрѣбѣтъ насиліе, спорازумѣніе-то да употрѣбѣтъ кайнѣ-то сѣ, ги тури въ единъ опасенъ пъ́ть, по който тѣ може да пакутнатъ тѣрдѣ скорѣ и тѣрдѣ лѣкечь. Тоа е възможно, но за постигаѣніе-то на една важна цѣль, толкова прѣдлазаніе не е нуждно. Англійско-то Правительство ще сѣ остане господарь на свои-тѣ сѣ дѣйствія; то ще сѣли за себе сѣ какви сѣвѣти що дава и какви бѣдѣлѣми що прѣ на Порта-тѣ; и то ще видѣ какъ-то Англійскій сѣдѣнѣ-тѣ на жители-тѣ въ области-тѣ сѣ сѣраведливо или не. За тоа що Русіо ся задоволи съ тоа рѣшеніе, нѣй трѣба да го прѣемѣ-тѣ въ двоумѣніе.

Когато разгледамы Игнатіево-то прѣдложеніе и видимы колко е то умѣрено, нѣй дохождамы до заключеніе че трѣба да имѣ нѣкои силни побуждѣнія, кото да го нѣ-правѣ да е такова. Русіо не сѣ оттегли отъ войнѣ-та, защото сѣмѣ Протоколъ-тѣ дава всичко кото то иска; и въ прѣдлага Протокол-тѣ, защото всичко мирь-тѣ, или иска да ся покаже прѣдъ Европа че то желѣе. Истина-та е че поискѣ часъ-тѣ сѣ приближава когато войнѣ-та, ако не сѣ прѣкарѣ, трѣба да ся почнѣ, едно дникѣ-то сѣ е разизумѣно въ Европа, кото може да ги сѣзѣ нѣйно вѣрху рѣшеніе-то въ нѣкоѣ Правительства. Сѣ причина-та безъ причина, идея-та прѣобладава че новѣніе-то на войнѣ-та въ Истокъ ще ся посѣдѣна отъ тѣрдѣ голѣми сѣбѣтіи, въ които Германія и Франція ще зежатъ сѣ, и въ които Австрія може да сѣ увлѣче. Русіо-то Правительство нѣйно да ся сѣкажа отъ цѣлый-тѣ свѣтъ, що не покажеше нѣкое средство за избѣгуваніе-то на една такава голѣма опасность. Едно Протокол-то отъ 6-тѣ Сѣлы не ще въспрѣ Русіѣ, що тя продъжава да иска войнѣ-та; но сѣмо-то прѣдложеніе за Протокол-тѣ показа на сѣ-трани-та нѣйно-то желѣніе на настоящ-та криза, и за тоа нѣй сѣ надѣваме че то ще сѣ придобѣе.

ПОРТА-ТА И РУССІЯ.

Сѣдъдующе-то заемамы отъ *Московска-та Газета*:

Пактувайѣ-то на Генералъ Игнатіева или нѣйно да приѣ отъ Англійскый-тѣ кабинетъ, спорѣдъ който трѣбва да сѣ даде на Порта-та сѣка голѣма врѣме за туриѣ-то въ дѣйствіе на прѣобразованія-та ѝ. Русія не е сѣвсѣмъ приѣ на такава условія, но тѣ сѣ сѣдѣлѣ че ако сѣ даде на Турціѣ сѣка срокъ, и ако послѣдни-та не направи нѣйно прѣдъ него, да сѣ зеватъ насилствѣни мѣрки отъ Сѣлы-тѣ противъ нѣя. Князь Бисмарекъ, като говорѣ напосѣдѣкъ въ-ръху тоа въпросъ, казалъ че той сѣ сѣмѣнѣ въ възможностъ-та опасуваѣніе-то на Европа да е зеемъ общи мѣрки противъ Порта-та. Колкото за Германія, та не желае да подпише сѣ-дѣнѣ документъ, който може да ѝ увѣлѣ въ сѣмѣ общо походъ на Балканскый-тѣ Полуостровъ, и сѣщо-то може да ся каже за Австрія и за другы-тѣ Сѣлы, кото го имѣратъ за трудно нѣйно да сѣ обѣщаѣтъ въ нѣкоѣ дѣйствія сѣдѣ слѣдъ Англія. Англійско-то сѣдѣніе, за една голѣмѣ срокъ, врѣме, може да ся сѣдѣ като безъ-условно. Генералъ Игнатіевъ сѣ прѣсѣ много добрѣ въ Берлинъ, дѣто са го туриѣ на какъ въ Русіѣ-тѣ, и въ Германія, защото-та въ Христіанскы-тѣ прѣмѣ въ Турціѣ-то, и въ Русія-та, имѣ голѣма нуждность. Нѣкоѣ сѣ казало че Германія, за да ѝ увѣзѣ сѣмѣсѣ-та трина-та Императоры, ще сѣ трудѣ да убѣди Австрія да дѣйствуваѣ заедно съ нѣя. Но, ако е истина, че въ-дѣрки отъ да отидѣ на помощь на Турціѣ, въ случай на войнѣ между Русіѣ и Порта-та. Осѣвѣ тоа, Германія ще сѣ трудѣ да въздѣржатъ-тѣ нѣйнѣ-то Европейскый-тѣ материкъ, ако войнѣ-та сѣ отворѣ въ Турціѣ. Да да даде по-голѣмо увѣреніе на тоа, Германія ще ся възвратѣ въ Парижъ ни Русіѣ дѣйствѣ отъ страна на Европа, и та ще сѣ трудѣ още да направѣ и другы-тѣ Сѣлы да усповѣатъ сѣмѣйѣ-тѣ въ-гладѣ, въ-гладѣ, кото нѣйнѣ-та тѣзи политика, отказа се да прѣемѣ нѣкое точно поравнѣтелство за въ бѣдѣще, повѣче ти не вѣрѣ-ва Англійска-та политика може да сѣ прѣдѣмѣ какъ що бѣдѣ слѣдъ 12 мѣсеца.

Вѣенскый-тѣ дописникъ на *Л. Хералдъ* пише слѣдующе-то:

Пиртія-та въ Вѣена, кото вѣрна въ подкрѣпа-то на мира-тѣ, тѣлкуѣ пактувайѣ-то на Генералъ Игнатіева въ Лондонъ като благопріятѣленъ знакъ. По-голѣма-та часть отъ народъ-тѣ, обаче, е на различно мѣнѣніе. Тѣ мисли че ако Англія ще да не посрѣщаѣ жалчотіи, не щѣше да имѣ нужда за Генералъ Игнатіева да сѣ виждѣ лично съ Лордъ Дерби. Отъ друго-то Англійскый-тѣ Кабинетъ е телеграмѣ-тѣ въ С.-Петербургъ че той не бѣ прѣемѣ Протокол-тѣ-тѣ както Контъ Шувалозъ ну го е прѣдставѣлъ, и Русіо-то Правительство е видѣло че не ще може да отнѣсѣ всичкы-тѣ жалчотіи чрѣзъ телеграмѣ-тѣ, въвидѣлѣ е дало заповѣдь на Игнатіева да отиде въ Лондонъ. Добѣте прѣговорѣ-тѣ въ-ръху Протокол-тѣ ставатъ, Русія сѣдѣна да ся възрѣжава съ голѣмѣ дѣятелность. Тѣ е порѣчала отъ сѣда фабрика въ Берлинъ 50 топовотѣ (пароходи) на Румѣнія-та и Сѣрбія-та, да ѝ ги врачатъ въвидѣлѣдъ, и тѣрси да купи още 1,000 добры вагоны на вѣтъ, за да ги тѣ-ратъ да прѣвасѣнѣ на военнѣ потребности. Въпросъ-тѣ за Русія да сѣ земе назадъ Бессарабія, който сѣдѣ Крымска-та война ся устѣпи на Румѣнія, и послѣдѣ-та да сѣ награди отъ Турціѣ съ нѣкои отрѣзы по Дунавъ-тѣ, е произвѣлъ нѣкакво вѣлненіе, но той не ся гледа да имѣ нѣтѣкакво значеніе.

СЪДЪРЖАНЕ-ТО НА ПРОТОКОЛЪ-ТЕ.

Европейскы-те вѣстници не сѣгдаеши вдруг съдържанїе-то на прѣдложенїй-та отъ Русїйа Протоколъ. Вѣенскый-те дописвиѣ на *Лондъ. Таймсъ*, войто нѣобще бѣше добрѣ увѣдомѣнъ, казва чѣ той внесена прѣобразованїя-та за Българїя, Босна и Херцеговина, войто Конференцїя-та одобри, съ исключенїе-то Християнски-те вѣзаи на тѣзи области не ще са подчинуватъ на Европейскы-те Силы, и че вмѣсто да има чуждестранна Комисїя, Порта-та сама ще бди надъ всыкыдъ-то на тѣзи прѣобразованїя. Съ другы думы, Порта-та ще бде сама гаранция (порачителство) за изпълненїе-то на изнесенаи-те прѣобразованїя, и затова-та отговорность са отовари вдруг нейи.

Заключенїе-то на Протоколъ-тъ сѣ съдържа въ тѣзи думы: Подписанны-те вистоящы-тѣ Протоколъ Силы обѣщаватъ чѣ ще запазятъ право-то да размышляватъ отъ сега нататъкъ вдруг начинъ-тъ на дѣйствїе-то войто трѣва да усновѣтъ, ако Турско-то Правительство не се съгласи съ задлъжелнїя-та, войто му са назначатъ чрѣзъ прїемане-то на прѣобразованїя-та, войто са съдържатъ въ настоящый-та Протоколъ.

ДИПЛОМАТИЧЕСКА-ТА КРИЗА.

Телеграми-тѣ въ сѣббота ни явяха чѣ Англїйа сѣ съгласила да подпише прѣдложенный-тъ отъ Русїйа Протоколъ, яко съдѣйа-та сѣ задлъжи да го обезоружаи. Понедѣлникови-тѣ телеграми донесоха извѣстїе-то чѣ прѣговори-тѣ между Англїйа и Русїйа относително до Протокол-тъ сѣ спитатъ по безусловнаи, понеже Русїйа отказа да се задлъжи писменно да се обезоружаи. Лондонскый-тъ печатъ сега спитъ рѣшенїе-то за Источный-тъ Въпросъ съ мнѣ за невѣроятно.

Телеграми-тѣ отъ сѣдмый-тъ день отъ С.-Петерсбургъ извѣставатъ чѣ Руски-тѣ полуостранни вѣстницы отъ минала-та сѣббота не произнесоха въ нѣкаква дума въ разбиранїе-то. Тѣ укоряватъ языкъ-тъ на Англїйскый-тъ печатъ, и обиваватъ че Англїйско-то Правительство отъ начало-то не е отговорно на Русїйа другъ нѣщо, освѣнъ да прїтегли обѣща и вреда или да отвде на бой. Руска-та телеграмическа Агенция казва чѣ Русый-тѣ Кабинетъ е сѣгдашенъ да показва миролюбивы-тѣ си чувствїя дори же обезарѣфнасть, и продлъжава да тѣ подлъжи да постоитъ-то часъ. Ако, прочее, война-та сѣ отвори, отговорность-та за нѣя ще падне само въ Англїйа.

Единъ телеграмъ отъ 12 того казва чѣ Тройный-тъ Съюзъ на Императоры-тѣ Русскый, Англїйскый и Германскый ще се подпише нускоро. Спорелъ *Фаръ до Боеборъ* тозн телеграмъ е безосновенъ, защото Русски-тѣ дипломати отрицаи чѣ Австрїя е играи двоилнаи роль прѣдъ прѣговори-тѣ на прѣговоры-тѣ въ Лондонъ, и че та е причина-та за неспокоуа-та имъ.

АНГЛИЯ И ТУРЦИЯ.

На 11 того въ Англїйска-та Долнѣй Камара е имало разискванїе въ Русїйа. Г-нъ Фостъръ, войто е хвалъ въ тѣзи Камара отъ свободолюбїйа-та партїйа, говорилъ противъ Турско-то Правительство и упорнаи политика-та на Лордъ Биконсфилдъ като казалъ че всичко-тѣ Турски обѣщаватъ да прѣобразованїе-то сучтъ безъ порачителствїе. Сѣръ Стюордъ Нортюнъ, Министерскый-тъ водитель въ сѣдѣйа-та Камара, да опрадилнїе на Англїйско-то Правительство, обѣщаръ че то не е имало измѣненїе да напусне Христїяны-тѣ въ Турцїйа. Начало-то на Правительственна-та политика не са е измѣнило. Тѣзи политики сѣстоя въ подкрѣпанїе-то на Европейскый-тъ миръ, въ защита-та на честъ-та и на интереси-тѣ на Англїйа. Нѣй-добро-то средство за тѣзи цѣли е да си улучи Турско-то упражненїе и носѣ прѣбивнїя: «Ако Турцїйа е способна да поспуши знаци-тѣ сѣмѣйствї, нѣй ще останатъ да бде отговорна за себе си.» Разискванїе-то сѣ отложило.

РАЗНЫ ВОВИНЫ.

Спорелъ *Л. Хералдъ* Турскый-тъ посланикъ въ Лондонъ телеграмсалъ на В. Безирь че Порта-та трѣбо да са готви за бой. Въ сѣдѣствїе на това, заповѣдь са дало на Хобартъ паша да трѣгне водната са кѣчка-та флотъ, войто са намира подъ негово-то упражненїе за какъ устїе-то на Черно море за да бде готовъ за въ всякой случай. Посѣдѣйтъ-то е стъ обѣщанїе-то да заповѣдь въ второкъ. И тина прѣгледъ-тъ на Турска-та флота, войто са приготовиле да стане надуйтъ-то повелѣнїя въ прѣдсѣдателство-то на Султанъ-тъ, сѣ отложилъ за по-тихы врѣмена.

Европейскы-тѣ вѣстницы казватъ че войто Лордъ Дерби прѣдложилъ на Българ-тѣ Игнатїева да вѣсти единъ членъ въ Протокол-тъ, спорелъ войто Русїйа да сѣ задлъжи да сѣ обезоружи, послѣдный-тъ ще отговорилъ че обезоружаванїе-то на Русїйа е единъ вытрѣшенъ въпросъ на Дружавна-та, и тозн Протоколъ нѣма нищо да прави съ него.

За Черногорски-тѣ пратеницы си казва че сега не настоиваи толкова много да варъ приетаванїе-то Сѣнца, но да другъ-тѣ сѣ исканїя тѣ още постоитествуаи. Спорелъ *Фаръ до Боеборъ* тѣ явили на Порта-та чѣ ще си отидатъ нисоро за Черногора. Сѣдмый-тъ вѣстникъ казва че новина-та, спорелъ войто Черногорска-та войска изпадала невѣдѣно на Турско-то Шкодренско отдѣленїе, не са е подтвърдила.

Комисїя-та, войто бѣше опрѣдѣлена да прѣгледа сѣвѣтка-тѣ на поколный-тъ Суд-тинъ Абдулъ Азиза и на Мурадъ V. е вѣмрѣала че дъгове-тѣ на пырный-тѣ са изкачатъ да 200,000 тур. лиры, безъ да са включатъ дъгове-тѣ войто е направилъ за постоянство-то на дружавны-та другы отдѣлѣнїя; а дъгове-тѣ на второй-тъ излазятъ до 800,000 т. лиры, отъ войто поглѣма-та часъ е направилъ прѣди въздарѣнїе-то сѣ.

Прега обнорди единъ любопытна Исторїйа за Русско-то помощи на Черногора отъ 1711 насамъ. Вадьмый-тъ Дивиса е прѣдлагалъ 2,000 рубли ежегодно осѣбнѣ подарецы-тѣ за Черная-та Ветшица. Всичци-тѣ послѣдующи Черногорски владѣтели са поспѣшували С.-Петерсбургъ, отдѣто-то прїемали помощи до когато духовна-та власть е бѣше съединена съ сѣвѣтска-та, и Черногора е записвала съдѣржанїе отъ Русїйа. Но въ 1851, когато Черногорскый-тъ Князь отхвѣрлилъ духовна-та власть, Русїйа-тѣ помощи прѣстанаи. Непоодѣнъ III, обаче, сѣ е всякаш, и е ималъ уклонїи хлѣбчїи въ Истокъ, почналъ да плаща ежегодно на Черногорскый-тъ Князь 6,000 франгы. Отъ 1862 насамъ Русїйа пакъ е почналъ да пласи помощи-тѣ си на Черногора, подъ разны имена. Подъ кое-то за земѣ та й внуси сѣвсѣдно 80,000 рубли, за дѣвнѣсено училище 6,000 р., за другы училища 6,000 р., за Книгхнїа-та 6,000 р., и за насѣдѣникъ-тъ на Князь-тъ 6,000 р.

Отъ Римъ телеграмсвахтъ че единъ Черногорски Агентъ купува оржѫя въ Италїйа за Черногора.

Единъ телеграмъ отъ Българдъ отъ 8 того казва че Пертевъ Есенди, Турскый-тъ особенъ Комисаръ, са прїелъ въ него день отъ Князь Милана, кокуто той прачъ-тѣ новый-тѣ ферманъ на Султана. И той мира-тъ между Сѣрбїйа и Порта-та е вече сключенъ.

Отъ двана-та Сѣрбскы въдомощицы, единый-тъ зимна-тъ дни за Българдъ, а другый-тъ остана въ столица-та като Сѣрбскы Прѣдставителъ прѣдъ Порта-та.

Въ Англїйска-та Долнѣй Камара Подсекретарнїя-та на министерство-то на Вѣшнѣ-тѣ дѣла обѣщалъ че Кабинетъ-тъ рѣшилъ да уважа въ нѣкоякъ число-то на Консулы-тѣ си въ Турцїйа.

Кобузи Паша, Турскый-тъ Посланикъ въ С. Петербургъ, войто са намираше отъ нѣколко сѣдмицы насамъ въ Цѣрадъ за подкрѣпленїе-то на здравїе-то, си е помина тѣзи дни.

Ахмедъ Мухтаръ паша, командиратъ-тъ на 4-то отдѣленїе на войска-та, зимна въ понедѣлникъ съ ирочекъ впоръ за Тревизонъ, отдѣто ще отиде водитъ за Ерзерумъ.

Русскый-тъ Генералъ Новоселсъ са поималъ тѣзи дни отъ ранд-тѣ, войто прѣ Сѣрбска-та войска.

Поколнынк-тѣ Десиотовы, настоящыть-тѣ Агентаръ на Русскый-тѣ въ Цѣстаница, е родомъ Сѣрбинъ. Прѣди 25 годины той отишелъ въ Русїйа-дѣто влѣзъ въ царска-та гвардїя. При повѣдѣнїе-то на Сѣрска-та войска той отишелъ да чинъ-тѣ поколнынкъ, и искоро сѣдѣлъ това дохождя въ Сѣрбїйа, и постанка въ Сѣрбска-та войска съ сѣмый-тъ чинъ. Генералъ Стрешнировы и Поколнынкъ Десиотовы са бѣли началницѣ-тѣ на войска-та, войто Генералъ Черняевъ бѣше исправилъ да прѣвие Аръ-Ниша. Нѣмъ-тѣ Черняева като не успѣхъ, двама-та тѣзи чиновници са отвстїли въ Българдъ. Десиотовы сѣдѣлъ като столъ нѣколко сѣдмицы въ гра-трада, прѣдпочитанъ въ Босна и зедъ управленїе-то на нѣколко въстанишески четы, дѣто си намира и до днесь. Българскый-тъ дописвиѣ на *Таймсъ* казва че той притаежа добри военны качества и че може да даде доста голѣми безпокойствїя на военны-тѣ власти въ Босна въ бѣлдище.

Фаръ до Боеборъ казва че по причина на обезсновостъ-тѣ нощны, войто са е прїели отъ Европа, единъ Съвѣтъ е стаилъ въ Цѣрадъ въ Цѣрска-та дирсалъ-тъ, подъ прѣсѣдателство-то на Н. И. В. Султанъ-тъ. Въ тозн Съвѣтъ сѣ зели участїе: Сердаръ Екремъ, Министръ-тъ на Вѣшнѣ-тѣ дѣла, Министръ-тъ на Въ.рнѣшнѣ-тѣ дѣло, Министръ-тъ на Морепланавїе-то, Министръ-тъ на Правосадїе-то и Комендантъ-тъ на 4-то отдѣленїе на войска-та. Сѣдѣ-токи Сѣвѣтъ, войто е траялъ около 4 часа, Министри-тѣ са отправили на В. Порта, дѣто са сѣбрали иново подъ прѣдсѣдателство-то на В. Везиръ.

Генералъ Игнатїева, прѣзъ врѣме-то на посѣщенїе-то си въ Англїйа, е билъ гостїйа на Лордъ Салисбюри. Чудно-то е че е Конть Шодорди, Френскый-тъ министръ въ Цариградска-та Конференцїя, са намѣрилъ въ сѣмато-то врѣме въ Англїйа, и е билъ поканенъ да бде гостъ на Лордъ Салисбери, той отказалъ да прїеме прїемъ-та му.

Българскый-тъ дописвиѣ на *Таймса* извѣстваи на 6 того че Любобратчи, бывшый-тъ гвардаръ на Хердегоовско-то възстанїе, войто е държенъ въ затворъ отъ Русскы-тѣ власти, е билъ поканенъ да бде освободѣнъ, и сега е замиралъ въ Българдъ.

Отоманскый-тъ Парламентъ заседава са въ всякой день осѣкъ въ петъкъ и въ вѣдѣлнїя. Повечѣ-то отъ заседѣнїя-та му са отворени за публика-та. По настоящому той разсѫждава, войто е отъ сила-та Конституцїя. *Л. Хералдъ* изразяваи надежда че той ще заимава дѣлго врѣме съ тѣхъ, защото, казва той, Дружавна-та не е нуждно отъ нѣкоякы-тѣ закони, но отъ тѣхно-то изпълненїе. Той си надѣва още че Прѣдставителси-тѣ въ Камара-та ще имѣватъ съдействуванїе-то здоуотворѣнїе-то на обществено-то, войто прѣдставляватъ, и ще прѣдложатъ нѣкои средства за отмахуваненто-то имъ.

Г-нъ Есиповъ И. Жилизовичъ, родомъ отъ Сѣрска, е поминилъ въ Москва на 15 минадато. Българскый-тъ народъ загубва въ него-то единъ отличенъ сѣнсатель и поетъ.

Отъ Тулча ни явяватъ че нѣколко табура-вои войнци съ пристигнаи-то сѣ въ тозн градъ почнали да нападатъ дюкендїи-тѣ по чарши-тѣ съ пай-пушки и прикаи пистолы, и пасенци и съ боеве. Послѣдни-тѣ щѣли да затворятъ дюкены-тѣ сѣ, ако Мутесарифовы-тѣ имъ да не бѣли отъ вѣрни за спирнїе-то на спокойно-то и прикойно-то поносѣнїе на тѣзи войнцы. Гражданы-тѣ отъ тозн градъ сѣ чудятъ какъ могатъ да ставатъ подобны нѣща сѣдѣлъ като Конституцїя-та прогласи че всикы-тѣ подданицы на Османска-та Дарлева, безъ разлнїе на вѣра и на народность, ще са варчатъ Османцы и ще бѣдатъ равни прѣдъ закон-тъ. При всяко това Тулчанци бѣгодарятъ твърдѣ много на Мутесарифовы-тѣ си за дѣто са старае да паи порадѣкъ-тѣ и тишина-та въ града имъ.

Селени-тѣ отъ Сѣрашецкы изразяватъ признателность-та си публично на Г-на Ѳ. Х. Димитрїя за дѣто подарилъ едно годишно теченїе отъ Селм. *Зорица* въ училище-то имъ, и на онѣзи отъ съсѣдни-тѣ си, войто са подарили на училище-то имъ по 50 и по 100 гроша.

Учещи-тѣ отъ Българско-то училище въ Цѣрска публично изразяватъ своѣ-та признателность къмъ Полномощникъ-тъ сѣ съвародинъ Г-на М. М. Бижовъ за дѣто имъ е подарилъ по едно ѳ-ябсечно теченїе отъ Сѣдмична и Мѣсечна *Зорица*.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШЫ.

Берлинъ, 10 Мартъ. — Великый-тъ Дукъ Никола, самъ на главный-тъ Комендантъ на Руска-та южна войска, и племянникъ на Русскый-тъ Царь, пристигнаи въ Берлинъ, и поднесе на Императоръ Вилхелмъ сѣрдцавни-та на Русскый-тъ Дворъ въ Ѳ. 80-годишный-тъ праздникъ на рожденїе-то му.

Лондонъ, 11 Мартъ. — Лордъ Дерби заседилъ въ Камара-та на Лордове-тѣ. Сѣръ Хенри Елїота отъ нападенїе-то, войто бѣши исказаны противъ него.

Рима, 12 Мартъ. — Младѣть паша пристигна въ Римъ. Той приглашуваи дворъ-тъ въ заседанїе-то на Камара-та на Прѣдставителси-тѣ.

Вѣена, 14 Мартъ. — Полу-офицїали-тѣ Австрїйски вѣстницы още са надѣватъ за едно мирозлюбно спотоканїе въ Источный-тѣ работы чрѣзъ Тройный-тъ Съюзъ на Императоры-тѣ. Въ Русскый-тъ прѣдлѣтъ, за Тѣхны безпокоства са казва че чакали мнѣ-то на Порта-та въ врѣме въ въпросъ-тѣ на обезоружаванїе-то.

Вѣена, 14 Мартъ. — Генералъ Игнатїевъ пристигна туки днесь. Тѣзи сутрини той се е разговаралъ съ Г-нъ Новиковъ, Русскый-тъ посланикъ въ Вѣена, около 1 часъ, и посѣ съ Конть Андрашиъ около 1 часъ. Тѣзи-тѣ сутрини Генералъ-тъ е изпратилъ Алеко Богорїйа, Турскый-тъ посланикъ въ Вѣена, и отъ тимошный-тъ Сѣрбскы прѣдставитель.

Тъзи вечерь Игнатїевъ е на угощенїе у Конть Андрашиъ.

С.-Петерсбурга, 14 Мартъ. — Руссїя не ще зеже никакъ рѣшителна мѣрка додѣто Генералъ Игнатїевъ са завърне въ С.-Петерсбургъ.

Вѣена, 15 Мартъ. — Генералъ Игнатїевъ се е прїелъ днесь отъ Австрїйскый-тъ Императоръ въ частна аудїенцїя. Той ще бѣде на угощенїе тази вечерь у Русскый-тъ дворъ и водилъ сѣдѣлъ него-то трагно за С.-Петерсбургъ прѣзъ Берлинъ.

Лондонъ, 15 Мартъ. — Г-на Райлдеъ, Фостъръ и Гладстонъ нападнали въ Долнѣй-та Камара Сѣръ Хенри Елїота, и протестували противъ завръщанїе-то му като Британски посланикъ въ Цариградъ. Г-нъ Нортюнъ, Министерскый-тъ водитель въ тѣзи Камара, казалъ че трѣбва да се земѣтъ въ внимнїе произвѣдѣнїя-та и съществующы-тѣ нѣчнотости въ Турцїйа. Той прѣдявилъ че Турцїйа принозвина нуждѣ-та за улучненїе-то на вытрѣшно-то си управленїе, и обѣщалъ да направи всякакви-тѣ потрѣбны сили-та.

Лондонъ, 15 Мартъ. — Сѣръ Стюордъ Нордюнъ, Министерскый-тъ водитель въ Долнѣй-та Камара, казалъ че трѣбвало-то да се подписанїе-то на Русскый-тъ Протоколъ още се продлъжаватъ. Остана да се гледа още вѣрху каквы условїя той трѣбва да се подпише.

Вѣена, 15 Мартъ. — Генералъ Игнатїевъ заминѣ тази вечерь за Берлинъ. Вѣенскы-тѣ полу-офицїали вѣстницы утвѣрждаватъ че Сѣнда-та още си спорочувѣватъ повѣдѣнїе-то за подписанїе-то на Русскый-тъ Протоколъ въ Лондонъ, и са надѣваватъ че, ако и да съществуватъ тѣзи обѣщанїя, мира-тъ ще се улази.

Издава се отъ Американско-то Евангелско Общество.

Редакторъ **Т. Л. Байнтонъ.**

Въ Американъ-Ханъ.

Въ Печатница-та на Д. Арахиана

Атинянъ-Ханъ № 11.

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвергъ: Цѣна-та ѝ за единъ годишъ е едно бѣло меджидіе и половина, а за шесть мѣсеца три четвертя отъ бѣло меджидіе; въ кайме и въ поменсвои Турски тамбуръ (вулгоо) 50 гроша за година. Стоимостьтоваи-та трѣбва всякой да ся предплатяи и да ся испращать въ полиція, въ групи, въ кайме или въ поменсвои тамбуръ (вулгоо) Турски, Нѣмски, Пруски, Русски или Французски, на Редакторъ-тъ у Америкаи Хаи въ Цариградъ. Извѣстія ся вмѣстяватъ по 2 гр. на ред-тъ.

Година 2. **ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 24 МАРТЪ 1877.** **Брой 12.**

ВЪСКРЕСЕНІЕ-ТО ХРИСТОВО.

Въскресеніе-то Христово отъ мъртви-тѣ е едно знаменіе че Христосъ е можалъ да извари велико-то сѣ прѣдпріятіе, именно, да избави человѣшки-тѣ отъ грѣхъ-тѣ и отъ смърть-та. За това всичны-тѣ Христіянски народи поздравляватъ сѣ радость день-тъ, който въспоменуща чудесія-та му побѣдѣ надъ грѣхъ-тѣ и смърть-та. Въскресеніе-то е едно историческо сѣбитіе, и за това то може да ся празднува като такова. То ниѥ, обаче, едно практично значеніе, което ся приспособява на всякой вѣкъ, и което трѣба да ся земе въ вниманіе отъ всяко лице. Празднуваніе-то на тозѝ день, като подновява радостны-тѣ въ въспоминанія на силно-то историческо сѣбитіе, то трѣба още да извади онѣзи благочестны чувствованія и да утвади онѣзи религіозны убѣжденія, чрѣзъ които ній можемъ да ся позлуваме отъ него. Ній можемъ да празднуваме радостно всяка годинѣ въскресеніе-то на Іисуса Христа безъ да участвуваме ни ній-чако въ сѣлнча-та ѝ по-бѣда надъ смърть-та. За да можемъ да ся позлуваме отъ онова което Іисусъ е извършилъ, ній трѣба чрѣзъ единъ живъ вѣрх да станемъ едно съ него; ній трѣба така да ся съединимъ съ него щото да обычаемъ онова което той обича и да ненавидѣемъ онова което той ненавижда, още да ся прѣдержимъ о онова което той одобрява, и да ся отрицаваме отъ онѣзи което то той осѫжда. Ній трѣба да станемъ едно съ него по духъ-тъ на животъ-тъ си и по расположеніе-то на сърдца-та си. Както Христосъ е умрѣлъ заради нашы-тѣ грѣховe, така и ній трѣба да умремъ какъ тѣхъ; какъ той ся е распялъ заради нашы-тѣ прѣстѫпленія, така трѣба и ній да распнемъ похоти-тѣ си. Апостолъ-тъ казва: «Както Христосъ чрѣзъ славѫ-та на Отца въскрьсна отъ мъртвы-тѣ, така и ній да ходимъ въ новый животъ.» Ній трѣба да помнимъ че само единъ начинъ има по който дѫже Христосъ може да ни избави отъ смъ-та на смърть-та, и той е чрѣзъ избавленіе-то ни отъ царуваніе-то на грѣхъ-тѣ въ сърдца-та ни. Смърть-та царува по причина на грѣхъ-тѣ, и избавленіе-то ни отъ смъ-та на смърть-та може да ся извърши само чрѣзъ избавленіе-то ни отъ смъ-та на грѣхъ-тѣ въ сърдца-та ни. Ако са прѣдадемъ на грѣшны-тѣ удоволствія, желанія и дѣла, тогава ніе-то сауты на грѣхъ-тѣ, и въскресеніе-то Христово нище не ще ни позлува. Ако обаче ній распнуваме ежедневно похоти-тѣ си, умъртвяваме нечестны-тѣ си желанія и умираме какъ грѣхъ-тъ, тогава въскресеніе-то Христово става вѣрный-тѣ залогъ на наша-та съвършенна побѣда надъ силы-тѣ на грѣхъ-тѣ и на смърть-та. Ако ходимъ ежедневно въ новый-тѣ животъ, и ако живѣемъ постоянно къмъ Богъ, тогава въскресеніе-то става божественъ залогъ че и ній ще въскрьснемъ отъ мъртвы-тѣ и ще наслѣдимъ вѣченъ животъ. Прочее умираны ли ежедневно къмъ грѣхъ-тѣ? Ако умираны така, тогава ній можемъ да ся радваме на Въскресеніе-то Христово.

ВЛІЯНІЕ-ТО НА ХРИСТІАНСТВО-ТО.

(Продѣлженіе).

Въ мнѣйный-тъ си бройѝ, разглеждахми единъ отъ елементы-тѣ на нынѣшна-та цивилизація, сир. богатство-то, и начинѣ-тъ по който Христіанство-то помага за умножаваніе-то ѝ и мѫдро-то ѝ употрѣбленіе. Нека сега да разглеждамъ другъ нѣщъ елементъ, именно, *образованіе-то.* Нынѣшна-та цивилизація са слави съ образованіе-то, и Евангеліе-то Христово, когато са е проучѣвало добрѣ и са е прѣпасало искренно, ѝ е помагало въ дѣло-то на народно-то просвѣщеніе и на умственно-то развитіе. То прави това по разны начины. 1) То освобождава умъ-тѣ отъ владѣніе-то на онѣзи страсти, които затъмняватъ разумъ-тъ, развратяватъ въображеніе-то и разслабяватъ всичны-тѣ умственны силы. Когато древни Гърція и древній Римъ са разпратихъ, тѣхни-та умственна сила на какоро отслѣнь и тѣ изгубихъ върховенство-то си. Порокъ-тѣ и най-гоѣвный-тѣ непріятель на истинско-то просвѣщеніе и на умственно-то развитіе, е Евангеліе-то Христово, което, като ся прѣпа сердечно, освобождава человѣшки-тѣ пороци-тѣ, е най-вѣрный-тѣ прѣтель и съюзникъ на истинско-то народно просвѣщеніе. 2) Евангеліе-то доставя още най-великы-тѣ прѣдмѣты, които може да занимаватъ умственны-тѣ силы. То води умъ-тъ назадъ до начало-то на вѣчне-то кото-тото Богъ е положилъ основы-тѣ на земѭ-та; и то води умъ-тъ на нѣпрѣдъ до онзи часъ, които не ще да има вече вѣрме. То възвишава умъ-тѣ надъ малкы-тѣ грижы и трудове и надъ кратковрѣменны-тѣ радости и скърби на настоящій-тъ животъ за да може да видѝ Божіе-то чудотворно Провидѣніе въ всичкы-тѣ минѫли вѣкове и да бѫде надъ развитіе-то на славный-тѣ му планъ въ бѫдѫще. То води умъ-тѣ отъ измѣнѣность-та на врѣмено-то къмъ неизмѣнѣность-та на вѣчно-то, отъ несъвършенства-та конечны-тѣ къмъ съвършенства-та Безконечный-тъ и отъ съзадаемо-то къмъ Създатель-тъ. Евангеліе-то Христово разпява силы-тѣ на умъ-тѣ като му прѣдставя най-великы-тѣ прѣдмѣты за изслѣдованіе и размышленіе. 3) Евангеліе-то дава още на человѣшки-тѣ дѣла голѣмъ потикъ за да развиѣятъ умове-тѣ си като ѝ открыва безсмѣртіе-то ѝмъ.

Нѣкои отъ древни-тѣ цивилизаціи, наистинѣ, бѣхѫ достигнали до единъ високъ степень на умственно развитіе, но тѣ не са траяи за дъго врѣме. За тѣхъ не е было възможно да ся увѣзятъ безъ чисто-то вліяніе на Христіанство-то. Настоящи-тѣ язычески народи не продлъжаватъ да напрѣдватъ къмъ единъ високъ цивилизаціѭ. Тѣ достигатъ до единъ степень на образованость, но послѣ ни останувать застойчиви, или пакъ почекатъ да отпадатъ. Нынѣшна-та цивилизаціѧ е ограничена въ Христіянски-тѣ народи; и ако тѣ отхвѣрлятъ Евангеліе-то Христово, тогава твърдѣ е вѣроятно че и тѣ щѣ падижатъ отъ общый-тъ развратъ, както са падижли древни-тѣ народи.

Нынѣшна-та цивилизаціѧ са отличава отъ древнѣи-та и по това че тя не са слави такова съ нѣколко сѫбдѣточе-на нѣкоѣ прочуты по науки-тѣ и изящны-тѣ искуства, но *съ общо-то распространеніе на образованіе-то.* Тя не са хвали толкова много съ умственно-то възвышеніе само на малцина человѣшки, колкото съ общо-то просвѣщеніе на цѣлый-тъ народъ. Истина, тя са радва съ свои-тѣ гимназіи и университеты, но тя са радва още повече съ училища-та си, които са намирать въ всяко село. За това ній дѣржимъ твърдѣ много на Христіанство-то, което не са слави съ единъ умственъ аристократіи, но съ просвѣщеніе-то на всичны. Іисусъ Христосъ бѣше учитель на простый-тѣ народъ и заповѣда на ученицы-тѣ си да ся грыжятъ за духовно-то просвѣщеніе на всякого; и едно отъ прѣвъходства-та на нынѣшнѣ-та цивилизаціѣ състои въ това, че тя сѣдѣа въ това отношеніе примѣръ-тъ на Іисуса Христа и са старае да отвари училища въ всяко село и да обогатяи всяка человѣкъ съ нѣкои отъ съкровища-та на знаніе-то.

Другъ единъ елементъ на нынѣшна-та цивилизаціѧ е *Народни-тѣ и Учредѣнія.* Тя цяла царскы прѣстолы, царска крѣвь, царскы палаты, редовны войски и кръвавы бойны полета; и ако бы тѣхи нѣща дѣйствено да ся статалвали слѣдъ-тѣ ѝ, тогава нейный-тъ источникъ трѣбва да е другъ, а не Евангеліе-то Христово. Нынѣшна-та цивилизаціѧ, обаче, е почнѣла да ся слави по-малко съ тѣхъ, а повече и повече съ вѣрны-тѣ владѣтели, съ мѫдры-тѣ законодатели, съ справедливы-тѣ сѣдіи, и особѣнно съ покорны-тѣ, благодѣтелны-тѣ, честны-тѣ, благоразумны-тѣ и добропрявны-тѣ подданицы. Тя е почнѣла да ся слави по-малко съ нѣлюкѣнны-тѣ палаты на владѣтели-тѣ, а повече съ спокойны-тѣ жилища на подданицы-тѣ. Тя е почнѣла да ся слави по-малко съ славолюбивы-тѣ войны, а повече съ благословеніѧ-та на нѣчр-тѣ. Тоя сѣдѣствіе происхожда твърдѣ много отъ вліяніе-то на Евангеліе-то. Нынѣшна-та цивилизаціѧ въ това отношеніе са съобразява съ ученія-та на Іисуса Христа и показва духъ-тъ ѝ.

Древна-та цивилизаціѧ е была безправственна, и сѣдѣвателно та не е могла да трае дъго врѣме. Тя е была несправедлива, нечиста и развратна, и сѣдѣвателно слаба. Тя въскоро е падѫла. Нынѣшна-та цивилизаціѧ е по-слава отъ древнѣй-та, защото та, до единъ голѣмъ степень, е прѣда нравственны-тѣ начала на Библія-та. Ако тя прѣне напълно, та ще ся установи толкова твърдо, щото никоя человѣшка сила не ще може да ѝ съборѝ. Ако, обаче, тя отхвѣрли тѣзи начала, то нейно-то сѫществіе ще бѫде тъй вѣрно както съсипване-то на Грѣція ѝ на Римъ.

(Слѣдва).

ПРОДАЖБА-ТА НА ИСАВОВО-ТО ПЪРВОРОДСТВО.

Иняше единъ человѣкъ, на ние Исавъ, който ся съгласи да продаде първородство-то си на брата си Іакова за единъ паница леща. Тѫзи продажба е толкова знѣбѣжителна, щото та са споменуща въ слово-то Божіе. Нека ній разгледемъ по-шиространно, и можемъ ще ще научимъ отъ нейѣ нѣщо полезно.

Исавъ бѣше ловецъ, и единъ день той са заварѝ отъ ловъ умореръ и изгладѣлъ. Братъ ѝ Іаковъ бѣше сготвилъ едно ястіе отъ леща, и Исавъ, като бѣше твърдѣ много изгладѣлъ, помоли му ся да му ѝ даде. Іаковъ, обаче, не щѣше да ѝ ѭ даде безъ нѣщо, и затова той му прѣдложи че ще ся съгласи да му ѝ ѭ даде ако му продаде първородство-то си за нѣѩ. Исавъ бѣше толкова гладенъ и лещата му са виждаше толкова сладка, щото той продаде на Іакова първородство-то си за нѣѩ. Първородство-то, което той продаде, са считаше отъ всякой благочестивъ Евреинъ за твърдѣ драгоцѣнно нѣщо. Тъкмодетѣ-тѣ не са съгласувать за всичкы-тѣ особенны правдини, които единъ человѣкъ придобиваше чрѣзъ първородство-то си, но по-голѣмъ-та часть отъ Еврейски-тѣ тъкмодетѣ са съгласувать че тѣ са състоели най-много въ духовны-тѣ благословеніѧ, които Богъ бѣше обѣщалъ на Авраама и на потомство-то му. Тѣ са были особенны-тѣ благо-

словения, които щѣхъ да ся приподѣкъ чрѣзъ обѣщанието Мессия, Исавъ толкова мѫко цѣнеше тѣзи благословения, щото той бѣлъ готовъ да ги продаде. Колко за слѣдствіе-то, щѣ знаемъ че относѣ врѣме дойде, когато той ся раская горчиво за продажбѣта си. Врѣме дойде, когато той цѣнеше тѣзи благословения повече отвсѣко друго нѣщо, но то бѣ вече късно. Да сѣмѣ панищѣ лещѣ, той продаде первородство-то си, и то не можаше да бѣде вече негово.

Мнозина пак, които осѫждатъ глупость-та на Исава, и пак подражаватъ неговий-та примѣръ. Мнозина, въ нашѣ-тѣ дни, продаватъ первородство-то за единъ панищѣ лещѣ. Всякой, който принадлѣжи на единъ Христіански народъ, има едно драгоцѣнно первородство. Всякой, който е роденъ въ Христіанска земѣ, по причина само на рожденіе-то си, има много прадини и добрини. Колко е голѣма разлика-та между негово-то положеніе, и положеніе-то на онѣзи които са родени въ идолопоклонническа земи, и които ся покланятъ на дървени и камени идоли, и не знаѣтъ почти нѣщо за истинниго Бога и за Іисуса Христа, единствѣ-тѣ Спасителя на грѣшни-тѣ. Всякой, който е роденъ въ Христіанска земѣ, може да прочете Слово-то Божіе, което му открыва какъ трѣбва да ся обхожда въ този свѣтъ и какъ може да получи вѣченъ животъ въ бѫдѫщій-та свѣтъ; той може чрѣзъ вѣрѫ да ся уповава напълно на единъ милостивъ и съмудствителенъ Спасителъ за прощеніе-то на всичкы-тѣ си грѣхове, и чрѣзъ молитвѣ той може да получи дарѣ Духа Святаго за отношеніе на сърдце-то си.

Вопрѣки всичко това колко думи имa въ всякы Христіанска земѣ, които, като Исава, твърдѣ малко цѣнатъ онѣзи божественыи добрини, които Богъ, въ свое-то Провидѣніе, имъ подпаси! Колко думи отъ всякой Христіанскы народъ прѣнарѣтъ тѣзи божественыи дарове и, като Исава, сѣ готови да ги продадѣтъ за единъ панищѣ лещѣ!

Колко думи има, които за да можатъ да ся наслаждаватъ повече съ спасенія-та на погрѣшыни человѣци, прѣнебрѣгнаватъ да четатъ непогрѣшно-то Слово Божіе. Человѣческыѣ спасенія често са, истинны, тѣй сладыи както едно варило отъ лещѣ, и добрѣ е да ги вкусишъ; но ако ся прѣдадемъ на тѣхъ толкова много да прѣнебрегнемъ Слово-то Божіе, тогава не продаваме ли и ній, както Исава, драгоцѣнно-то си первородство за единъ панищѣ лещѣ? Нѣкои цѣнатъ толкова высоко прѣятелство-то и съмудствіе-то на земни-тѣ си прѣятели щото тѣ твърдѣ малко цѣнатъ прѣятелство-то, съмудствіе-то и дружба-та на небесній-тѣ си прѣятель Іисуса Христа. Тѣ толкова твърдѣ земны-тѣ си прѣятели и толкова обичатъ да ся разговарѣтъ съ тѣхъ, щото тѣ цѣнатъ нѣщо врѣме щото расположеніе да ся запознаѣтъ по-добрѣ съ Іисуса Христа и да ся наслаждаватъ съ прѣятелство-то му и съ съмудствіе-то му. Дружба-та на земни-тѣ прѣятели, наистина, е толкова сладка колкото едно варило отъ лещѣ за единъ гладенъ человѣкъ, но ако та е толкова сладка щото заради тѣхъ ный отхвѫрлимъ ни прѣнебрегнемъ прѣятелство-то Христово, не продаваме ли ни, както Исава, едно драгоцѣнно первородство за единъ панищѣ лещѣ?

Другы цѣнятъ толкова високо почесть-та человѣческа, щото тѣ не ся грижатъ за Божіе-то одобрѣніе; тѣ цѣнятъ толкова высоко земны-тѣ съкровища, щото тѣ съвсѣмъ прѣнебрегаватъ небесны-тѣ; тѣ цѣнятъ толкова высоко плотскы-тѣ удоволствія, щото тѣ прѣзираятъ дарѣ-та на Духа Святаго. Както единъ гладенъ человѣкъ не трѣбва да прѣзира едно панищѣ лещѣ, така нѣкой не трѣба да прѣзира земны-тѣ съкровища и удоволствія; но онѣзи, които тѣ цѣнятъ толкова высоко щото не ся грижатъ за благословенія-та Божіи, тѣ, като Исава, продаватъ первородство-то си за единъ панищѣ лещѣ.

Такава, обаче, трѣба да вонятъ че, както въ случай-та на Исава, прѣнебрегнѣ-нѣ-то дойде когато тѣ ще ся раскаѣтъ за глупость-та си. Врѣме ще дойде когато тѣзи земны почести и удоволствія не ще ся видатъ тѣй сладки както са видятъ сегя. Врѣме ще дойде когато духовны-тѣ благословенія ще ся чрезъ безкрайно по-драгоцѣнни отколкото са видятъ сегя. Исавъ ся е раскаялъ за своѣ-та глупавѫ продажбѣ, когато вече бѣше късно; нека да раскаемъ за нашы-тѣ, додѣто има още врѣме.

УХО-ТО.

Ухо-то е направено съ сѫщо-то искуство както око-то, и е единако сгодно за службѣ-та, както има да извѫрша. Въкашана-та му форма и въ-тѣшна-та му наредба са направени споредъ механическы-тѣ законы, така щото да пріемать тѣ ония, и да сѫобщаватъ впечатленія-та направени тѣзи на мозъкъ-тѣ. Нека споменемъ вратцѣ разны-тѣ му части, които са: нѣро, въкашана-та му часть, която е назначена да сѫбира въздушни-тѣ вѫлны, чрѣзъ които звукъ-тѣ се сѫобщава; второ, на дъно-то на въкашана-та му часть има едны проходъ, които води въ главѣ-та, и прѣзъ този проходъ ся простира една тѣнка цинцица, подобна на кожѣ-та на тѣлѣ-тѣ, така щото когато въздушны-тѣ вѫлны падатъ въ-ху тази цинцица, едно впечатленіе-та, подобно на онова което са случава на когато единъ тѣлѣ-ся бие; много, за да може този впечатленіе да се сѫобщава на мозъкъ-тѣ, въ ухо-то имa нѣколко движими и твърдѣ любопытни кости, които свѫзватъ цинцица-та съ въ-тѣшности-та на добъ-тѣ. Послѣдна-та отъ тѣзи кости влази въ единъ дупкѣ, който та испѫсна, и много си сѫобщава съ лакатушни-тѣ проходы, които водятъ къмъ мозъкъ-тѣ. Въ направа-та на ухо-то имa много забѣлѣжителны нѣща.

Всякой е забѣлѣжилъ че форма-та на въкашана-та часть на ухо-то е твърдѣ странна, но та е особено сгодна да сѫбира вѫлны-тѣ на звукъ-тѣ и да ги води къмъ горе-споменѣта-та цинцица. Нужно е было да има единъ проходъ въ главѣ-та, и, въ-то сѫщо-то врѣме нужно е было да ся прѣдпази влазяніе-то на чужди-тѣ вѫтрѣ или на другы предпетелны нѣща. Това ся извѫршва отъ цинцица-та, която съвершенно покрыва входъ-тѣ, но въ сѫщо-то врѣме пропуска звукъ-тѣ. За да трепети, както е нужно, тази цинцица трѣбва, както кожа-та на единъ тѣлѣнъ, да ся държи добрѣ обтегнатѣ. Въ случай-тѣ на единъ тѣлѣнъ това става въ врѣме, а въ случай-тѣ на ухо-то — трѣзъ натискъ-тѣ на единъ кость вѫрху срѣдѣ-та му.

Задъ тази цинцица нужно е, споредъ закоры-тѣ на звукъ-тѣ, да имa едно мѣсто пълно съ въздухъ, тѣй както тѣлѣнъ трѣбва да бѫде пълнъ съ въздухъ. Ако мѣсто-то да бѫде съкрывено праздно, натискъ-тѣ на въздухъ-тѣ изотвѫтѣ цѣлѣ-то го пукнѣ; ако да бѫде пълно съ нѣкоя жидкость, послѣдня-та щѣше да прѣвастѫпи на трептеніе-то на цинцица-тѣ и на клетѣнѣ-то на кости-тѣ. Но какъ е можало мѣсто-то задъ цинцица-та да е испълнено съ въздухъ? За извѫрпваніе-то на това има една искусна наредба, именно, една твърдѣ тѣсна тѣмъ, които ся простира отъ задника-та часть на уста-та до едно мѣсто задъ цинцица-тѣ и прѣзъ нѣкѫ може да влѣзе топлъ въздухъ

Кости-тѣ, които свѫзватъ цинцица-тѣ съ вѫтрѣшны-тѣ проходы на главѣ-та, сѫ наредены толкова искусно, що то тѣ твърдѣ добрѣ извѫршватъ служба-та си за който са назначени. Тѣ са тѣй свѫрнты съ цинцица-та и единъ съ другы, щото когато цинцица-та трепти и другы-тѣ на редъ-тѣ си ѭ послѣдватъ, и трептеніе-то са простира на вѫтрѣ, и на концѣ то са сѫобщава на единъ нервъ, който има сила-та да пріема такыва впечатленія и да ги сѫобщава на мозъкъ-тѣ.

Когато видимъ колко запететни са части-тѣ на ухо-то, и ония че всяка отъ тѣхъ е направена съобразно съ закоры-тѣ на звукъ-тѣ; както забѣлѣжимъ колко разны разны звукове ухо-то може да пріема, съ каквѫ удивителнѣ скорость и точность ги пріема, и за колко годины то извѫрша тѣзи служба безъ да ся повреди, може да нѣкой здравомислещъ человѣкъ да повѣрва че такава машина е было едно случайно дѣло, че въкашана-та форма на ухо-то само са е случила да е сгодна за тѣзи служба, че цинцица-та е случила да е направена тѣлко отъ нуждно-то вещество и да е простирна тѣлко въ нуждно-то мѣсто, че проходъ-тѣ за влазяніе-то на въздухъ-тѣ са е случилъ да е направенъ тѣлко дѣто е было нуждно, че всичкы-тѣ кости въ ухо-то са са случили да са наредены тѣлко както е нуждно, и че слушателна-та нерва са е случила да има сила да пріема звукове, и да е положенъ не на ракъ-та или въ окото-то, то точно въ ухо-то, и точно на потрѣбно-то мѣсто, и че тази научна машина, съ чудесны-тѣ си сѫвѣстіи, е станила безъ single примѣдръ изобрѣтателъ? Само безумный-то може да повѣрва това.

СЪДѢЙСТІЕ ИЛИ СДРУЖАВАНІЕ.

Въ 6-й броѭ на листъ-тѣ си спомеднахмы нѣколко начини за пистеніе, които всякой человѣкъ може самъ да употрѣби; и ный сме увѣрени че всякой, който дѣйствително ги употрѣбява, ще улучи доста много неществено-то си благосостояніе. Имa другы начины, които человѣкъ може да употрѣби чрѣзъ съдѣйствіе-то си или сдружаваніе-то си съ другы. Една отъ найзабѣлѣжителны-тѣ черты, по които человѣкъ-тѣ са отличавать отъ животны-тѣ, състои въ това, че человѣкътъ можатъ да дѣйствуватъ заедно съ подобны-тѣ си, и чрѣзъ тѣхно-то съдѣйствіе да извѫршатъ онова което тѣ не бѣхъ могли да извѫршатъ чрѣзъ частны-тѣ си усилія. Каква разлика между една добрѣ устроена войска, и една черда отъ дивы животны! Една отъ забѣлѣжителны-тѣ черты, които различава варварство-то отъ цивилизаціѭ-та, състои въ разны-тѣ степены въ които варвари-тѣ и образованы-тѣ дѣйствуватъ заедно за постиганіе-то на единъ общъ прѣдмѣтъ: варвари-тѣ работятъ заедно за това само до единъ незначителъ степень, но образованы-тѣ — до единъ твърдѣ забѣлѣжителенъ степень. Нѣкои сѫ казали прѣдмѣтъ не цивилизаціѭ-та дохожда когато человѣци-тѣ са са научили да дѣйствуватъ заедно за постиганіе-то на общы прѣдмѣты. Както и да е, ние е че высша-та цивилизаціѭ не може да ся постигне безъ такова съдѣйствіе. То е тайна-та на обществено-то развитіе; и икономическо-то и обществено-то подобрѣніе на единъ народъ не може да стане безъ него. Человѣци-тѣ трѣбва да дѣйствуватъ заедно за да извѫршатъ голѣми прѣдпріятія и да прѣдобѣсятъ голѣми слѣдствія. Общественото, което има найдобры-тѣ нарѣды за съдѣйствіе-то на человѣче-тѣ си, е най-добрѣ устроено; и въ онѣзи земи дѣто начало-то на съдѣйствіе-то или сдружаваніе-то се е прѣло и усвоило най-много, тамъ вещественно-то благосостояніе е на найвысока степень. Слѣдствія-та на такова съдѣйствіе или сдружаваніе въ онѣзи земи са са прокопали, желѣзницы-та са построили, фабрики са са основали и банки са са умножили. Капитали-тѣ на частни лица, макарь по само себе си да сѫ малы, когато ся турятъ заедно, тѣ ставатъ една голѣма сумо, съ която всякакъвъ видъ промышлена работа може да ся направи, и голѣмы прѣдпріятія да ся извѫршатъ. Повече-то отъ желѣзницы-тѣ, телеграфы-тѣ, банки-тѣ, рудницы-тѣ и фабрыы-тѣ въ свѣтъ-та сѫ плодъ на съдѣйствіе-то или на сдружаваніе-то. Такыва прѣдпріятія, които са толкова необходимы за благосостояніе-то на единъ народъ, трѣбѣ нарѣдко може да ся извѫршатъ отъ частни лица; тѣ трѣбва да станѫтъ чрѣзъ много другы съединены въ единъ компаніѭ или дружество.

Забѣлѣжително е, обаче, че онѣзи земи, които са ся позвували наймного отъ начало-то на съдѣйствіе-то или сдружаваніе-то, всичкы-тѣ каксоове не са ся позували еднако: едни-тѣ каксове са ся позували най-много, а по-долни-тѣ — най-малко отъ всичкы-тѣ. Человѣци-тѣ отъ срѣдній-тѣ класъ въ Англія имaлы сѫ силы расположени да съединатъ силы-тѣ си и да съдѣйствуватъ въ прѣдпріятія-та си. Когато тѣхны-тѣ права са са нападали, тѣ сѫ са съединили да ги пѫщищаватъ; когато нѣкои стары пѫтуватѣлеща-та прѣнатѣвували на нарѣдьки-тѣ имъ, тѣ сѫ са съединявали да ги отмахнѣтъ; и когато нѣкое велико и полезно прѣдпріятіе имъ са е прѣдставало, тѣ сѫ съединявали силы-тѣ си да го извѫршатъ. Като естественно-то послѣдстіе нѣкой другъ классъ въ Англія не е напрѣдналъ толкова скоро колкото този классъ. Той постоянно е распространявалъ влѣніе-то си, уголѣмявалъ е сила-та си, и е улучавалъ състояніе-то си; и въ сѫщо-то врѣме нѣкой другъ классъ не е направилъ

толкова много за улучшение-то на състоянie-то на цѣлый-та Англійскый народъ и за улучѣнie-то на слав-та на Англійско-то правительство колкото него. Защо, прочее, по-долни-тѣ лица-сове въ всякой народъ да не усвояхте тоже начало-то на сѣдѣйстие-то или сдружаване-то, и въ сѣщый-та начинъ да ся ползувать отъ него? *(Сѣдва).*

ЧУДЕНЪ НАЧИНЪ ЗА ИСПРАЩАНИЕ ПОВИНЫ.

Г-нъ Бранъ казвалъ само въ Бирмингамъ, у Англія, дѣто имало голѣмо множество народъ. Когато той говорялъ скорошни писвали слово-то му, думъ по думъ, и незабавно го пращали на телеграфъ-то отъ дѣто са испращало на разни страны изъ Державъ-та по нездесетъ или шестдесетъ телоне. Щомъ слушатели-тѣ излѣзли изъ голѣмый-та салонъ дѣто са казвало слово-то и тръгнали прѣзъ улицѣ-та на гради-тѣ, тѣ нанѣрили слово-то което слушали въ салона, печатано дулно по думъ въ *Морнинг Нюсъ*, единъ Бирмингамски вѣстникъ. Тѣ го слушали въ салона, а другы-тѣ хора го прочитали въ доволно-тѣ си и въ дженско-тѣ си, само нѣколко минуты по-послѣ. Тѣ-ва слово са печатало въ Лондонскы-тѣ повседнены вѣстницы на сѣщый-тѣ вечеръ, и въ единъ часъ отгорѣ много хора го прочитали и въ онзи градъ.

Такъвъ начинъ за испращание повины и слова е много чуденъ и полезенъ, и въ нѣкои просѣщени Державы доста са употрѣбвала. Въ казано сѣщо начинъ слово-то на Принцрадъ часъ-то по единъ, и по два или по три часъ-то са само слово да са прочита въ вѣстницы не само въ цѣлый-та Принцрадъ, но и въ Пловдивъ, въ Русчукъ, въ Софійк, въ Битолія и по всичка-та Державъ, дѣто и въ цѣла Европа, то-ва е нѣкакво нѣщо. Частити са, нѣмци, онѣзи народы които имать такыва улесненія за испращание повины и за пѣтуване. По този начинъ средства-та за просѣщение-то, за развитие-то и за помнижъ-та на цѣлый-та народъ стаяить много по-лесны и по-евтины. Разни злощастіи и несполучы могатъ въ такъвъ случай да ся избѣгватъ.

Одескый-тъ Университетъ. — Научавамъ са, казва *Л. Хералдъ*, сѣдно неотдавнашно консулско изложеніе, че Одескый-тъ университетъ е единично-то заведеніе въ Южна Русія, дѣто е дадо начало образованіе, подобно на образованіе-то въ университети-тѣ на Западна Европа, са дава. Той са е основалъ въ 1865, и сега са сами че има 43 професоры, 252 ученика и единъ библиотека съ 150,000 свитцы (томове). Той има факультета за Право, за Математика и Естественни-тѣ науки. Но-голѣмо-то число отъ ученицы-тѣ му постиламъ за Право. Никой младежъ не може да постами въ университетъ-тѣ, ако не е прѣминалъ прѣзъ всичкы-тѣ классове на нѣкойк гимназіи и прѣзъ редовный-тѣ испитъ. Строгость-та на този испитъ е яна отъ това че въ 1873 отъ 515 ученика само 20 души са могли да го знаятъ. Всичкы-тѣ ученицы въ Одеса са подъ надзоръ-тъ на Държавъ-та. Никому не е позволено да учителствува безъ сиѣдѣтелство, и даже частни учители и учительы трѣбва да дадатъ испитъ прѣдъ да постамятъ въ нѣкойк фамилійк за такъва.

ЧЕЛОВѢЧЕСКА-ТА КОСА.

Много лѣкове за изправаніе-то на коса-та на человѣци, които са плѣшни, са сѣ обнародвали, но повечe-то отъ тѣхъ са бивали безполезни. Единъ Американецъ лѣкарскы вѣстникъ прѣдлага слѣдующый-тъ просъ лѣкъ за плѣшивость-та.

Полей единъ окъ врѣла водъ прѣзъ 4 кривачи чемшировы листа и ги възвари 15 минуты въ единъ затворенъ съдъ. Послѣ излѣй водъ-та въ единъ простенъ съдъ и ѝ остани въ него за 10 часа. Сетѣй прѣцѣди водъ-та и тури въ нѣя 3 лъжицы Колонска водъ. Мый главъ-та си съ нѣя сутрицѣ. Тя прѣчиста кожъ-та и ѝ дава силъ, и ако кореци-тѣ на коса-та, не са изгубили, та ще почне да расте бързѣ. Ако ли горнѣ-тъ лоѣ на главъ-та е гладъкъ и лъскавъ, тогава е ясно че кореци-тѣ на коса-та сѣ съвършено изгубени и нѣма никакъвъ лѣкъ за такавъ плѣшивость. Понеже плѣшивость-та често стана отъ тѣлесна слабость, най-добро-то средство за да ся лѣкува человѣкъ отъ плѣшивость е да попрани здраніе-то си.

Само въ Парижъ и въ Лондонъ са продавать сѣегодно по 75,000 оки человѣчеки коси. Ти са купуватъ отъ възрастны-тѣ момичета въ нѣкои области въ Франціи. Една коса са продава за сѣдъ лира и често за по нѣколко лиры. Момичета-та, които продаватъ косы-тѣ си, носятъ шапки на главы-тѣ си, и не ги пѣетакъ, но ги оставатъ праны. Тѣ не турятъ на главы-тѣ си нищо друго освѣнъ чиста водъ.

НАКАЗАНІЕ-ТО НА ЕДИНЪ СЛУГА.

Когато человѣци-тѣ, които пазятъ животны-тѣ въ зоологическы-тѣ музеи, са сѣдѣли въ тѣхъ, то-ва животны-тѣ ставатъ приятели и обычатъ пазачи-тѣ си. Слонъ-тъ въ такъвъ случай толкозъ възлюбва господарь-тъ си, щото го слуша както дѣте слуша баща си.

Но по нѣкога пазачи-тѣ на зѣрове-тѣ и на другы-тѣ животны са сто-ести безумни и лути хора, и не са обхождатъ добрѣ съ тѣхъ, но ги наказуватъ безъ никоѣ причина.

Ведъжъ единъ новъ слуга се постави да пази единъ слонъ, който бѣше навикналъ на добро и кротко гледаніе. Ако този новъ пазачъ да бѣше мадръ, той щѣше да са обхожда съ слона-тъ приятелски, и слонъ-тъ щѣше да го обича.

Но на мѣсто това, пазачъ-тъ почна безъ причина да поврежда слонъ-тъ и да обхожда съ него много строго и непріятелски. Най-послѣ слонъ-тъ изгубѝ търпѣніе-то си, и като ограбѝ пазачъ-тъ съ дългый-тъ си носъ, прилѣ на край рѣкъ-та и тамъ го потопѝ нѣколко пѣтие въ водъ-та. Тый наказаніе бѣше право, и отъ този пазачъ-тъ на научи че трѣбва да са обхожда съ слонъ-тъ приятелски, кото и въ-вшесе послѣ слѣдъ като научи урокъ-тъ въ рѣкъ-та. Послѣ слонъ-тъ почна да обыча този пазачъ.

Нѣки новинчъ че любовь придобива любовь дажe и отъ животны-тѣ.

—

Ако пакстинкъ желѣешъ да прѣминешъ ако благодаренъ и снѣ животъ, и ако са молишъ непрѣстанно на Бога за него, той безъ друго ще ти го даде.

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

ИСТОЧНЫЙ-ТЪ ВЪПРОСЪ.

Слѣдующо-то извѣстиамы отъ уводный-тъ члень на *Таймсъ*:

Какато сѣмѣйи и да прѣходѣватъ въ Европейскый-тъ интересъ въ въпрос-то на Источный-тѣ Въпросъ съ мира, тѣ не са относятъ толкова много до подпи-сани-то на Протокол-тъ колкото до сѣбитѣ-та които може да послѣдватъ отъ нѣго. Въ-вшесе са прѣдлагатъ че шесть-тѣ Силы ще ужаятъ помощь си дипломатическо-то единство, по отъ друга страна сѣ прѣсна че нѣкои сѣбитія може да ся случатъ на Истокъ-тъ-то да произведатъ новы сѣцвіяія. «Голѣми сѣмѣйи», казва Венскый-тъ не дошисвѣ, «сдѣствуватъ за прѣсъединѣ-то на Протокол-тъ отъ Порта-та, за който са казва че са исправилъ вече въ Цариградъ чрѣзъ Турскый-тъ посланикъ въ Лондонъ. Порта-та сѣ нада да продължава да защищава потолѣжѣ-то, кото ѣй прѣзъ мѣнѣ-то на Конференціа-та, и Европейскы Конституціа-та, и Парижкый-тъ сѣ. Друга жалоба е сдѣлана въ прѣсъединѣ-то за обсождѣване-то. Дажe ако обсождѣване-то на Турція и на Русія трѣбва да стане въ едно и на що-то врѣме, пъ-та-тѣ, прѣдъ видъ на висащи-тѣ сѣ прѣговори съ Черногора и на въстание-то въ Босна, кото показва знаѣ-ние на подпи-сване, може да висали че не е въ положеніе да са обсождава поставѣнѣ-то. Забѣлѣжи-тѣ, които са сѣдѣлѣ-тѣ въ тѣзи врѣмя, трѣбва да са ложатъ въ ума-та на всѣко, кой-то желѣ, що-то и да не са сѣ разяснили още въ Европейскы-тѣ вѣстники. Но-тѣзѣ може да са прѣобѣ-тѣ въ чиститѣ-тѣ сложенія, сѣобразно-то на сѣмѣ голѣмѣ войска въ какво-то, зауѣ-тѣ, отъ кайне-то и оспоримаваніе-то на области-тѣ чрѣзъ отнѣсяніе-то на сѣмѣ-то-тѣ на Европа, и на Европейскы-то населеніе. Тѣзи са фактове, кото задаватъ въказъ-тѣ страны, и които не можемъ да извѣваимъ, но ный не трѣбва да плостаимъ фальшиво надѣяніѣ-то да ся сдѣлѣ скоро-зумѣніе. Какъ и да е, Русско-то Правительство ще са задѣлѣ отъ трѣбѣ-то Сѣмѣ да не дѣйствува отдѣлно против Порта-та до когато ная-вѣдѣ-то прѣдложѣ-то на Конференціѣ-та ще са прѣемѣ и ще ся турятъ въ дѣйствіѣ. Русско-то Правительство са сѣдѣ, кото-то е дадо нѣкакво прѣме на Турцы-тѣ и да опита дай-то са разположи или способи да дѣйствуватъ спорѣдъ сѣмѣйи-тѣ, кото ще ни-то сѣдѣть отъ Европейскы-тѣ Сѣмѣ. «Протокол-тъ», казва *Ордѣ*, може-бы ще сложи настоящ-та криза; кнъ и да е, той отъ-ерди сѣмѣ новы дипломатическа сѣзѣ на Источный-тѣ Въпросъ. Но-то дотолкова нуждѣ-тѣ мѣрки за дѣйствіѣ-то подобрѣніѣ на сѣстояніѣ-то на *ная-вѣ*. Може да си кажѣ дажe че ная Протокол-тъ ако не опрѣдѣлѣ-ди скоро, ще бадѣ по-полезенъ отъ надзоръ-тъ на международна-та комисія, кото-то Конференціа-та бѣше рѣшила да бадѣ на само опрѣдѣлѣно врѣмѣ». Сѣоредъ тоѣ вѣстникъ Протокол-тъ ще установи единъ постоянѣнъ международенъ съвѣтъ отъ Сѣмѣ-тѣ, който ще са натовари да дава сѣвѣти и наставленія на Русія-та и на обѣдѣлѣ-ще всичкы-тѣ работы, кото са отнасѣ-тъ до положѣніѣ-то на Христіяни-тѣ. И така чрѣзъ всѣко сѣдна твардѣ важна стаѣ-ка са извадѣ на дипломатическо-то поле на Источнѣй-тѣ Въпросъ за покровителѣство-то на Христіяни-тѣ.

Ако прѣемѣ че тоѣ вѣстникъ прѣдставлѣ-ва вглѣдоѣ-то на Русія-та и на Русско-то Правительство, както е твардѣ вѣзможно, сѣо сѣ сѣдѣствѣ-та отъ подписвѣніѣ-то на Протокол-тъ-то може да бадѣ по-лесно да ся постигнѣ-то на тѣзи цѣль. Средства-та, до колко-то са насе до Англія, ще сѣстоѣть въ дадѣ-ніѣ настоящѣ-то много или малко строгѣ на Порта-та, и яфорѣно-то и другы-тѣ Сѣмѣ, кото са подписѣ Протокол-тъ, ще употрѣбѣ сѣщы-тѣ средства; Ако Русія ще ясне повечѣ нѣщо отъ това, тя трѣбѣ да търси другы средства, а не подписване-то на единъ Протокол. Може да са сдѣ-ди щѣ-то Русско-то Правительство да ся бѣ-ди въ-вшесе-то на Сѣмѣ-тѣ с сѣдѣ-ствочно, и че Русый-тъ Царь трѣбва да дѣйствува независимо за да предѣлѣ нуждѣ-тѣ въ-вшесе-то безполезнѣ-та на Христіяни-тѣ; или какъ самѣй-тъ Протокол-тъ може да бадѣ безполезенъ, и тогава Источнѣй-тъ Въпросъ ще са измѣрѣ пакъ въ сѣдѣ-то подновѣніѣ на война-та против сѣта. Отъ другѣ страна, подписвѣніѣ-то на тоѣ Протокол-тъ може задѣ-жана Русѣйа да сѣ сѣвѣтва съ другы-тѣ Сѣмѣ, и да не дѣйствува независимо дадѣ-то и ако дадѣ благорѣдѣніѣ да разнесѣ всѣкѣ кото са отнѣсѣ до Турско-то Правительство, то-то пак-то-то-то-то-то-то Христіяни-тѣ ще ну подѣлѣвадѣ. Европейскы-тѣ Сѣмѣ ще имать прѣмѣ и дѣлжность да дѣватъ сѣвѣти на Турція и на Русія да ако-то сѣ отнѣсѣ-тъ да прѣдотвратѣ да насилѣствѣ-то въ Босна. Ако Русія, обаче, е нѣкоѣ да сѣ бѣ, то-то-то-то-то-

Прѣдсѣдатель-та обѣщалъ че врѣме-то да се заминавать съ него ще доде когато заговоренити-ѣ вѣрху управленіе-то на-область-ѣ си подлежи на представителе-то, и Камара-та се съгласила съ неговото желаніе.

Наконецъ, Камара-та сѣдѣ като одобрила отговоръ-та на царско-то слово, поговорила Прѣдсѣдатель-тъ да го приеми на Н. И. В. Султанъ-та.

РУСКО-ТО НАШЕСТВІЕ.

Сѣдующе-то извлѣчени отъ едно писмо, обнародано въ *Л. Хералдъ:*

Въ една война между Русіи и Турціи, безъ съмнѣніе ще ни дѣй бойны полети, едно въ Европа и друго въ Азія. Отношеніени-та помежу на военны-тѣ дѣйствіи вѣрху едно отъ тѣхъ ще зависятъ отъ тѣхъ, които войни-та прѣдприемя да продобие. Ако тѣхъ-ти ни Русіи е да завладѣе Цариградъ, както нѣкоіе са хвръл, нито е не войны-тѣ главни дѣйствія и усилія ще сѣ съсрѣдоточатъ въ Европа. Русіи-та всемогащия ни ще направитъ тѣхни погрѣбали-щото да искатъ да придобиятъ тѣхни цѣлъ чрѣзъ single походъ въ Азія, който ще бѣ отдалеко отъ сѣрдоточіе-то на военны-тѣ и на сѣобщенія-та ни, и що ги принуди да заводяватъ една земя безъ пали-ще, безъ храна за една голѣма войска и съ едно бѣдно и враждебно населеніе. Тѣзи походи усилятъ войнъ-то, но не могатъ да завлѣкатъ завладѣніе-то на завоюваніи-тѣ земи.

И тиа бойно-то поле въ Европа ще бѣде отъ голѣма важность. Руски-тѣ войски, които сѣ съсрѣдоточени около Кишинеу, са готови да тръгнатъ; Турски-тѣ войски, които са распрѣснати покрай Дунава, очакватъ само една заповѣдь да заминаятъ прѣдпочитани-тѣ мѣста, и що дипломатіи-то не усѣпѣ да пустнатъ ново-то-та войска, знаятъ-тъ за непритѣсненъ-тѣ дѣйствіе що са даде отъ Руській-та страна. Въ тоа случай, Руска-та войска ще земе принудителенъ положеніе, които може-бѣ и да Румынія за тъзи цѣль го показа достаточно. Войски или военаго Румынскій-та Князь позволява на Руска-та войска да прѣминатъ свободно прѣзъ Румынія, чрѣз расположеніе-то й желѣзницѣ-тѣ си и такъ удесяни инвидителна-та войска протиивъ Владѣтеля-тъ сѣ.

Турска-та войска, за да протиостои на Руско-то нашествіе, що ни подпорва вѣрху дѣй естественно забранителны линіи, Дунавъ-тѣ и Балканъ-тѣ, Турска-та морска сила въ Черно море, които е по-горна отъ Руска-та, може да замине нѣкои точки покрай Румынскій-тѣ бѣрегове и да доде голѣмы запрудсніи на дналеніе-то на Руска-та войска.

РУСКА-ТА ВОЙСКА.

Одеснай-та дописнинъ на *Таймсъ* пише слѣдующе-то:

Русіи-та южна войска сѣстои отъ 250, 000 войницы съ 700 топове. Всички-тѣ отдѣлени са готови за военны походы. Войска-та, които е сѣрдоточена на сами-ще-то основны мѣста и укрѣплени, е отдѣлна отъ горѣ-спомената-та.

Одесса е сѣвершенно сѣдрамена противъ едно такъвъ отказъ морско-то на 100 торпиды, и сѣ единъ редъ добрѣ построени и чудесно въоружени укрѣпленія. Торпидит-тѣ са въредени около 8-мий водачесь отъ пристанище-то на тоя градъ по тѣхъ-ти начинъ щяхъ нѣкой корабъ не може да вѣлѣе въ него безъ да сѣ доблиши до тѣхъ. Укрѣпленія-та му са въоружени съ 8 батерія тонове. Одеснай-та гарнизонъ сѣстои отъ 10,000 войницы, но въ окоолности-та му много войски сѣ запирятъ. Осѣвнъ Одесса-то пристанище, Николаєсько-то и Аверкинско-то сѣ въоружени съ нѣй-тѣхъ тонове, и торпиды са са положили въ тѣхъ за да възбранятъ приближеніе-то на непріятелски-тѣ корабы.

Великій-тъ Дукъ Николай се е заспрялъ въ Кишинеу отъ нѣколко дена насамъ. Той ще е отдѣлъ сѣдрамѣнъ съ войнъ-то той всѣкы день съ расходка по възъ.

ПОДПИСВАНІЕ-ТО НА ПРОТОКОЛЪ-ТѢ.

Телеграмъ-тѣ отъ сѣббота и отъ Недѣля извѣстяватъ че Международный-тѣ Протоколъ са подписалъ въ Лондонъ отъ прѣдставителси-тѣ на 6-тѣ поръчителны Силы. Той призовяи Турціи да всѣкыи прѣобразованія-та, но отъ нѣкои не яска да го подпише.

Л. Хералдъ казва че въ понѣдѣлникъ почти всѣчки-тѣ посолства въ Цариградъ прѣели по телеграмъ-тѣ въ царска-та сѣобщенія-та, що на Протокола-то-то са подписалъ въ Лондонъ миналата сѣббота. Цѣлъ нѣкаи причини да вѣрвамъ, казва тоа вѣстника, че, съобразно съ расположеніе-та на тоая Международенъ Актъ, всѣчки-тѣ прѣдставители на Силы-тѣ въ Турска-та Столица ще отидатъ заедно на Порта-та идущо-то сѣбота, и официално ще помолятъ Турско-то Правителство да са сѣобразяви, и да тръгнѣ въ дѣйствіе прѣобразованія-та, които му са прѣдложахъ отъ Цариградъ Конференція.

Спорелъ *Фаръ дю Боспоръ* Висока-та Порта прѣди въ понѣдѣлникъ отъ посланника-та си въ Лондонъ една дѣлга депеша, що-то обяснѣ сѣдадержанію-то на Турско-то-то. Тоа депеша си прѣнесла недѣля-та на Турски и се запесла въ сѣдадѣ-тѣ день въ прѣсѣдѣ-тѣ-назатъ, дѣто Министрьи-тѣ сѣ сѣбрали на Сѣвѣтъ-то-то на Султанъ-то Н. И. В. Султанъ-тъ. Отъ тъ-та Министрьи-тѣ са сѣ заявяли на В. Порта и почнали да разисквятъ нѣкоіо-то-то документъ. Разисквани-та траяли дълго врѣме.

Спорелъ тоаи нѣстинъ Протоколъ-тъ-то обѣщавалъ сѣдѣдующе-то главны точки:

Подписвани-тѣ Протоколъ-тѣ утвѣрждаятъ че едно спорязумѣніе са установи между 6-тѣ Силы по врѣме-то на Источна-та Криза; че тоа спорязумѣніе е основано отъ сѣбраніе-то на една Конференція въ Цариградъ, които положи основы-тѣ на прѣмирѣніе-то на Кнежества-та и на областѣ-тѣ Сирія, Друзъ-то-то, Ливанъ-то, и вопрѣки неспокоя-та на Конференція-та, спорязумѣніе-то е прѣело едно новодадѣяніе отъ Турско-то Правителство.

Подписвани-тѣ го считатъ миръ-тъ сключенъ между Сѣрбія и Турція и прѣпоръчаватъ на Порта-та всѣкаквеніе-то на прѣобразованія, Протоколъ-тъ дава врѣме на посланници-тѣ, на министры-тѣ и на консули-тѣ на 6-тѣ поръчителны Силы да надзираятъ дѣйствія-та на Отоманско-то правителство. Въ случая-то, че Турско-то правителство не исплѣни изисквани-тѣ отъ него прѣобразованія, подписвани-тѣ го Силы ще разисквятъ какво трѣбва да направятъ.

Посѣдѣ *Фаръ дю Боспоръ* прави сѣдѣдущи-тѣ дѣйствія въ Протоколъ-тъ:

Тамъ-то-то е казано че прогрѣса-та на прѣдуготовителна-та Конференція, които В. Порта бѣше обѣщала за непріемѣна, са бѣли или сѣвершено унищожени или сѣмнѣчени. Тъ-то-то е прѣ-тѣ-то-то надзоръ-то на Българія и на сѣрдѣлѣніе-то на Християнски вѣри не са поплашятъ въ Протоколъ-тъ, и чиенъ-тъ за учрѣждение-то на сѣда Международна Комисія, що е трѣбвало-тъ да сѣрѣ чиенъ, който дава право на чуждестранны-тѣ консули да надзираятъ изпълненіе-то на прѣобразованія-та. Въ-просъ-тъ за чуждестранны-тѣ надзоръ-то-ставатъ тъмнѣ, и десно може да се прѣобѣрне въ постоянно вѣмѣніе въ внутрѣшнѣ-тѣ работы на Дерлиа-та. Но не е сѣрѣтова. Русіи никакъ не иска да сѣ надзирва изпълненіе-то на прѣобразованія-та за сѣмѣ-та Дерлиа, но исключително въ Босна, Херцеговина и Българія. Въ-то-то знаемъ вечѣ че подъ вие-то Българія-та разбира и Тракія и Македонія. Но тоая нѣчто стѣнолтическо-то отрицѣніе на Българія-та приносѣ изкъчудно.

Осѣвнъ тоа тоая Протоколъ докача достоятѣлно-то на Висока-та Порта, защото той не тръ Турція и Русіія — рана нога. Той се е сѣчинилъ и подписалъ отъ Силы-тѣ безъ да са позвови на Турція да вѣзе участіе въ прѣдварителны-тѣ прѣговори въ тоаи-то, и послѣ е са изказа. Тоа е едно униженіе за всѣка. Турція са сѣрѣтва да са обѣсорѣяви сѣта, и пакъ работущіе-то на Русіия-тѣ войски са отсѣ-ва за когато миръ-тъ сѣ сключи между Порта-та и Черногора. И тоа е друго доказѣніе за Порта-та. Сѣдадоватѣно, спорѣдъ тоая нѣстинъ, Порта-та трѣбва да е свои сѣмо-то поведѣніе, което е сѣдѣлала прѣди нѣкое-то на Конференція-та.

Фаръ дю Боспоръ отъ сѣрѣда казва че той е напрѣвилъ трѣмъ за да обнародаяе че Протоколъ-тъ сѣвѣтвалъ В. Порта да сѣ обѣсорѣяви и да изпрати елиси есобѣ-ствѣ-то-то въ С.-Петербургъ за да сѣ спорязумѣе напрѣко съ Русѣія. Въ отъ-то-то Протоколъ, обаче, сѣ рѣшило между Силы-тѣ да дадатъ подобѣ-то сѣвѣтъ на Турція.

ОТТЕГЛЯНЕ-ТО НА КНЯЗЬ БИСМАРКЪ.

Спорелъ нѣй-послѣдни-тѣ телеграмы Князь Бисмаркъ поискалъ распуса за една голѣма-та Конференція-то, но всѣдѣ-то-то-то му отказалъ, пръвѣй-тѣ си дадъ отставка-та. Императоръ-тъ, обаче, не ѣ прѣлѣ, но още не е сѣвѣро-дѣлѣ що му дадѣ една подпись, распуса. Изказно и да бѣдатъ точни-тѣ обстоятелства за онова което са кисае до распуса-тъ на Князь Бисмарка, знаятъ-тъ че той е оттегелилъ отъ своіа-то-то сѣ служба, бѣло прѣпоръчено или за вѣнкаѣ, дава надежда за единъ по-ясенъ политическы небосклонъ въ Европа.

РАЗНИ НОВИНЫ.

Единъ телеграмъ отъ Лондонъ отъ 18-й-того казва че Ф-ръ Дизраелъ, настоящій-то Англійскій Министръ въ Испанія, сѣ е прѣдложилъ да прѣпрѣмѣнѣ посланникъ въ Цариградъ прѣзъ отсѣствіе-то на Сѣръ Генрій Елиотъ. Другъ въ-послѣдъ телеграмъ казва че *Дейли Нюсъ* осѣждя избѣрѣ-тѣ на Г-на Лейярда за Цариградско-то посолство, по причина че той бѣлъ твѣрдѣ съдѣлствителенъ къмъ Турція.

Миналѣ-тѣ четвѣртъкъ единъ сѣвѣтъ е станалъ въ Лондонъ-то-то Домъ-то-то-то на прѣдсѣдателѣ-то на Н. В. Султанъ-тѣ. В. Везиръ и всѣчки-тѣ Министри са присѣствували въ него.

Басиретъ отъ сѣббота казва че 9 Русски запори стовѣрили сѣ въ Катаро хрвы за Черногора, които цѣли да достигнѣтъ за цѣла годѣна.

Сѣмо-то-то, Варненскій-тѣ мотесарифъ, са опрѣдѣлѣлъ за мотесарифъ въ Тулча, а Тулченскій-то — за Варна.

Хилмъ Черчъ паша, който бѣше сѣ опрѣдѣлѣлъ за мотесарифъ въ Ромелія-то-то Пѣрвъ прѣди нѣколко седмици, заминалъ вчера за тамъ.

Спорелъ *Басиретъ* повеле Дѣржавній-то Сѣвѣтъ бѣлъ натрупанъ съ много важни работы, едно особѣно отдѣлѣніе цѣло да сѣ сѣстави наскоро, които да са занимава исключитѣлно съ земѣдѣлѣ-то-то-то работы на Дѣржава-та. Тоа отдѣлѣніе цѣло да поеи-то-то *Малѣ Хаирсѣ*.

Миналѣ-та седмица, Г-на Касини, редакторъ-то на сатирическій-то вѣстникъ *Хаялъ*, сѣ осѣдалъ въ 3-годишенъ затворъ за нѣщодѣнія вѣрху писѣщіе-то на вѣстника.

Единъ депеша отъ вторникъ извѣства че сѣна сѣадѣвѣнеса болѣсть са появила въ-ново Бѣгдѣлъ.

— —

Въ вторникъ министри-тѣ са имали на Порта-та единъ Сѣвѣтъ, въ който са разсѣкали Протоколъ-тъ.

Миналѣ-та седмица, Ахмедъ Вефикъ Костантинъ-то-то-то

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница сѣ издава всякой Четвертакъ. Цѣна-та за единъ годишенъ е едно бѣло меджидіе и половина, а за шесть мѣсеца три четверти отъ бѣло меджидіе; въ чужбина-та всички Турски тимбри (вулове) 50 гроша за годишенъ. Спомоществоватѣ-та трѣбва всякога да сѣ прѣдплатяватъ и да сѣ изпращатъ въ полиця, въ другъ, въ кайле и въ пощенски тимбри (вулове) Турски, Нѣмски, Пруски, Русски или Французски, на Редакторъ-тъ у Америкинъ Хаяс въ Цариградъ. Извѣстія сѣ амѣсвѣатъ по 2 гр. на редъ.

Година 2. **ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 31 МАРТЪ 1877.** **Брой 13.**

ИЗВѢСТІЕ.

Кѣмъ край-тъ на минилъ-тъ годишенъ ний продлъживахмы 6 сѣдмици на редъ да облагаваемы на настоятелитѣ сѣ да ни лѣятъ по-скоро по колко листове ще искатъ отъ Сѣдмичнѣ-тѣ и отъ Мѣсечнѣ-тѣ Зорницѣ, за да знаемъ колко да печатимъ. Съ благодарение признаваемъ не мнозина сѣ сообразили сѣ излетіе-то ни; но другуи по причинѣ на нерпителмость и на бавяніе отъ страна на спомоществованіе-то, не ни явиха сѣ срѣме по колко листа искатъ и отъ дѣй-тѣ Зорницы. Сѣдѣстеіе-то е че сега ний не можемъ да посрѣщаемъ послѣдни-тѣ порѣчки отъ Мѣс. Зорница, защото нѣкои отъ бреее-тѣ и не ни останѣхъ. За да угодимъ на настоятелитѣ-тѣ си и на спомоществованіе-тѣ си, ний ще ги прѣпечатаемъ тозъ нѣмъ, но като сѣдѣстеіе на тѣзно-то бакалие, тѣ трѣбва да почакатъ за мѣсъ, и ний трѣбва да ни ждемъ единъ излишенъ сумъмъ пары. За напрѣдъ, обаче, ний не ще прѣпечатаемъ другуи бреее, и онѣзи, които искатъ да прѣпечатъ всичкы-тѣ бреее на листове-тѣ си, трѣбва да сѣ подписеатъ и да си внасятъ спомоществованія-та сѣ срѣме. Настоятелитѣ и спомоществованіе-тѣ ни трѣбва да знаятъ че нѣма-та и на дѣй-тѣ Зорница е толкова малъкъ, то ний не можемъ да печатаемъ повече листове отъ за колкото имаемъ порѣчки.

Повеее само нѣколко бреее отъ Сѣд. Зорница отъ 1 Януар. 1877 ни останѣхъ, ний извѣстяваемъ на всичкы че нови спомоществованія ще сѣ прѣпечататъ отъ идущій 1-й Майдъ до 31-й Декемвр. за 1 б. меджидіе, а въ кайле и въ пощенски тимбри за 40 гроша.

ВЛИЯНІЕ-ТО НА ХРИСТАНСТВО-ТО.

(Продлъженіе.)

Древня-та цивилизаціо ни духъ-тъ си е бѣло безчеловѣчна. Законъ-тъ, който тѣ е прогласила, е билъ законъ-тъ на силж-тѣ, споредъ който слабѣ-тѣ трѣбваше да слугуватъ на силны-тѣ. Съобразно съ тоѧ варварскы законъ неправедни войны за завоеваніе сѣ ся правили, пѣлнини сѣ ся продавали като робы, и человѣци сѣ бивали принудени да сѣ борятъ единъ съ другуи и съ дивы зѣрове за забавленіе на завоевателитѣ-тѣ ихъ.

Христанство-то дойде да унищожи варварскій-тъ законъ на древнѣ-тѣ цивилизаціѧ и да прогласи вѣчето нечто законъ-тъ на любовь-та, споредъ който силни-тѣ трѣбва да служатъ на слабы-тѣ, просвѣтени-тѣ — на просты-тѣ, и добродѣтели-тѣ да ся стараѣтъ за въ полѧ на порочны-тѣ, както и Христосъ дойде не да сѣ служи отъ другуи, но самъ да слуѧи на всичкы. Щомъ Христанство-то прѣодолѣ, религіозни-тѣ обряди не ся придружаваха вече съ своеволны пиусотіи, олтари-тѣ не ся осквярняваха вече отъ кръвь-та на человѣчески-тѣ жертвы, и пѣлнини-тѣ не ся хвърляха вече при дивы-тѣ зѣрове и не бивахѧ принудени да ся погубватъ единъ другуи.

Евангеліе-то е осѫдило гордость-та на Гръціѧ и неправедны-тѣ завоеваніѧ на Римъ. То е обявило че Богъ е направилъ отъ единъ кѣвъ всичкы-тѣ народы на земѧ-тѣ, и че тѣ не трѣбва вече да ся учатъ на войнѫ. Нѣкои, обаче, може да попитатъ, ако това е така, какъ стана че Христіанскы-тѣ народи правятъ толкова много войны? Ний отговаряме че тѣзи народи са прѣпечатили Евангеліе-то само отчасти, и че тѣ ся намирать още до нѣдѣ подъ варварскій-тъ законъ на древнѣ-тѣ цивилизаціѧ. Нѣко е, обаче, отъ слѣдующы-тѣ екаточе че нынѣшни-тѣ Христіанскы народи повече и повече прѣимать начала-та на Евангеліе-то относително войнѫ-тѣ. Тѣзи народи не одобрѣвать настоящ-тѣ си политикѣ; тѣ прѣемать че война-та е голѣмо зло, и това тѣхно убѣжденіе се усилва отъ день на день. Сега са развила една сила, която е по-силна отъ царскы-тѣ войскы, именно сила-та на едно просвѣтено общо чувство, и тѣзи нова сила повече и повече ся противи на войны-тѣ. Та не тѣрси такыва войны каквы-то Кесари-тѣ сѣ правили, нарочно за завоеваніе. Христіанскы-тѣ народи сѣ достигнали да ся убѣдатъ че ниа единъ по-добрѣ начинъ отъ войнѫ-та за прѣимѣніе-то на международны изпроси. Въ Европѫ вѣтрѣ въ нѣколко години сѣ ставали нѣколко международни конгреси и конференціи за да изнамѣрятъ нѣкои средства за рѣшаваніе-то на международны мѧчнотіи безъ кръвопролитіе. Тоѧ начинъ за рѣшеніе-то на такыва мѧчнотіи се е прѣелъ добрѣ отъ много Европейскы и Американскы народи и отъ тѣхны-тѣ владѣтели. Христіанскы-тѣ народи сѣ наклонни повече и повече да ограничатъ ужасы-тѣ на войнѫ-тѣ въ дѣйствителны-тѣ ратницы и да въспрѣтъ непотрѣбно-то погубваніе на животъ-тѣ и на имотъ-тѣ. Тѣ вѣчето да поробятъ военны-тѣ сѣ пѣлнины, обхождатъ ся съ тѣхъ добрѣ и ги разменятъ колкото е възможно по-скоро.

Когато сравнимъ минало-то съ настоящe-то, ний ще ся убѣдимъ че едно чудесно промѣненіе се е извършило въ това отношеніе. У древни-тѣ народы Титъ се е отличилъ по человѣщинѣ-та си, но когато прѣзелъ Іерусалимъ въ 1-тъ вѣкъ сл. Р. Х. той раснилъ толкова хлѣядны душы отъ храбри-тѣ му защитницы, щото не е имало доста дървета за кръстове, нито пакъ мѣсто за въздигаѣе-то ихъ. Сравнете това съ онова което Германци-тѣ направихѫ, когато прѣзехѫ Парижъ слѣдъ единъ дъгъ обсадѣ. Първа-та грьжа на Германскѫ-тѣ войскѫ бѣше не да мѫчи или да убива, но да храни гладны-тѣ жители. Ако нѣкой говори за ужасны-тѣ свирѣпства, които са направилъ прѣди нѣколко години отъ Парижанѣ-та Конунъ, ний ще му напомнимъ че онѣзи, които направилъ онѣзи свирѣпства, направилъ Христіанство-то и прогласилъ себе си за безбожницы. Тѣхный-тъ примѣръ доставя едно доказателство, че ако нынѣшна-та цивилизаціѧ отхвърли Христіанство-то, та може да потѫне въ по-дълбоко варварство даже отъ древно-то язычество.

Войны-тѣ на Христіанскы-тѣ народы, наистинѫ, сѣ срамъ за нынѣшнѫ-тѣ цивилизаціѧ и укоръ за Христіанскѫ-та вѣрѫ, но пакъ е явно че религіозно-то влѧніе на Христіанство-то сѣ чувствува повече и повече, и че человѣщинѣ-тѣ ѫ ще начнѧ ся прѣимать постепенно отъ Христіанскы-тѣ народы; и ний сѣ надѣваемъ че не сѣдѣ много врѣме, тѣ ще сѣ прѣемать толкова добрѣ, щото народи-тѣ не ще ся учатъ вече на война. Христіанство-то вече е нанамѣло число-то на войны-тѣ и доста е смѧкнало жестокости-тѣ ихъ; дало е въскоро да освободи сѣвсѣмъ всичкы-тѣ земи отъ тоѧ ужасенъ бичъ.

Христіанство-то е дѣйствувало противъ робство-то и жестокости-тѣ му. Борба-та е была дѣлга и люта, но Христіанство-то почти съвершенно го е уничожило. То е въздигнало женскій-тъ полъ отъ униженіе-то въ което язычество-то го бѣше хвърлило, и е дало на женѫ-тѣ честно-то положеніе, за което тя е была назначена отъ Създатель-тѣ ѝ.

Христіанство-то толкова е развило и подкрѣпило домашны-тѣ добродѣтели, щото дѣца-та могатъ да ся въспитатъ както подобава, и бѣженство-то, което произхожда отъ тѣхни добродѣтели, може да ся придобѣва. Христіанство-то е построило безбрѣжни болници за болны-тѣ и за луды-тѣ, и е умножило твърдѣ много благодѣтелны-тѣ заведенія за всякакъвъ видъ злощастницы.

Ний сега ще попытамы какво зло Христіанство-то е направило на нѣкое лице, на нѣкова человѣщ или на нѣкой народъ? Учило ли е народы-тѣ или человѣцы-тѣ да ся мразятъ, да ся ядятъ и да ся грызатъ единъ другуи? То заповѣдва на человѣцы-тѣ да ся обичатъ единъ другуи и да правятъ на другуи-тѣ щото искатъ тѣ да имъ правятъ. Умножило ли е безбрѣжни-тѣ злины, както произлизатъ отъ пѣнстваѧ? То осѫжда онѣзи, които уповаватъ близни-тѣ си. Насѣрдчило ли е разпратности-та? То осѫжда даже всякъ вечетъ мысъ. Разнилило ли е миръ-тъ и бѣженство-то на человѣци-тѣ? То заповѣдва на ѫжѣе-тѣ да обичатъ съпруги-тѣ си, и на жены-тѣ да почитатъ мѫжѣе-тѣ си.

Противно ли са е на благоденствіе-то на нѣкое общество или на нѣкой народъ? То запрѣтва всичкы-тѣ онѣзи злины, които правятъ едно общество опасно; и то подкрѣпя всичкы-тѣ онѣзи добродѣтели, само чрѣзъ които едно общество може да стане благоденственно. Христіанство-то подкрѣпя лиѧ тиранство-то и угнетеніе-то? То заповѣдва на царіе-тѣ да царувать въ страхъ Божій, и ний нѧкоѧ не единъ е тѣхный-тъ царь, и какуто-то трѣбва да дадатъ отчетъ, и не всичкы-тѣ имѫ подданницы са Божіи чадѧ. Възбуждѧ ли непредвѣдны мятежы и въстанія? То заповѣдва на человѣщинѣ-та да покоряватъ на власти-тѣ като отредены отъ Бога. Подигѧ ли народна-та гордость и възбуждѧ ли прѧжда между разнѧ-тѣ племена на земѧ-та? То обявава че всичкы-тѣ человѣщи сѣ отъ единъ кръвь. Насѣрдчѧ ли война и кръвопролитіе? То заповѣдва на человѣщы-тѣ да не ся учатъ на война. То прогласева че всичкы-тѣ человѣщи сѣ братіи и че Богъ е Отецъ на всичкы-тѣ.

Нынѣшна-та цивилизаціѧ е прѣела, до нѣкоѧ степень, тѣзи небесны начала, и по тѣзи причинѣ много отлични историци утвѣрждатъ че онова което е най-чисто-то и най-добро-то въ неѣк е плодъ на Христіанство-то.

(Слѣдва).

СВИДѢТЕЛСТВО-ТО НА ИСТОРЩЪ-ТѢ ЗА ДѢЛА-ТА НА ХРИСТІАНСТВО-ТО.

Дѣла-та, които Христіанство-то е извършило, са неоспорни даже за невѣрнѫ-тѣ. То е изгонило жестокость-та; подчинило е страсти-тѣ на разумъ-тъ; осѫдило е самоубійство-то за безчестно нѣщо; наказало е и е въздрашило оврѧзано-то дѣтеубійство; и е отнахило безсрамны-тѣ нечистоты на изличнѣйше-то. То е прѣнесло лѣкъ за неправды-тѣ почти на всякой классъ отъ народы-тѣ. То е избавило мечебоецъ-тѣ (гладіаторъ-тъ); освободило е робъ-тѣ; покровителствало е пѣлнинъ-тѣ; хранило е болны-тѣ; довело е прѣбѣжище на сирче-то; излѣчило е женѫ-тѣ; и е закрило мѫженѫ-тѣ малолѣтнѫ възрасть на дѣца-та. Въ всякѫ часть на животъ-тъ улучшително-то му влѧніе се е почувствувало. То е измѣнило съжаленіе-то отъ порокъ въ добродѣтель. То е въздигнало спрошаніе-то отъ прокаѣніе въ благословеніе. То е облагородило работа-та отъ низость въ достоинство

и длъжность. То е освятило женитбата отъ едно просто условие въ едно божественно учреждение. То е открыло за прьвъ пать въ лице-то на Христа такавъ нравственъ красотъ, който человѣци-тѣ никакъ не сж очаквали да видятъ. То е породило самж-тъ идеѧ за милостивнѣ, и е расширило границы-тѣ й отъ сѣсѣдство-то до цѣлый-тѣ человѣчески родъ. То е разнило идеѧ-тѣ на человѣчество-то като единъ общо братство по величкій-та свѣтъ, даже тамъ дѣто благовѣстѝ-та му не сж ся приели; и сж това то е прѣпитало живота-тѣ и е възвишило душа-тѣ на всяко чистно лице.

ЕДНА ХРИСТИАНСКА ДЪЛЖНОСТЬ НА ДУХОВНИ И МИРЯНЫ.

—

За проповѣдническо-то званіе сто-ва говори Ап. Павелъ: «И той (Іисусъ Христосъ) даде едни да сж апостоли, другы пророци, другы пак благовѣстители, а другы пастыри и учители, за усъвьршенствование на святы-тѣ, въ дѣло-то на служеніе-то, въ назиданіе-то на тѣло-то Христово». Еѳес. 4; 11, 12. Той съ плачъ поръчвае на пастыри-тѣ на Еѳесжкѣ Церква да внимаютъ да пасатъ стадо-то надъ което Духъ Святый обще ги поставилъ епископы, Дѣян. 20; 28. А на Тимоѳея той най-усърдно пише: «Вниматй на себе си и на поученіе-то, и стой въ това; защото тай като правишь, и себе си ще спасешь и тѣзи които ти слушатъ.» 1 Тим. 4; 16. «И тай заръкамъ ти прѣдъ Бога, и Господа Іисуса Христа—проповѣдувай слово-то, настоявай на врѣме и безъ врѣме, обличи, запрѣти, умоли съ всѣко дьлготрьпѣніе и поученіе.» 2 Тим. 4; 1, 2. Отъ тѣзи и много другы части на Слово-то Божіе е явно, че въ-рна-та Христіанска длъжность на всѣко священно лице е проповѣдването на Божіа-тѣ истина. Всѣкой пастырь е длъженъ прѣдъ Бога да проповѣда на человѣци-тѣ чисто-то Евангеліе Христово; длъженъ е да проповѣда на врѣме и безъ врѣме, да увѣщава, да умолва и всѣчесви да ся старае за обращаніе-то на человѣцы-тѣ къмъ Христа и за духовно-то напрѣдваніе и усъвьршенствованіе на стадо-то си. Дѣто пастырь-тѣ и учители-тѣ извьршаватъ тѣзи си свята длъжность, споредъ какато Слово-то Божіе изисква, тамъ народъ-тъ ся избава отъ много суевѣрія и заблужденія, и ся уплака всѣка истинскій-та напрѣдване; дѣто, напротивъ, пастырьтѣ не исъполняватъ вѣрно тѣзи длъжность, тамъ народъ-тъ остава надолу въ просвѣщеніе-то въ Христіанскый-та животъ. Исторія-та е пълна съ примѣры кото подтвьрдяватъ това.

Тѣзи длъжность, обаче, не ся налага изключително на пастыри-тѣ и проповѣдницы-тѣ. И мірани-тѣ Христіани ся длъжни споредъ силы-тѣ си да проповѣдватъ Евангеліе-то Христово. Всѣкой Христіанинъ е длъженъ да благовѣствуява истинж-та Божіа. Ап. Петръ, какато пише на Христіаны-тѣ прьснаты по разны-тѣ области на Азія, казва имъ: «Вай, обаче, сте людіе които Богъ придобы, за да възвѣстите добродѣтели-тѣ на тогова, който вы призва отъ мъ-лъка-та въ чудна-та своѧ свѣтлина.» 1 Пет. 2; 9. Богъ казя на цѣлъ Израилскый народъ: «Слушай, Израилю — тѣзи думы, които ти азъ заповѣдувамъ днесь, да бѫдатъ въ сѫрдце-то ти: и да ушиш съ тѣхъ прѣлѣжно чада-та си, и за тѣхъ да говоришь когато сѣдишь въ домъ-тъ си, и когато ходишь по пътъ-тъ, и когато лѣгаш и когато станаш,» Второз. 6; 4—7. Отъ тѣзи стихове въ Святото Писаніе е явно, че всѣкой христіанинъ е призванъ да въвѣстява на сѣвъ-тѣ Божіи-тѣ добродѣтели и да благовѣствуява Христа Спасителя. Всѣкой родитель, който ся нарича Христіанинъ, е длъженъ да наставява чада-та си въ закона-тъ Господень, и онѣзи, които не исъпълняватъ тѣзи си най-свята длъжность кьмъ чада-та си, ще отговарятъ за небреженіе-то си прѣдъ Праведный-тъ Съдія.

Нека ни е позволено сега да попытамъ, до колко ся исъпълнява тѣзи длъжность между насъ? Нѣй сме были Христіанскы народъ за повече отъ 1000 годины, но какво сме извьршили въ дѣло-то на проповѣдване-то? Колцина отъ нашы-тѣ пастыри и проповѣдницы проповѣдватъ Слово-то Божіе на стадо-та си? Колко много и мйло между насъ ся стараятъ да поучаватъ милы-тѣ си чада отъ Евангеліе-то Христово? Нека всѣкой да отговори на себе си. Нѣй всѣщи желаемъ да достигне народъ-тъ ни въ по-добро състояніе, но това може да ся постигне като прѣемемъ искренно Слово-то Божіе за нашъ ръководитель. Нѣка, прочее, всѣчки тѣсе-прѣемемъ да ся научимъ истинж-та Божіа и да іѫ проповѣдуваме на другы-тѣ. Родители, обучавайте ся въ Слово-то Божіе и бѫдете проповѣдници на милы-тѣ си чада. Владици, священници и учители, обучавайте ся въ Слово-то Божіе, и проповѣдайте го искренно и благотовѣйно въ всякой случай.

Аверкій Врачанскій.

УСТА-ТА.

—

Всякой знае че е лесно да говоришь и пріятно да ядеш, но мало не вѣрваме че мнозина отъ читатели-тѣ ни знаѣятъ колко различни и искусны машины сж были нуждны да ся изнаѫрятъ и да ся поставятъ въ уста-та имъ и въ гърло-то имъ за да могатъ да извьршатъ тѣзи лесны и пріятны службы. Уста-та сж орадіи-та се е пластиника единъ чудесенъ механизмъ. Тѣ служи като единъ проходъ прѣдъ които въдухъ-тъ може да прѣмине въ дробове-тѣ и храна-та въ стомахъ-тѣ.

Въдухъ-тъ трѣбва да прѣминува непрѣстанно въ дробове-тѣ, или ако не, человѣкъ ще умре, и за това проходъ-тъ за въдухъ-тъ трѣба да си дьржи винаги отворенъ; но ако друго нѣщо осѣнь въдухъ, като водж или храна, може въ дробове-тѣ, человѣкъ ще ся задуши. Тогава какъ може проходъ-тъ да ся дьржи отворенъ за въдухъ-тъ, безъ да прѣеме и друго нѣщо? На дъно-то на уста-та ся намирать двѣ цѣви или два канала, отъ които единъ води до дробове-тѣ, а другый-тъ въ стомахъ-тѣ. Храна-та или водж води до дробове-тѣ, така щото та достига до едно капаче, което е поставено малко нѣщо надъ нѣя, и така то ся затвара когато прилѣзнемъ, и нѣщо отъ храна-та или отъ питіе-то не може да вѣзве въ нѣя, но бедна-та сѣдѣ прилѣзнѣйте-то, цѣвь-та слѣзя надолу и уста-та й се отвара както по-напрѣдъ за влазяніе-то на въдухъ-тъ. По тоѧ начинъ макаръ и храна-та и въдухъ-тъ да влязятъ прѣзъ уста-та, всяко отъ тѣхъ отива на опрѣдѣлено-то си мѣсто. Всякой може да почувствова движеніе-то на тѣзи цѣвь, ако туръ пръстъ-тѣ си на гърло-то си когато прилѣзна. Не знаемъ дали Г-нъ Дарвинъ ще може да ни каже какъ такава сѣна пареда ся е развила постепенно. Види ни се че ако та да не бѣше съвьршена отъ начало-то, человѣци-тѣ щѣхъ да ся задушятъ и да измрѣятъ прѣди та да е можала да ся развие.

Уста-та служи не само като единъ проходъ, прѣзъ който храна-та и въздухъ-тъ могжтъ да прѣминуватъ, но тя има много другы службы да извьрши. Та трѣба да служи като мѣшница да мѣли храна-та, така щото стомахъ-тъ да може да ѝ смила. За тъ-ва нѣщо та е снабдена съ остра прѣдни зжбы, съ които да прѣсѣчи или да прѣкъсна храна-та; и съ голѣми двойни зжбы, съ които, като единъ мѣлничь, да ѝ мѣли. Тъ-ва мѣлница трѣба да има два вида движенія, нагорѣ и надолу, и отъ сѣнка-тѣ страна до другаѩ-та, за да извьрша дѣло-то си, и така ный намираме че та е снабдена съ два отдѣла мускули, тѣй искусно наредены, щото всякой можо да движи зжбы-тѣ си както иска, или да прѣкъсна ястіе-то си или да го дъвчи. Нужда има обаче отъ другго нѣщо, именно, отъ единъ жидкость съ които храна-та да може да ся мокри; и така ный намираме особенны машины поставены нѣлкото, които приготвятъ точно нуждающъ-та видъ жидкость, и іѣ дьржатъ готовѣ, и щомъ зжбы-тѣ почнатъ да дъвчатъ храна-та, тѣзи машини доставятъ тъзи жидкость въ уста-та. Когато храна-та ся сдъвчи, или дръ мускули които іѣ теглятъ до цѣвь-та прѣзъ които тя прѣминува въ стомахъ-тѣ.

Забѣлѣжително е че зжбы-тѣ, които дъвчатъ храна-та, са приготвени дьго врѣме прѣди да има нужда отъ тѣхъ, и оставатъ скрыты въ нѣнца-тѣ додѣто потрѣбатъ. Дѣца-та, додѣто сучатъ и не ся нуждѣятъ отъ зжбы, не се безпокоѣятъ отъ тѣхъ; но щомъ почнатъ да ся нуждѣятъ отъ другъ видъ храна, зжбы-тѣ ся появяватъ. Забѣлѣжително е още че всякой е снабденъ съ два отдѣла зжбы. Първый-тъ отдѣлъ, който исъпълня человѣк-та на едно дѣте, щѣше да бѫде малъкъ за едно възрастно лице; но слѣдъ като человѣк-та порастне, второй-тъ отдѣлъ зжбы ся появява, който исъпълни точно мѣсто-то. Ный не знаемъ какъ Г-нъ Дарвинъ изяснява това. И другго едно орадіе си намира въ уста-та, именно, языкъ-тъ, на който една отъ служби-тѣ е да вкуса. Ако да вѣнаме единъ прѣмѫдръ Създатель, не е ли чудно че такова нерва е турена точно на онова мѣсто, дѣто може да извьрша особенна-та си служба? Какво би направили оптическа-та нерва, която може да приема впечатленія само отъ лучы-тѣ на свѣтлина-та, ако да бѣше турена въ ухо-то или въ уста-та, и нервы-тѣ на вкусъ-тъ ако да бѣхъ турены въ око-то?

Языкъ-тъ има и другѣ службы да извьрша, именно, да говори, и скорость-та и точность-та на движенія-та му въ извьршаніе-то на тѣзи службы са изистина чудны. Всякой произнесенъ словъ изисква едно отдѣлно движеніе на языкъ-тъ, но колко разнообразно е единъ человѣкъ може да произнесе въ една минута, и да ги произнесе тѣй ясно и точно щото другы да могатъ да ги проумѣватъ! Какво чудо всякой человѣкъ извьршва, колко може бѫрзѣй и безъ усилие, и даже безъ да мисли какъ го прави, да изразява всичкы-тѣ мисли на умъ-тъ си; и какво друго чудо прѣтаенъ въ извьршва, който тоже безъ усилие и безъ да мисли какъ го прави, разбира всичко щото му казва. Языкъ-тъ може да ся движи толкова скоро и толкова точно, защото той е съставенъ почти отъ едно безбройно число мускулы, които са така сплетени, щото едныѧ могатъ да ся разлаѫватъ единъ отъ другы, но всякой отъ тѣхъ, безъ да прѣпятствува ни наймалко на другы-тѣ, извьршва добрѣ своѩ-та си длъжность.

Когато разгледемъ колко орадіи са намирать въ уста-та, колко искусно тѣ са наредены, и колко добрѣ всяко отъ тѣхъ извьршва дѣло-то си, ный сж чудимъ на глупость-та на онѣзи, които казвать че та е станала случайно.

ПИСМА ЗА МАЙКЫ.

10.

Связмы въ воспитаніе-то.

Драги Приятелкы,

Азъ сжмъ ся стараяла въ нѣкалы-тѣ си писма да обърна вниманіе-то ви къмъ *важность-та* на майчина-та работа, и къмъ *помоща-та* и *наводченія-та*, които всяка Христіанска майка може да ими въ старанія-та си за правилно-то и спорно-то дѣлжности, спрѣчъ *Библія-та*, *Св. Неділя*, и *него-то лично вліяніе*. Сега ако сѣрдца-та ни са ся събудили до нѣкой степень и искать да узнаѣятъ личны-тѣ си длъжности, то ще е добрѣ да разгледамы *спаныы-тѣ* и *обезсрѣдчаніе-та*, които можемъ да срѣщнемъ въ стараніѧ-та си за изъпитаніе-то на чадъ-та си. Ако да можехмы, наистина, да оцѣнимъ напълно отговорность-та си като майкы, ный щѣхмы често да пъкамы отъ дѣлбочина-та на сѣрдца-та си: Кой е способенъ за такъ работа? И ако да можехмы да вникнемъ въ бѫдѣщно-то и да видимъ сѣдѣствія-та на нашe-то вліяніе върху живота-та на нашы-тѣ дѣца, както за добрѣ тай и за зло, азъ сжмъ увѣрена че никой трудъ и никое самопожертвованіе не щѣхъ да ни възбранятъ да не направимъ всичко щото можемъ за да ги водимъ въ правый-тъ пать.

Мамчетки са срѣщатъ въ всѣко занятіе и знаніе въ тоѧ свѣтъ, и колко неки да успѣе въ своѩ-та си избрана или опрѣдѣлена работа, той трѣба да ся запознае добрѣ съ неѩ и съ мамчетѣ-тѣ ѩ. Само майкы-тѣ ни трѣба да прѣнебрегаватъ да старятъ тоѧ? Първа-та мамчетка, която много майки може да посрѣщнатъ въ стараніѧ-та си, за да исъпълнятъ длъжности-тѣ ся, произхожда отъ това че тѣ не знаѣтъ добрѣ какви са онѣзи длъжности. Тѣ не сж научени да размышляватъ за тозѝ прѣдметъ. Тѣ може бы никога не сж ся старали да го научатъ. Тѣ мыслятъ че е доста за дѣца-та имъ да ся научатъ да четатъ и да пишатъ, но тѣ нѣматъ съвсѣмъ малкы, ако не никаквы, понятія за умственно-то и за нравственно-то имъ въспитаніе.

Това може-би да не е чудно за тѣ една страна дѣто има толкова много и добръ писатели противъ просвѣщение-то и изобщо-то на женскый-то полъ. Нито трѣба да сѣ чудимъ че такыва прѣдразсѣдащи сѣ ся явявали до нѣкадѣ въ Христиански-тѣ общества, които сѣ бѣли утвѣтвани за толкозъ врѣме, и то тази причина майки-тѣ не сѣ могли да разумѣватъ добрѣ вѣдъ тоя вазелѣ прѣдмѣтъ, и сѣ станали равнодушни къмъ него. Ако родители-тѣ размишлявахъ повече вѣрху онова, което чадатѣ имъ знаятъ пред да изискуватъ отъ тѣхъ, тѣ не щѣхъ да оставатъ равнодушны къмъ тѣхъ, и това *неразмишлѣние* у родители-тѣ е нѣщо което тѣ правятъ не само да сѣ равнодушни къмъ чада-та си, но и понѣкога да сѣ обхождатъ съ тѣхъ вредително. Може справедливо да сѣ каже че въ домашно-то въспитание на дѣца-та повече несподухъ станатъ отъ неразсѣдностъ-та нежели отъ всички други причини земены заедно. Безмислены лумы и дѣлъ често правятъ нѣкадѣ-нѣкои чаителня. Безмислены общинія, безмислены наказанія и безмислены подобленія извѣждатъ най-лошы-тѣ страсти на сѣрдца-та. Безмислены укоры противъ дѣца-та или безмислены похвалы за тѣхъ клонятъ да произходятъ гордость или срамотъ, и да образуватъ въ тѣхъ лошъ характеръ; и безмислено въздѣржание да имъ сѣ въдава похвали или възнаграждение, когато тѣ ги заслужаватъ, има сѣвсѣмъ различно, но почти еднакво вредително слѣдствіе. Вѣй видиш че *неразсѣжданіе-то* е единъ отъ най-голѣмы-тѣ ни непріятели, противъ които трѣба да сѣ боримъ съ всичкы-тѣ си силы, ако искамы да извѣршимъ нѣщо въ важно-то си дѣло.

Всичкы-тѣ майки щѣ ся съгласятъ че единъ другъ источникъ на *обезсрѣдчение* за нашра въ това че тѣ чувствуватъ че сѣ неспособны да вершатъ тази работа; всяка майка трѣбва да цѣнитъ сашо-то нѣщо често бѣщное пыта Англъ-тѣ: що трѣбва да правимъ за дѣте-то, Сѣдни 13; 12. Ней нѣмамъ никакыв свѣщ мѣдрость и силы, но въ Св. Писаніе ни ся обѣщава че ако просимъ мѣдрость отъ Бога, който дава богато на всичкы-тѣ и не укорява, та ще ни ся даде. Ик. 1; 5. Добро е да учѣщимъ неспособность-та си, защото тогава ще тѣрсимъ помощь отъ Бога.

Искамъ всѣкои майка да помни че аз говоря сега не за онова въспитание, което сѣ придобыва отъ книгы и въ училища, но за онова въ което всѣкои майка, които са нарича Христіанка, трѣбва да знае годѣно учестіе, т. е. да оцѣнѣ мысле-тѣ и силы-тѣ на чада-та си какъ правы посокъ; да ги учи що е право и що е кривo; да ги учи да не бѣватъ самолюбивы, но да сѣ стараятъ за добро-то на другы-тѣ; да води млады-тѣ ихъ сѣрдца къмъ Бога който ги е сѣздалъ, къмъ Спасителя който е умрѣлъ за тѣхъ, и къмъ Духа Святаго който въздхнуа всяка добрѣ мысль въ сѣрдца-та ни.

Тѣзи уроци, наистинѣ, съ много важни, и сѣ основа-та на всичко кое-то е чисто, любезно и похвально, но тѣ не са толкозъ годѣни щото и най-смѣрдена-та майка, като има Библія-та за раководитель, да не може да ги прѣподни ни чада-та си.

Помнѣ единъ прѣмѣръ, който ще изясни това що говорѣх и може-бы да насѣрдни нѣкои майки които сѣрдечно испытатъ тоя важенъ прѣдмѣтъ.

Една майка, която не бѣше прѣдобыла да младость-та си добрѣ поживя за Бога, имаше осѣмъ дѣца. Като бѣше всѣкога доста замислена та е що прѣди да ся оженѝ бѣше приносала недостатоцы-тѣ си и сѣрдечно прѣда Божій-тѣ истинѣ; но ако и да бѣ-ла проживѣла мнѣнія-та и чувства-та ѝ, та не можеше да прѣдобыде онова което бѣ изгубила въ младость-та си, и сега като майка силно усѣщаше нужѧда-тѣ на ранно-то въспитание. Една сѣ. Недѣля, когато, както и другѣ пѣть, бѣше сѣдѣнала съ дѣца-та си, та толкова усѣщаше неспособность-та си да разбере и да имъ разясни Слово-то Божіе, щото не можа да утѣи нѣшуваніѣ-та на душа-та си, и почна да плаче. Дѣца-та ѝ тогава си приближаха къ по-близо до неія и искаха да узнаѣатъ защо та сѣкрѣвие; най-малко-то ѝ чадо си стараише да отрие сълзы-тѣ отъ очы-тѣ ѝ. Щомъ можеше да ся удърži и да говори, та имъ каза: „Любезны ми чада, тѣжко ми е като мысля за стойность-та на вашы-тѣ прѣдобыдны души, и за неспособность-та си ви разяснѣ ученія-та на Библіѣ-та. Тогава тя зема Библіѣ-тѣ и *прочете* само единъ часть отъ нѣй, безъ да ѝ разясни; но едно отъ чада-та ѝ, послѣ зѫбѣлѣвано че майка му прочела Слово-то Божіе тогава по такъвъ чувствителенъ начинъ щото изпитанъ-та умоте-тѣ ѝ ако имъ е дадено неоспо-тѣ нѣкога нѣма да забравятъ.

Отъ онзи часъ та нѣчо знаешѣ какъ да наставлява чада-та си отъ Слово-то Божіе. Та го прочиташе и го разясняваше на дѣца-та си толкозъ добрѣ колкото можеше, като гледаше на Бога и смѣрено упованіе на него да внечати истинѣ-та въ сѣрдца-та ихъ.

Шегуваніе у домъ-тѣ. — Въ домъ-тѣ понѣкога трѣбва да има и шегуваніе; тоя е приятно и на стары-тѣ и на млады-тѣ, а особно на послѣдны-тѣ. Ако родители-тѣ не искатъ чада-та имъ да не посѣщаватъ домы и безправственны мѣста, тѣ трѣбва да ги забавляватъ у дома. Домъ, въ който нѣма нищо друго осѣнѣн хранѝ, облѣкло и нѣсто за спанѣе, е като слѣда затворница; той е като стѣнѝ безъ съдѣнца, сѣдѣнца, и кѫщи градиня безъ цвѣти или нѣкакѫв друга зелениикъ.

Но при това трѣбва да помнимъ че шегуваніе-та трѣбва да ставатъ доста разумслѣнно и прѣдназлѣно, защото неприлично шегуваніе не само че не принося никакѫв полѫзъ, но често причиняа голѣмы вопреда. Нѣкога не бѣва да ставатъ шегы вѣрху безправственны прѣдмѣты, защото такыва шегуваніи обезчестяватъ стары-тѣ и повреждатъ млады-тѣ, като ги водятъ къмъ безправственность и развратность.

—

Искуственія. — Нѣй не можемъ всѣкога да въспрѣмъ да си не възбуждаѣ лоши мысли въ сѣрдца-та ни; но всѣкога можемъ да угасимъ тѣзи мысли слѣдъ като са ся появили. Веднѫжъ единъ старъ проповѣдникъ казалъ: «Нѣй не можемъ да възбранимъ на птицы-тѣ да не хвѣркатъ надъ главы-тѣ ни, но можемъ да имъ възбранимъ да не правятъ гнѣзда въ косы-тѣ на главы-тѣ ни.»

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

АНГЛІЯ И ПРОТОКОЛЪ-ТѢ.

Слѣдующо-то извлѣчаны отъ уводнѝ-тѣ чланѣ на Англ. *Таймсъ*:

Когато Русскѝ-тѣ Протоколъ въ прѣвачъ-ся е-ора да прѣдложи на Англійско-то Правительство, послѣдно-то не го прѣе, защото въ него е имало нѣкои условія, които са можали да ся тѣлкуватъ че Европейскѝ-тѣ Сѫды давятъ право на Русіѧ-та въ нашествѣ-то Турска-тѣ Дѫржава. По-послѣ Протоколъ-тѣ са сѫкрѣчи и достигна да значи-ме, въ нѣкои неопредѣлени обстоятелства, Сѫды-тѣ трѣбва да сѫдѣ-тѣ помежду си за начинъ-тѣ, по който трѣбва да употрѣбѣтъ нѣкои неопредѣлены средства за постигание-то на нѣкоѧ не твардѣ точно опрѣдѣлена цѣль. Но и тогава даже Англійско-то правительство се е подвоумило да го подпише, ако Русіѧ не са обѣщаеше да разсулие войскы-тѣ си. Наконецъ, то напусна това са исканіе отъ Русіѧ-та и то подписа, но съвѣмено прадожи че то ще спѫта тоя Протоколъ за нищожнѫ, ако обсоравяванѣ-то на Русіѧ-та и Турція не стане. Русіѧ, отъ друга страна, обѣщаѣ че ще са съгласи да распусне войскы-тѣ си и да прѣеме единъ протоколъ отъ Порта-та за да разгледа въпросъ-тъ за обсоравяванѣ-то и на двѣ-тѣ страны, ако Турція сѫкачи мѫръ съ Черногора, ако и е нахална да ся отнесе войскы-тѣ си, и ако нѣкоѧ е ѫсѫдно желаніе за възвѫждание-то на серіозны прѣобразованія.

Съ подписаніе-то на тоя Протоколъ Англія не подѫржа никакѫвъ задѫлѫжѣнѣ, които не са съществували прѣди него, осѣмъ ако си случи нѣкоѧ сѣбитіе, което да ѫ прѣдложи единъ протоколъ отъ Порта-та за да разгледа въпросъ-тъ за обсоравяванѣ-то и на двѣ-тѣ страны, ако Турція сѫкачи мѫръ съ Черногора, ако и е нахална да ся отнесе войскы-тѣ си, и ако нѣкоѧ е ѫсѫдно желаніе за възвѫждание-то на серіозны прѣобразованія.

Съ подписаніе-то на тоя Протоколъ Англія не подѫржа никакѫвъ задѫлѫжѣнѣ, които не са съществували прѣди него, осѣмъ ако си случи нѣкоѧ сѣбитіе, което да ѫ прѣдложи единъ протоколъ отъ Порта-та за разгледа въпросъ-тъ за обсоравяванѣ-то

прѣдѣлъ — поражеѥніе то на Русы-тѣ водиле, не защото тѣ сѣ были добри ки лоши, но защото сѣ были Русы плаиове. Той не е показъ да или другу нѣщо осѣмъ онова кото сѣ писало до поражеѥніе-то ивъ.

Никой не може да оспори че той се е трудилъ съвѣсно да тури въ дѣйствіе свои-тѣ цѣлоиде, или по-добѣ кажаиде-тѣ въ неотдавнашна-та въ нашиа политика на Англія. И ако да бѣше успѣлъ прѣдъ нитко-тъ на Англійско-то мѣнѣніе, какво Правителство-то му ся приудо да ухлади, той можаше да продължа да исокрѣлѣ-ствѣ прѣкае да ни прѣдстаиа въ Цариградъ. Но до сегъ той не е дадъ никакъвъ знакъ да проявѣаеніе-то на свое-то мѣнѣіе относѣемо до свирѣпостта въ Бъгарія. Той изразиа скърбь за тѣхъ, но въ сами-то прѣкае подадъ на той трѣба да се грѣжи най-много за Англійски-тѣ интересы.

Тѣзи нашо сѣ изглаждое-тѣ на Саръ Хевря Ешота, и особено цѣка Европа като ги знае че са такыва, ако е че, ако той си исправи пакъ въ Цариградъ, Русія-тѣ, Турцѣ-тѣ и всякой Бѣлгаринъ въ Европа, ще заключатъ че Англія са повреда пакъ на стара-та си политика, сѣдѣ като от опыта по сѣмъ сѣмъ начинъ да прииеди Англійски-тѣ интереси са съдовлетвореніе. Той може да укори Турцы-тѣ, ако при завръщаніе-то на старій-тѣ ихъ прѣтель, тѣ ивѣсто да дарихъ забрянително-то от подолѣ-то правю Русѣія, земѣ-тѣ дѣйствително иваденіе? Отъ друга страна, той може да укори Русси-тѣ, ако тѣ, като видѣть че не що могатъ да одаѣть до спорадузвіе съ Англія, си пускѣлъ въ война-та, безъ да гледѣть на сѣдѣствія-та? Такова нито е положеніе-то на работа-та, и е сѣгъ по-добрѣ-по-забрянѣ-то прѣтіе въ Англія-та Кимара са е протестирала противъ-доводъ протиъ исправаніе-то пакъ на Саръ Хевря Ешота въ Цариградъ. Г-нъ Гладстона и Г-нъ Фостъръ казадъ ив тѣ не сѣ слѣмѣвать ив най-малко за честность-та за добрай-тѣ характеръ на Саръ Хевря Ешота, но тѣ утвардѣвать че той сѣ е показалъ способенъ да одбѣгне всякое-то мѣнѣніе на обстоятелства-то въ настоящ-та задача, всѣко прави стары-тѣ мѣнѣіи, нарѣдъ-то той сѣ мжи да ів рѣшѣ, за непристособіемъ Англія, казва Саръ Хевря при всичко че знае че Турціа е подъ-оброзовіи Дарьвна, и че въ нѣя сѣ случаютъ ужасны сѣбоіе, ів подрѣдъ, защото та ивъ нуждѣ отъ нѣкъ ката да прѣградѣ пътиѣ Русѣіа. Това бѣше истина едно прѣкае; но дѣ обстоятелства са са измѣнѣіи, и тѣ са — вѣрно, че Англія не вѣрва сега че Турціа може да ѩ слуиа за прѣградѣ противъ Русѣія; и въ това отношеніе Саръ Хевря ще прѣдставаиа доста добрѣ господарь-тѣ сѣ. Но той различна отъ другы-тѣ въ мѣнѣіе-то си вдръ точка-та за дадѣ такъвъ-то прѣградѣ стрѣмъ дѣйа-та, и това е кото прави хора-та да мислятъ че той не може да прѣдставаиа Англійскѣ-тѣ народъ прѣдъ Порта-та.

ГЕНЕРАЛЪ ИГНАТІЕВЪ.

Единъ отъ редакторы-тѣ на «Прессѣ» ивлѣзѣ съ Генерал Игнатіевъ ивпосѣдѣлъ въ Бѣлгія сѣ ивъ гледкѣ, въ кото послѣдѣнѣ-тѣ ив казалъ такъ:

Мое-то посѣщаніе въ Европа бѣше да тури прѣдъ различна-тѣ Кабинеты ивъ-вѣстъ за дѣла Истоиній-тѣ Въпросъ въ настоящѣ-то положеніе трѣбва да стане Европейскѣ-ия исключителенъ Русскъ въпросъ. Русіа не сѣдѣла сама замоиствала подѣла, защото на трѣбва да земѣ дѣйствѣлни поражителни отъ Порта-та. Даже да прѣдположимъ че Русіа трѣбва да пѣкае въ сѣдѣла замоиствѣлна война, бездѣйствѣлни-та политика на Европа не бѣ могла да ів пъкае отъ тѣзѣ се присѣдѣлни нѣкоѥ земи. Колкото за съюзъ-тѣ на тримъ-та Императоры, тѣ сѣмъ интовирѣлъ да прѣдобѣѣ, едно ивко спорадузвѣіе, кото са желае отъ Руссіія. Тоѧ съюзъ до сега е сѣдѣлалъ цѣлъ-та си само по единъ отрицателенъ начинъ; но той е направилъ вече една голѣма услуга за Европа и отварѣлъ одна Европейска война. Руссія не може да подѣрка за дадѣ прѣкае въоражени-тѣ сѣ войски; и най-послѣдѣн-тѣ сѣбытія въ Турціа показаиѣ-то трѣбва да се дѣде одинъ-единъ-тѣ изрѣдъ на Европейскѣ-тѣ мжчитіа. Австро-Унгарскѣ-тѣ интереси тоже ивискѣать едно бѣрзо рѣшеніе въ Источнай-та Въпросъ.

Относѣтелно до посѣщеніе-то сѣ въ Англія, Генералъ Игнатіевъ са изразилъ такъ: Изглаждое-тѣ, кото са подѣдвиѣть въ Европа относѣтелно мѣнѣніе-то на работѣ-тѣ, не ги измѣрихъ да водѣть до взаѣмнѣ-то ивъ-вѣстіе съ единъ сѣдишки мужъ. Аз съ убѣдѣлъ още веднѣжъ въ Англійска-та политика голѣ-то значіе прѣдъ цѣлъ Европейскѣ-тѣ мѣръ, кото на дѣло та ив ще постигне. Поече-то отъ Англійскѣ-тѣ Державни мажіе жѣлѣѣть дѣеса за дѣеса; и мадіна отъ тѣхъ проуѣжаѣть историческѣ-та важность на Источнай-тѣ Въпросъ. Въ Англія вѣрадъ-тѣ ве познаи достатолно отъ-вѣстно-то на Русскѣ-тѣ и една ивлишна идеія, но само оцѣнка сѣла-та на ведѣственѣ-тѣ интереси и положенія. Позитіка-та, кото сѣ сѣдѣла сега въ Лондонъ, е е политика-та на Англійско-то мѣнѣніе. Тѣмъ вѣчно завѣси отъ сѣмнителѣ-тѣ Парламентарны разисѣвѣіи и отъ случайѣ-тѣ на едно вашиеглаѣе отъ ивѣсно гласо-то. Ако отъ тѣзѣ ивѣсно, вай-ежѣ-та мѣсто отъ отговорность-та за сѣдѣствія-та и ще падне вдръ Англія.

МЕЖДУНАРОДНІЙ-ТѢ ПРОТОКОЛЪ И ОБЯВЛЕНІЕ-ТО НА КОНТЪ ШУВАЛОВА.

Послѣдѣн-тѣ телегрѣми давать сѣдѣующѣ-то скратеніе на Протокольт-тѣ:

Силы-тѣ прѣпознаиѣть че вай-дѣйствѣлно-то средство за умиротворѣніе-то на Бѣлгія е умиротворѣніе-то въ отстоѣніе-то на Христіанѣ-тѣ, и приспособлѣніе-то на тѣхна прѣобразованіѣ въ Босна, Херцеговина и Бѣлгарія какиато В. Порта вече е прѣдѣла, и дарѣ-тѣ ивъ-вѣстіе-то бы турѣ въ дѣйствіе отъ само-себе сѣ.

Силы-тѣ зовѣть въ внимѣніе сключваніѣ-то на мѣръ-тѣ между Турціа и Сѣрбія, и сжитѣть усталѣваніѣ-то на Черногора-та; бодно-то плаваніе на рѣка-та Божія като желѣзно за сѣдѣи трасѣ мѣръ между ивѣя и Турціа.

Силы-тѣ прѣзоваиѣть Порта-та, да за заавіи умиротворѣніе-то въ Дѣрьжава-та, да распусѣе войскѣ-тѣ сѣ. Тѣ ів прѣпоиаиѣть още ди ивадиеи въ вай-малко прѣкае изрѣдъ-тѣ прѣобразованіѣ, кото Цариградска-та Конференціѣ ѣ бѣше прѣдложила, и кото сама-та Порта ивѣ ще ивѣдаи въ вай-вѣжѣ-тѣ ивъ чести.

Прѣдставѣтелѣ-тѣ на Силы-тѣ ще бдѣть ивдѣ ивъ-вѣстіе-то на обѣщаніѣ-та на Турско-то Правительство. Но ако водѣжѣ-тѣ на Силы-тѣ сѣ ивъ-вѣстѣ-ще веднѣжъ, и ако слабѣ-та на Христіанѣ-тѣ ве са улучи-ще, дѣржаѣсѣ-та на Силы-тѣ ще бѣде да обѣвѣть че такова положеніе на работѣ-тѣ е противно на тѣхни-тѣ интереси и на интересы-тѣ на Европа въобще, и че, въ такъвъ случай, тѣ сѣ зазѣмаѣть прѣно-то да разнасѣть нѣкоѥ мѣрки, кото ивъ-вѣстѣ-то тѣ могатъ да оздравѣть благодѣѣстѣ-то на Христіанѣ-тѣ и Европейскай-тѣ мѣръ.

Д. Хералд казва че цѣла-та на Руссіія е была да спечели чрѣзъ тоѧ Протоколъ три нѣща: 1). Опрадѣлѣ-то на мѣнѣѣ-тѣ й постжпки въ Источна Европа; 2). Наложѣніе-то на едно ужаѣтелно прѣкарѣніе на Турціія; 3). Прѣпоиаиѣ-то на рѣшѣніѣ-та на Конференціѣ-та, подъ едно-форма, кото са прѣпоиаиѣ прѣдъ-то Европа да са мѣсѣ между Порта-та и Христіанѣ-тѣ й подлѣниціѣ, и по-то ивъ-вѣнѣ да ивѣстѣ Парлѣаѣнѣ-тѣ Договоръ и да вѣнраи дѣйствіе-то на Руссіія по-безопасно и по-лесно.

Когато Лордъ Дерби поиска да са вѣиѣ сѣ единъ чѣкъ въ Протокольт-тѣ за обсѣждоваиѣ-то въ Русскѣ, Русскай-то посланикъ въ Лондонъ са отнесе до Правѣтелство-то сѣ, и обѣи че Руссія пріема да сѣ обсѣждѣ въ вѣдѣующѣ-тѣ 4 условіа: 1. Сключваніѣ-то на мѣръ-тѣ между Порта-та и Черногора; 2. Обсѣждѣваніѣ-то ив Турціія; 3. Серіозно-то ивпѣлненіѣ на прѣобразованія-та; 4. Испращаніѣ-то на единъ Турскы прѣтѣлникъ въ С.-Петербургъ. На тѣхи условіа е прибѣлѣно че подолѣ-то ив единъ-та въ Турціія ще възпрѣть обсѣждѣваніѣ-та на Руссіія. Тоѧ обаѣеніѣ на Контъ Шувалова са е прибѣлѣно въ Протокольт-тѣ.

Лордъ Дерби прѣдложѣ на него че Англія е подписалъ Протокольт-тѣ като е имѣлъ прѣдъ видѣ Европейскѣ-тѣ мѣръ, и че Протокольт-тѣ ще бѣде ивпоиѣнѣ ивъ Руссія и Турціія и ще обсѣждѣваѣть или ве по ивпрѣвѣть мѣръ.

Италіянскѣ-тѣ посланикъ въ Лондонъ испращѣ ивъ-вѣстіе-то ивъ-вѣстно-то, по кото обѣяваѣ че Италія сѣ задѣлѣжѣ чрѣзъ тоѧ Протоколъ до когато спорузвѣніе-то трае помежду Силы-тѣ.

Д. Хералд казва че условіа-та, кото Руссія прѣдлага за обсѣждѣваніе-то сѣ, са твѣрдѣ ужаѣтелни за Турціія, и че тѣ е докарѣлъ послѣдѣн-та въ такова положеніѣ кото тѣ трѣбва или *да сѣ бѣе* или *да умрѣ.*

ОТГОВОРЪ-ТѢ НА ПОРТА-ТѢ НА ПРОТОКОЛЪ-ТѢ.

Въ понедѣлника, казва *Хералд*, всичкы-тѣ Министри сѣ ивлѣзѣ въ В. Порта единъ изтърдѣенѣ Съвѣтъ, въ кото ся рѣшѣѣ да сѣ поискатъ нѣкои ивясненія въ-ръ-то. Тоѧ-то въ-ръ-то ивѣто-то ивѣ-ясненія ще са искатъ с въ-ръ-то стѣарѣно-то съединеніе на Черногорскѣ-тѣ въпросъ съ въпросъ-тѣ за Русско-то обсѣждѣваніе; защото чрѣзъ ивъ-вѣстіе-то на послѣдѣнѣ-тѣ въпросъ на рѣшеніе-то на пырвай-тѣ, едно съединеніе са установѣ, кото, спорѣдъ наглѣдѣ-тѣ на Порта-та, нѣма прѣмѣ да сѣ ивъ-ръ-ка, и кото дава вдѣ-ка-та едно признаніе къмъ нѣя да устаѣи ивъ-вѣстѣ-то на Черногора. Между Министрѣ-тѣ е имѣло мѣнѣніе че е прѣко вечѣ са отгаѣніе, че трѣбва да ся искатъ ясни и категорическѣ отговоры. По-нататѣкъ ся рѣшѣло да ся сѣдѣ изрѣдѣ-то на прѣпоиаиѣ-та-тѣ-та, кото Порта-та е сѣдѣлала отъ начѣло-то, и да ся отвори до колкото е ивможно единъ пать за подновѣніе-то на прѣпоиаиѣ-тѣ условіѣ отъ страна на Задѣна-та Силы.

Рѣшѣніе-то на изтърдѣнѣ-то Министерскѣ Съвѣтъ ся подаде на Сутѣкъ-тѣ въ самай-то ранѣ, и въ вторника ся тъ-лѣгрѣвѣаѣо на Отоманскѣ-тѣ посланицы прѣдъ 6-тѣ Дворове. Въ сѣдѣо-то вѣрѣме, рѣшѣніе-то да ся отварѣ Протоколъ-тѣ ся остава непокобѣлѣно, осѣвѣ ако Руссія ивпусѣе основа-та, кото подаѣ въ обяснѣніе-то на Князь Горчакова.

Спорѣдъ *Фаръ до Боеѣорѣ* Министерскѣ-тѣ Съвѣтъ рѣшѣлъ въ понедѣлника да отварѣ съединѣ-то Протоколъ-тѣ. Тоѧ рѣшѣніе ся е сѣобщѣло въ вторника въ прѣдставѣтелѣ-тѣ Б-тѣ Великѣ Силы.

Басиетъ и *Вакатъ* казватъ че Съвѣтъ-тѣ рѣшѣлъ да отварѣ общѣ-то чѣлѣ-то на Протоколъ-тѣ, кото доказѣ достатолѣно-то и интересы-тѣ на Дѣржава-та. Министри-тѣ и посѣлѣ-тѣ чѣновѣаѣ отъ своѧ страна да ся поѣзѣ на война-та.

Спорѣдъ *Стандъръ* отговоръ-тѣ, който В. Порта дава на Протоколъ-тѣ, е сѣдѣующѣ-тѣ:

Тѣ ивѣ-пырвѣ ся протестира по отношѣніѣ-то ивъ-вѣстѣ-то ивъ-вѣстѣ-то ивъ-вѣстѣ-то на Русскѣ-то, и